

ΘΕΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΙΑ ΤΟ 19ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

11 - 14 ΑΠΡΙΛΗ 2013

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2012

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το ΚΚΕ έρχεται από πολύ μακριά, από το 1918, όταν πραγματοποιήθηκε το Ιδρυτικό του Συνέδριο ως ώριμος καρπός της ανάπτυξης του εργατικού κινήματος στη χώρα μας που συνενώθηκε με τη θεωρία του επιστημονικού σοσιαλισμού. Η ίδρυση του ΚΚΕ επιταχύνθηκε από την επίδραση της πρώτης στην Ιστορία σοσιαλιστικής επανάστασης, της Οχτωβριανής του 1917 στη Ρωσία, γεγονός που επιβεβαιώνει την εποχή περάσματος από τον καπιταλισμό στο σοσιαλισμό.

Το ΚΚΕ είναι ο γνήσιος και αντάξιος κληρονόμος των εθνικών, δημοκρατικών και επαναστατικών παραδόσεων του ελληνικού λαού. Κατόρθωσε, μέσα σε δύσκολες συνθήκες, να διατηρήσει τον επαναστατικό του χαρακτήρα, ενώ ποτέ δε φοβήθηκε να αναγνωρίσει λάθη, παρεκκλίσεις, να κάνει αυτοκριτική ανοικτή και μπροστά στο λαό. Η ιστορική του διαδρομή δικαιώνει την αναγκαιότητα ύπαρξης και δράσης του στην ελληνική κοινωνία.

Το ΚΚΕ είναι το οργανωμένο πρωτοπόρο συνειδητό τμήμα της εργατικής τάξης. Παλεύει για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού - κομμουνισμού. Είναι πιστό στην αρχή του προλεταριακού διεθνισμού. Παλεύει για την ανασυγκρότηση του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος ύστερα από την υποχώρηση και την κρίση που γνώρισε, ιδιαίτερα μετά τη νίκη της αντεπανάστασης το 1989 - 1991.

Το καπιταλιστικό σύστημα στην Ελλάδα, όπως και σε κάθε άλλη χώρα, δεν πρόκειται να καταρρεύσει από μόνο του, λόγω των αντιθέσεων του. Η μεγάλη όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων θα οδηγήσει σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης, σε συνθήκες μεγάλης όξυνσης της ταξικής πάλης κι ενώ θα έχει ωριμάσει και αναδειχτεί μέσα από τους καθημερινούς αγώνες ένα πανίσχυρο εργατικό κίνημα σε συμμαχία με τα λαϊκά στρώματα που υποφέρουν. Μέσα σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης θα κριθεί, με την κατάλληλη επιλογή των συνθημάτων και όλων των μορφών πάλης, η θέληση, η απόφαση του λαού να σπάσει και να καταργήσει τις αλυσίδες της ταξικής εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της εμπλοκής στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Προϋποθέτει εργατικό κίνημα, που δεν παγιδεύεται σε παραπλανητικές εναλλακτικές λύσεις, τις οποίες το αστικό πολιτικό σύστημα αξιοποιεί για να οργανώσει το τσάκισμα του κινήματος, το χτύπημα του ριζοσπαστισμού, της επαναστατικής διάθεσης και θέλησης, για να προλάβει ή να ματαιώσει, για όσο διάστημα μπορεί, την ανατροπή του.

Το 19ο Συνέδριο θα επεξεργαστεί τις συγκεκριμένες κατευθύνσεις των πολιτικών καθηκόντων του Κόμματος και της ΚΝΕ, που θα ισχύουν έως το 20ό Συνέδριο, στη βάση του απολογισμού και των εξελίξεων, της εκτίμησης των τάσεων.

Βασικό καθήκον του Συνεδρίου είναι η σύγχρονη επεξεργασία του Προγράμματος του Κόμματος, υπολογίζοντας τις εξελίξεις που έχουν συντελεστεί και τις σημερινές απαιτήσεις, και του Καταστατικού του. Από το 1996, όταν στο 15ο Συνέδριο διαμορφώθηκε το Πρόγραμμα του Κόμματος, που ισχύει έως σήμερα, κύλησε «αρκετό νερό στο αυλάκι», όσον αφορά τις οικονομικές εξελίξεις, τις τάσεις και μεταβολές στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα, στην ΕΕ, τη θέση της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή της ΝΑ Μεσογείου. Το ίδιο αφορά τις εξελίξεις και διεργασίες για την αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος στην Ελλάδα, με κύριο χαρακτηριστικό τη σχε-

τική αποσταθεροποίηση του μεταπολιτευτικού αστικού πολιτικού συστήματος. Σημαντικές είναι οι εξελίξεις στις συνθήκες δουλειάς και ζωής των εργαζομένων, λόγω της οικονομικής κρίσης και της στρατηγικής του κεφαλαίου, με αποτέλεσμα τη γενικευμένη αύξηση της σχετικής και απόλυτης εξαθλίωσης, την εκτόξευση της ανεργίας, του μεταναστευτικού κ.ά. Αναπτύχθηκαν σημαντικοί αγώνες, απεργιακές και άλλες κινητοποιήσεις που η απήχησή τους πέρασε τα ελληνικά σύνορα.

Αναπόσπαστο στοιχείο της αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού συστήματος είναι η μεγαλύτερη στροφή προς την αντίδραση, την καταστολή και την κρατική - εργοδοτική βία, την αντικομμουνιστική και αντισοσιαλιστική επίθεση που αφορά ως πρόβλημα τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού. Η αντικομμουνιστική επίθεση επιδιώκει εναλλακτικά: Την πίεση στο ΚΚΕ, ώστε να ευοδωθούν οι ελπίδες για την αλλοίωση του χαρακτήρα του και τη μετεξέλιξή του σε συνιστώσα της κυβερνώσας αριστεράς ή την απομόνωσή του ή ακόμη να επιτύχει την απαγόρευση της δράσης του, ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί αποφασιστικά από το λαό, για να αποτραπούν εξαιρετικά αρνητικές επιπτώσεις στο εργατικό και λαϊκό κίνημα. Επομένως, προκύπτουν νέα καθήκοντα για το εργατικό κίνημα, τη Λαϊκή Συμμαχία, ζητήματα, δηλαδή, στρατηγικής σημασίας.

Το σχέδιο Προγράμματος ενσωματώνει τα συμπεράσματα από την οικοδόμηση του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ και γενικότερα στις χώρες της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, τα συμπεράσματα από την πορεία του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος, που εγκρίθηκαν στο 18ο Συνέδριο, καθώς και τα στρατηγικής σημασίας συμπεράσματα της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης για το «Δοκίμιο Ιστορίας του ΚΚΕ, Β' τόμος (1949 - 1968)».

Είναι, τελικά, καρπός μιας μακρόχρονης συλλογικής διαδικασίας, που συνεχίστηκε μετά το 15ο Συνέδριο σε όλη την πορεία έως σήμερα, εν μέσω αγώνων και σκληρών ταξικών αναμετρήσεων. Η πείρα του Κόμματος και του εργατικού και λαϊκού κινήματος είναι πολύτιμο ζωντανό υλικό που αξιοποιήθηκε όσο ήταν δυνατό στην επεξεργασία των θέσεων του απολογισμού και του σχεδίου Προγράμματος. Το σχέδιο Προγράμματος θεμελιώθηκε με στοιχεία και εκτιμήσεις που προκύπτουν από τη μακρόχρονη έρευνα των εξελίξεων στην Ελλάδα και διεθνώς, από τη σκοπιά των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων, δηλαδή με γνώμονα τη μαρξιστική - λενινιστική θεωρία, η οποία αποτελεί την ιδεολογία του ΚΚΕ.

Στα πλαίσια του προσυνεδριακού διαλόγου, η ΚΕ παραδίδει στη δημοσιότητα τις Θέσεις για το 19ο Συνέδριο του ΚΚΕ, οι οποίες αποτελούνται από τρία μέρη με βάση την ημερήσια διάταξη των εργασιών του.

Το πρώτο μέρος περιλαμβάνει τον απολογισμό δράσης του Κόμματος από το 18ο Συνέδριο και την εκτίμηση της ΚΕ που εκλέχθηκε στο 18ο Συνέδριο. Περιλαμβάνει, επίσης, σε γενικές γραμμές τα πολιτικά καθήκοντα του Κόμματος έως το επόμενο 20ό Συνέδριο.

Το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει το σχέδιο Προγράμματος του ΚΚΕ. Το ισχύον μέχρι σήμερα Πρόγραμμα του Κόμματος αποφασίστηκε στο 15ο Συνέδριο (22 - 26 Μάη 1996). Το Πρόγραμμα εμπλουτίστηκε, εκσυγχρονίστηκε με βάση τις διεθνείς και εσωτερικές εξελίξεις στα επόμενα Συνέδρια, 16ο (14 - 17 Δεκέμβρη του 2000), 17ο (9 - 12 Φλεβάρη του 2005) και 18ο (18 - 22 Φλεβάρη του 2009).

Το τρίτο μέρος περιλαμβάνει το σχέδιο Καταστατικού, στο οποίο αξιοποιήθηκε η παλαιότερη και πρόσφατη εμπειρία.

Η ΚΕ καλεί τα μέλη του Κόμματος και της ΚΝΕ να μελετήσουν το κείμενο των Θέσεων, να συμβάλουν στη βελτίωσή τους με προβληματισμό, προτάσεις, υποδείξεις, ώστε τα τελικά ντοκουμέντα να αποτελέσουν καρπό συλλογικής διαδικασίας, να αποκρυσταλλώσουν την πλούσια πείρα που συγκεντρώσαμε τα τελευταία χρόνια.

Ο προσυνεδριακός διάλογος συμπεριλαμβάνει και τη συζήτηση των Θέσεων με σκοπό τη συγκέντρωση γνώμων και παρατηρήσεων από τους φίλους, οπαδούς του Κόμματος, από κάθε αγωνιστή και αγωνίστρια που - ανεξάρτητα από τις ιδιαίτερες απόψεις - κατανοεί ότι δίχως ισχυρό και με επιστημονικά επεξεργασμένες θέσεις ΚΚΕ δεν είναι δυνατή η ανάκαμψη του εργατικού και λαϊκού κινήματος, η αντοχή του μπροστά στις καμπές και στροφές που θα περάσει, δεν είναι δυνατή ούτε η άμυνα στη βάρβαρη επίθεση του κεφαλαίου, πολύ περισσότερο η επιθετική λαϊκή δράση για κοινωνική και πολιτική ανατροπή.

ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟ 19ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ 11 - 14 Απρίλη 2013

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ, ΣΤΗΝ ΕΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

1. Η εκδήλωση της γενικευμένης και συγχρονισμένης οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης έφερε στο προσκήνιο τον ιστορικά ξεπερασμένο και απάνθρωπο χαρακτήρα του σύγχρονου καπιταλιστικού συστήματος, την επικαιρότητα και αναγκαιότητα του σοσιαλισμού, την ανάγκη ανασύνταξης του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος, της χειραφέτησης του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Συνέβαλε στην όξυνση των ανισομετριών και των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, στη μεταβολή του συσχετισμού δυνάμεων στη διεθνή ιμπεριαλιστική πυραμίδα, στη ρευστότητα των συμμαχιών και στην ανάφλεξη παλαιών και νέων εστιών πολέμου.

Η καπιταλιστική κρίση έδωσε συντριπτικό χτύπημα στις αστικές θεωρίες, π.χ. περί αειφόρου ανάπτυξης. Ανέδειξε ολοκάθαρα την όξυνση των αντιφάσεων και δυσκολιών της αστικής διαχείρισης και γενικότερα τις δυσκολίες για το πέρασμα σε νέο κύκλο διευρυμένης αναπαραγωγής του κοινωνικού κεφαλαίου. Η όποια ανάκαμψη σημειώθηκε ήταν ανισόμετρη, αναιμική, ενώ στην Ευρωζώνη και στην Ιαπωνία τη διαδέχτηκε νέα υποχώρηση. Ο επόμενος κύκλος της κρίσης σε διεθνές επίπεδο θα είναι ακόμα πιο βαθύς.

2. Η σύγχρονη φιλομονοπωλιακή πολιτική, η οποία έχει στρατηγικό χαρακτήρα και στοχεύει στην άνοδο του ποσοστού κέρδους (φτηνότερη εργατική δύναμη, αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις, αποκρατικοποιήσεις κ.ά.),

ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '80 στις ΗΠΑ και στη Μ. Βρετανία, στη συνέχεια επεκτάθηκε στην ΕΕ, στην Ευρωζώνη και αλλού. Ο στρατηγικός χαρακτήρας της καταδεικνύεται και από το γεγονός ότι προωθήθηκε εξίσου από τις φιλελεύθερες και σοσιαλδημοκρατικές αστικές κυβερνητικές δυνάμεις κατά την τελευταία τριακονταετία. Αποτελεί μονόδρομο της καπιταλιστικής ανάπτυξης για την ανάσχεση της τάσης πτώσης του μέσου ποσοστού κέρδους και την προσαρμογή στις σύγχρονες συνθήκες, όπου εντείνεται συνεχώς η διεθνοποίηση της καπιταλιστικής οικονομίας και της αγοράς της εργατικής δύναμης.

3. Η ΕΕ και η Ευρωζώνη δέχονται ισχυρότερα τις πιέσεις του διεθνούς ανταγωνισμού, ενώ δυναμώνουν συνεχώς και οι εσωτερικές αντιθέσεις. Η κρίση επιδρά επιβραδυντικά και στις χώρες που παρουσιάζουν ακόμα ψηλούς ρυθμούς καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Οι κοινές στοχεύσεις του μεγάλου κεφαλαίου - που καθορίζουν τη συγκρότηση της ΕΕ ως διακρατικής ιμπεριαλιστικής συμμαχίας - δεν αναιρούν την ανισόμετρη ανάπτυξη στο εσωτερικό της, την εθνοκρατική οργάνωση πάνω στην οποία στηρίζεται το μεγαλύτερο μέρος της καπιταλιστικής συσσώρευσης.

Η εκδήλωση της κρίσης ενίσχυσε την υποχώρηση των μεριδίων ΗΠΑ, ΕΕ και Ιαπωνίας στο Παγκόσμιο Ακαθάριστο Προϊόν. Οι ΗΠΑ εξακολουθούν να κατέχουν την 1η θέση, όμως το μερίδιό τους στο Παγκόσμιο Ακαθάριστο Προϊόν υποχωρεί από 22,23% το 2005 σε 18,9% το 2012 (βάσει ισοτιμιών αγοραστικής δύναμης). Η Ευρωζώνη δε διατηρεί πλέον τη 2η θέση, με το μερίδιό της να υποχωρεί από 16,53% το 2005 σε 13,73% το 2012 (η ΕΕ-27 ως σύνολο βρίσκεται σε ισοδύναμη θέση με τις ΗΠΑ).

Είναι χαρακτηριστικό ότι, ως άθροισμα, το μερίδιο των οικονομιών της ομάδας G7, δηλαδή των ΗΠΑ, Μ. Βρετανίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Ιταλίας, Καναδά, Ιαπωνίας που ήταν οι ισχυρότερες αναπτυγμένες οικονομίες, στο έδαφος της κρίσης, υποχώρησε από το 45,03% του παγκόσμια παραγόμενου προϊόντος το έτος 2005 στο 37,75% σύμφωνα με την πρόβλεψη για το 2012, με προοπτική για συνεχή περαιτέρω μείωση εντός των επόμενων ετών.

Αντίθετα, αυξάνεται σταθερά το μερίδιο της Κίνας και της Ινδίας στο Παγκόσμιο Ακαθάριστο Προϊόν, ενώ σε σταθερά επίπεδα παραμένουν τα μερίδια των υπόλοιπων χωρών της BRICS (Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα, Νότια Αφρική). Δυναμώνει ο διεθνής ρόλος της Βραζιλίας λόγω του μεγέθους της χώρας και των ρυθμών καπιταλιστικής ανάπτυξης, και επομένως του ρόλου που διαδραματίζει στη Λατινική Αμερική.

Ωστόσο όλες οι ανερχόμενες καπιταλιστικές οικονομίες εξακολουθούν να έχουν συγκριτικά χαμηλή παραγωγικότητα, ενώ η παραγωγικότητα των ΗΠΑ τις ξεπερνά κατά πολύ. Οι μόνες χώρες - μέλη του ΟΟΣΑ που ξεπερνούν τις ΗΠΑ σε παραγωγικότητα (όγκος παραγωγής κατά εργαζόμενο στη μονάδα χρόνου) είναι η Νορβηγία, η Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο και τις προσεγγίζουν η Γερμανία, η Γαλλία, το Βέλγιο και η Ολλανδία.

4. Με βάση ένα σύνολο βασικών οικονομικών δεικτών (ρυθμός μεταβολής ΑΕΠ, βιομηχανική παραγωγή, παραγωγικότητα, ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, δημοσιονομική κατάσταση) διακρίνονται τρεις κατηγορίες στο εσωτερικό της σημερινής Ευρωζώνης. Η ισχυρή ομάδα (Γερμανία, Ολλανδία, Φινλανδία), η κατηγορία Γαλλίας - Ιταλίας, των οποίων η από-

σταση από τη Γερμανία μεγαλώνει και η κατηγορία των ασθενέστερων υπερχρεωμένων οικονομιών (Ισπανία, Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ελλάδα κ.λπ.).

Ο προσωρινός συμβιβασμός των Συνόδων Κορυφής κατέληξε στη δημιουργία κοινού εποπτικού μηχανισμού του χρηματοπιστωτικού τομέα των κρατών - μελών και στη δυνατότητα απ' ευθείας ανακεφαλαιοποίησης των ευρωπαϊκών τραπεζών απ' τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης.

Γι' αυτό η γερμανική και η γαλλική αστική τάξη βρίσκονται μπροστά σε σοβαρά διλήμματα σχετικά με το μέλλον της Ευρωζώνης. Στις Συνόδους Κορυφής το 2011 και το 2012 διαμορφώθηκε βαθμιαία ένας προσωρινός εύθραυστος συμβιβασμός που δεν αναιρεί τις αιτίες όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων ούτε σηματοδοτεί χαλάρωση της αντιλαϊκής πολιτικής που ακολουθείται σε όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ.

Η κυρίαρχη τάση της γερμανικής αστικής τάξης θέτει ως προτεραιότητα τη θωράκιση του ευρώ, τη νομισματική σταθερότητα και αμφισβητεί τη σκοπιμότητα και τη δυνατότητα να επωμιστεί η Γερμανία μεγάλο βάρος υποτίμησης κεφαλαίου στις υπερχρεωμένες χώρες. Μια δεύτερη τάση, η οποία ενισχύεται, υπερτονίζει τον κίνδυνο για την ισχύ του ευρώ και τη σταθερότητα των ευρωατλαντικών σχέσεων αν αποβληθούν ορισμένοι αδύναμοι κρίκοι, εξέλιξη που θα οδηγήσει σε συρρίκνωση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς της ΕΕ. Μια τρίτη τάση αμφισβητεί συνολικά τη σημερινή μορφή της Ευρωζώνης και δίνει προβάδισμα στην προσέγγιση με τον άξονα Κίνας - Ρωσίας.

Η εκδήλωση νέας οικονομικής κρίσης στην Ευρωζώνη το 2012 και οι διαμορφούμενες συνθήκες στη διεθνή αγορά δείχνουν ότι η εργατική τάξη σε όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ θα βρεθεί σε δυσμενέστερη θέση, θα υποβληθεί σε θυσίες διαρκείας για να θωρακιστεί η ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων. Αντικειμενικά, μεγαλύτερα τμήματα της εργατικής τάξης θα έρθουν σε αντίθεση με τις αστικές διαχειριστικές λύσεις που προσπαθούν να ελέγξουν την έκταση της απαξίωσης κεφαλαίου και την κατανομή της ζημιάς στα διάφορα τμήματά του.

Η θέση της Ελλάδας στο ιμπεριαλιστικό σύστημα

5. Στο πλαίσιο της ανισόμετρης ανάπτυξης η Ελλάδα, με στοιχεία υποχώρησης, παραμένει σε ενδιάμεση θέση στη διεθνή ιμπεριαλιστική πυραμίδα, με εξαρτήσεις απ' τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

Στο εσωτερικό της Ευρωζώνης, η Ελλάδα αποτελεί τον πιο αδύναμο κρίκο, παραμένοντας σε βαθιά κρίση, με υστέρηση στη βιομηχανική παραγωγή, αρνητικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και υψηλό δημόσιο χρέος.

Διευρύνθηκε η απόσταση της Ελλάδας από τις ισχυρές καπιταλιστικές οικονομίες της Ευρωζώνης. Συμπεριλαμβάνεται στους πιο αδύναμους κρίκους σε περίπτωση ανασύνθεσής της. Αν και η θέση της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου παραμένει σημαντική, εξασθενεί συγκριτικά με τη θέση της Τουρκίας και του Ισραήλ. Στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας καταγράφεται απώλεια της καπιταλιστικής ανταγωνιστικής θέσης της, μεγάλη συρρίκνωση της παραγωγής, κυρίως στη μεταποίηση και τις κατασκευές και λιγότερο στην αγροτική παραγωγή, ενώ ο κλάδος της ναυτιλίας διατηρεί τον πρωταγωνιστικό ρόλο του στη διεθνή καπιταλιστική αγορά (ο ελληνόκτητος στόλος είναι 2η δύναμη παγκοσμίως και 1η δύναμη στην ΕΕ, ενώ ο στόλος υπό ελληνική σημαία είναι 6η δύνα-

μη παγκοσμίως). Ο ελληνικός στόλος διακινούσε και εξακολουθεί να διακινεί σημαντικό μέρος των θαλάσσιων μεταφορών εμπορευμάτων και πετρελαίου προς τις ΗΠΑ. Αποτελεί το μοναδικό τμήμα του εγχώριου κεφαλαίου που διαπραγματεύεται από θέση ισχύος μέσα στην ΕΕ.

Οι πραγματικές αιτίες της θέσης της Ελλάδας βρίσκονται στις πολύμορφες συνέπειες της ανισόμετρης ανάπτυξης ως αποτέλεσμα και της πορείας ενσωμάτωσης στην ΕΕ - Ευρωζώνη και γενικότερα στο διεθνές καπιταλιστικό σύστημα. Η οικονομική καπιταλιστική κρίση όξυνε ακόμα περισσότερο αυτήν την πραγματικότητα.

6. Η διαπάλη ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, τη συγκεκριμένη περίπτωση, εστιάζεται στον έλεγχο των ενεργειακών πηγών και δρόμων μεταφοράς τους, των πηγών νερού, των θαλάσσιων διαδρόμων μεταφοράς εμπορευμάτων, με χαρακτηριστικές εστίες έντασης την Κασπία, την Ανατολική Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή, τον Περσικό Κόλπο, την Αφρική, τη Θάλασσα της Νότιας Κίνας και την Αρκτική. Δυναμώνει ο κίνδυνος και πιο γενικευμένων περιφερειακών συγκρούσεων, ακόμα και ενός γενικότερου ιμπεριαλιστικού πολέμου. Σε αυτά τα πλαίσια αναδιατάσσονται ιμπεριαλιστικοί άξονες για τον έλεγχο αγορών και εδαφών.

7. Η στρατηγική του ελληνικού καπιταλισμού στην περιοχή έχει ως αποτέλεσμα τον αντιφατικό χαρακτήρα των σχέσεων ανταγωνισμού με την Τουρκία, καθώς και την επιλογή στρατηγικής συνεργασίας με το Ισραήλ (στρατιωτική συνεργασία, οικονομική συνεργασία, ιδιαίτερα στους τομείς Ενέργειας, Τουρισμού, Γεωργίας), ενώ αναζητεί λύση στον καθορισμό των κυριαρχικών δικαιωμάτων στο πλαίσιο του NATO. Δεν έχει προχωρήσει στην ανακήρυξη της ελληνικής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ), σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας, που αποτελεί το πρώτο βήμα για την οριοθέτησή της, ζήτημα στο οποίο ασκείται κριτική και από αστική προσέγγιση. Ταυτόχρονα, προωθεί έρευνες ενεργειακών κοιτασμάτων σε Ιόνιο και Νότια Κρήτη.

8. Η αναβάθμιση της θέσης της Τουρκίας συμβαδίζει με τη γεωστρατηγική του «νεοοθωμανισμού», η οποία στοχεύει να εδραιώσει και να επεκτείνει τη δράση του τουρκικού καπιταλισμού στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής, των Βαλκανίων και της Κεντρικής Ασίας. Η επικρατούσα τουρκική στρατηγική αξιοποιεί, εκτός από την οθωμανική ιστορική παράδοση, και το θρησκευτικό πολιτιστικό στοιχείο στην ευρύτερη περιοχή.

Το τουρκικό κράτος επιδιώκει να αξιοποιήσει προς όφελός του τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις μεταξύ του ευρωατλαντικού άξονα και του άξονα Ρωσίας - Κίνας - Ιράν στην Ανατολική Μεσόγειο, καθώς και τις υπαρκτές αντιθέσεις στο εσωτερικό κάθε άξονα (π.χ. ΗΠΑ - Ισραήλ). Διεξάγει μια σύνθετη διαπραγματεύση με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ, με βασικούς στόχους τη διατήρηση ισχυρής παρουσίας στην Κύπρο, την επαναδιαπραγμάτευση των κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο (με έμφαση στην υπερφάλαγγιση του «εμποδίου» του Καστελλόριζου - Στρογγύλης στον προσδιορισμό της τουρκικής ΑΟΖ στην Ανατολική Μεσόγειο) και την αποτροπή δημιουργίας ανεξάρτητου Κουρδιστάν στον άξονα Β. Ιράκ - Συρίας που θα αποσταθεροποιούσε και τα τουρκικά σύνορα. Σε αυτή την κατεύθυνση αξιοποιεί την ιδιαίτερη σημασία της γεωπολιτικής θέσης και της στρατιωτικής της ισχύος για την προώθηση των σχεδίων ΗΠΑ - NATO, σχετικά με την οι-

κοδόμηση «Νέας Μέσης Ανατολής». Απόδειξη είναι η συμμετοχή της Τουρκίας στην επέμβαση στη Λιβύη και στις εσωτερικές υποθέσεις της Συρίας, καθώς και η επιρροή της στα Βαλκάνια (προνομιακές σχέσεις με Αλβανία, ΠΓΔΜ κ.λπ.). Ωστόσο, ο κουρδικός πληθυσμός, σε συνδυασμό με την επιθετική πολιτική της απέναντι στη Συρία και το σύμμαχό της Ιράν, αποτελεί παράγοντα όξυνσης των εσωτερικών αντιθέσεων της Τουρκίας.

Τις εξελίξεις στην περιοχή των Βαλκανίων χαρακτηρίζει η διεύρυνση της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, κατά συνέπεια η πιο άμεση εμπλοκή τους στα ιμπεριαλιστικά σχέδια και ανταγωνισμούς. Σε αυτά τα πλαίσια εντάσσεται η ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου που εντασσόταν και στο σχέδιο διαμελισμού της Γιουγκοσλαβίας το 1999, η στρατιωτική συμφωνία της Τουρκίας με την Αλβανία, η ακύρωση από το συνταγματικό δικαστήριο της Αλβανίας της ελληνοαλβανικής συμφωνίας για την οριοθέτηση των χωρικών υδάτων, η ενίσχυση της αμερικανοΝΑΤΟικής παρέμβασης για τη σύνδεση και ένταξη της ΠΓΔΜ στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Ο μεγαλοϊδεατισμός και ο αλυτρωτισμός που αναπτύσσονται από την ηγεσία της Αλβανίας υποδαυλίζονται επίσης από ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Ενισχύεται ο αλβανικός εθνικισμός σε βάρος της Ελλάδας και των άλλων κρατών της περιοχής, τροφοδοτώντας παράλληλα εθνικιστικούς κύκλους στην Ελλάδα αλλά και ευρύτερα.

Μεγαλώνουν οι κίνδυνοι, στην ευρύτερη περιοχή, για γενικευμένο ιμπεριαλιστικό πόλεμο και άμεση εμπλοκή της Ελλάδας.

Η οικονομική κρίση στην Ελλάδα

9. Από το 2009 εκδηλώνεται στην ελληνική οικονομία η βαθύτερη και πιο μεγάλη σε διάρκεια κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου μετά τη δεκαετία του '50. Από την πρώτη στιγμή, ξεκίνησε από τα αστικά κόμματα, αλλά και τις ρεφορμιστικές, οπορτουνιστικές δυνάμεις με επικεφαλής τον ΣΥΡΙΖΑ, συστηματική προσπάθεια παραπληροφόρησης, συσκότισης, προκειμένου να συγκαλυφθούν οι πραγματικές αιτίες και οι παράγοντες της κρίσης. Στόχος τους, να παρεμποδιστεί και το μικρό ακόμα βήμα προς τη χειραφέτηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Προβλήθηκαν θεωρίες περί «καζινοκαπιταλισμού», περί κρίσης που οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, της «υπερκατανάλωσης» ή, και το αντίθετο, της «υποκατανάλωσης», η οποία τελευταία αναπτύχθηκε μετά το Μνημόνιο του 2010.

Η οικονομική κρίση στην Ελλάδα επιδεινώθηκε λόγω της ενσωμάτωσής της στην ΕΕ - Ευρωζώνη, η οποία όξυνε τις βαθιές ανισομετρίες στην ανάπτυξη/διάρθρωση των βιομηχανικών κλάδων και συνέβαλε στην απώλεια ανταγωνιστικότητας της ελληνικής μεταποίησης, στην αύξηση των εισαγωγών, στη διόγκωση του εμπορικού ελλείμματος και του δημόσιου χρέους.

10. Η διόγκωση του δημόσιου χρέους οφείλεται:

- Στην πολιτική διαχείριση προς όφελος των μονοπωλιακών ομίλων σε ολόκληρη τη μεταπολιτευτική περίοδο με τη χρηματοδότησή τους, τη μείωση της φορολογίας, τις φοροαπαλλαγές. Στα έργα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες το 2004.

- Στις τεράστιες δαπάνες σε εξοπλιστικά προγράμματα και αποστολές για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ.

- Στις συνέπειες από τη διεύρυνση του εμπορικού ελλείμματος λόγω της ραγδαίας αύξησης των εισαγωγών από την ΕΕ.
- Στο φαύλο κύκλο μεταξύ μείωσης του ΑΕΠ - διόγκωσης του χρέους ως ποσοστού ως προς το ΑΕΠ και μέτρων εσωτερικής υποτίμησης.

Η ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωζώνη ελαχιστοποιούσε, αντικειμενικά, τα περιθώρια και τις επιλογές χειρισμών στη νομισματική πολιτική, αφού αυτή υπάγεται στη δικαιοδοσία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Ταυτόχρονα και η δημοσιονομική πολιτική της Ελλάδας υφίσταται τους περιορισμούς της Συνθήκης του Μάαστριχτ και των κατοπινών Συμφωνιών, με βάση τις οποίες εκχωρούνται εθνοκρατικά δικαιώματα, αναγνωρίζεται η προτεραιότητα του κοινοτικού έναντι του εθνικού δικαίου σε πολλά ζητήματα. Παρ' όλα αυτά, η Ευρωζώνη δεν είναι συγκροτημένη ως ομοσπονδιακό κράτος, επομένως δεν έχει ενιαία όργανα ούτε πλήρως ενοποιημένη αγορά.

11. Στις συνθήκες της κρίσης, αφενός βάθυνε η ανισομετρία στο εσωτερικό της Ευρωζώνης, αφετέρου οξύνθηκαν οι αντιθέσεις μεταξύ των κρατών - μελών της για τη διαχείριση της κρίσης, για τον έλεγχο του δημόσιου χρέους, ακόμα και για τις προϋποθέσεις διατήρησης του κοινού νομίσματος. Τέτοιου είδους αντιθέσεις εκδηλώθηκαν και στο εσωτερικό τουλάχιστον των δύο ισχυρότερων δυνάμεων της Ευρωζώνης, της Γερμανίας και της Γαλλίας. Σε αυτές τις αντιθέσεις πήρε ενεργό μέρος και το ΔΝΤ, αλλά και κράτη εκτός Ευρωζώνης, όπως η Βρετανία, καθώς και οι ΗΠΑ.

Η Ελλάδα, ως πρώτη χώρα της Ευρωζώνης στην οποία εκδηλώθηκε με οξύτητα η κρίση, έγινε σημείο αναφοράς όλων των παραπάνω δυνάμεων και των μεταξύ τους αντιθέσεων.

12. Ο ελληνικός καπιταλισμός, επιδιώκοντας να βελτιώσει τη θέση του στην ΕΕ, στην περιοχή και γενικότερα στη διεθνή ιμπεριαλιστική πυραμίδα, έχει ως στρατηγικούς στόχους: Την ανάδειξη της Ελλάδας σε κόμβο μεταφοράς ενέργειας και εμπορευμάτων από την Ασία προς την ΕΕ. Τη συνεκμετάλλευση των πλούσιων ενεργειακών κοιτασμάτων (Αιγαίου - Ιονίου - Νότιας Κρήτης). Την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του μεγάλου κεφαλαίου και της διαπραγματευτικής θέσης της Ελλάδας στην ευρωατλαντική ιμπεριαλιστική συμμαχία. Προβάλλει επίσης το στόχο της ανάπτυξης ορισμένων κλάδων και τομέων όπως: Του τουρισμού, της παραγωγής ορισμένων αγροτικών προϊόντων, ορισμένων κλάδων της βιομηχανίας, με εξαγωγικό προσανατολισμό.

Στους παραπάνω στρατηγικούς στόχους συγκλίνουν και τα άλλα πολιτικά κόμματα που στηρίζουν τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης.

Βασικές τάσεις στην κοινωνική σύνθεση και στη δομή της απασχόλησης, στη διάρθρωση της οικονομίας

13. Την τελευταία δεκαετία, η συνολική απασχόληση μειώθηκε από 4,09 εκατομμύρια το 2001 σε 3,7 εκατομμύρια απασχολούμενους το 2012, ενώ σημείωνε αυξητική μεταβολή μέχρι το 2008, πριν την εκδήλωση της κρίσης.

Ο συνολικός αριθμός των απασχολούμενων στον αγροτικό - πρωτογενή τομέα μειώθηκε από 16,1% το 2001 σε 13% το 2012. Σημαντική είναι η μείωση στο δευτερογενή - βιομηχανικό τομέα από 23% το 2001 σε 16,1% το 2012. Αντίθετα, καταγράφεται αύξηση στην απασχόληση στον τριτογενή τομέα από 60,9% του συνόλου των απασχολούμενων το 2001 σε 70,4% το 2012.

Ο αριθμός των μισθωτών το 2012 είναι περίπου ίδιος με τον αριθμό των μισθωτών το 2001, 2,4 εκατομμύρια, αλλά αυτή η ισότητα αποκρύπτει μια σημαντική αύξηση του αριθμού των μισθωτών πριν την εκδήλωση της κρίσης και στη συνέχεια μια ταχεία μείωσή τους. Ως ποσοστό στο σύνολο των απασχολούμενων αντιπροσώπευαν το 59,4% το 2001 και το 63,3% το 2012. Πριν την εκδήλωση της κρίσης ο αυξητικός ρυθμός μεταβολής ήταν μεγαλύτερος.

Ο αριθμός των αυτοαπασχολούμενων ως ποσοστό του συνόλου εμφανίζεται λίγο αυξημένος, από 23,6% το 2001 σε 24,3% το 2012, ωστόσο σε απόλυτο μέγεθος παραμένει σχετικά σταθερός με μικρές διακυμάνσεις, στις 950 χιλιάδες. Ωστόσο υπήρξε πορεία μείωσης μέχρι την εκδήλωση της κρίσης, ενώ η φαινομενική αύξηση στη συνέχεια συγκαλύπτει ένα ποσοστό υποαπασχόλησης που προσεγγίζει οριακά την ανεργία.

Καταγράφεται σημαντική τάση μείωσης του αριθμού των απασχολούμενων και των μισθωτών στη μεταποίηση και τις κατασκευές. Αντίθετα, καταγράφεται αύξηση στους κλάδους τουρισμού-επισιτισμού, τηλεπικοινωνιών, του χρηματοπιστωτικού συστήματος και επιστημονικών - τεχνικών υπηρεσιών.

Στη μεταποίηση ο αριθμός των απασχολούμενων εμφανίζει συρρίκνωση από 577 χιλιάδες το 2001 στις 367 χιλιάδες το 2012. Ο αριθμός των μισθωτών στη μεταποίηση μειώνεται από τις 426 χιλιάδες το 2001 στις 266 χιλιάδες το 2012. Το ποσοστό των μισθωτών παρουσιάζει ελαφρά κάμψη από 73,8% το 2001 σε 72,2% το 2012, ενώ, αντίθετα, το ποσοστό των αυτοαπασχολούμενων παρουσιάζει αύξηση από 11,5% το 2001 σε 14,1% το 2012.

Στις κατασκευές ο αριθμός των απασχολούμενων παρουσιάζει πολύ μεγάλη μείωση από 307 χιλιάδες το 2001 σε 216 χιλιάδες το 2012, με τον αριθμό των μισθωτών να μειώνεται από τις 203 χιλιάδες στις 128 χιλιάδες την αντίστοιχη χρονική περίοδο. Το ποσοστό της μισθωτής εργασίας ελαττώνεται επίσης σημαντικά, από 66% το 2001 στο 59% το 2012, ενώ αυξάνεται το ποσοστό των αυτοαπασχολούμενων από 18,1% σε 27%, με τον αριθμό τους να αυξάνεται ελαφρά από 56 χιλιάδες στις 58 χιλιάδες.

Στον κλάδο του εμπορίου, ο αριθμός των απασχολούμενων εμφανίζει μικρή, σχεδόν ανεπαίσθητη πτώση από 705 χιλιάδες το 2001 σε 687 χιλιάδες το 2012 (πτώση 2,5%), ενώ ο αριθμός των μισθωτών σημειώνει την ίδια περίοδο σημαντική αύξηση από 345 χιλιάδες σε 383 χιλιάδες, με το ποσοστό τους να αυξάνεται από 49% το 2001 σε 56% το 2012. Πτώση σημειώνει και ο αριθμός των αυτοαπασχολούμενων από 213 χιλιάδες στις 190 χιλιάδες με το ποσοστό τους να μειώνεται από το 30,2% το 2001 σε 27,7% το 2012. Ο κλάδος του εμπορίου έχει ακόμα μεγάλο αριθμό αυτοαπασχολούμενων, αλλά οι τάσεις συγκέντρωσης - συγκεντροποίησης και προλεταριοποίησης στον κλάδο αυτόν είναι εμφανείς.

Στον κλάδο του τουρισμού - επισιτισμού, λόγω της έντονης εποχικότητας της απασχόλησης, αναφερόμαστε στο διάστημα 2001 - 2011 όπου υπάρχει η δυνατότητα εξαγωγής μέσων όρων σε επίπεδο έτους. Ο αριθμός των απασχολούμενων στον κλάδο αυξήθηκε από 269 χιλιάδες στις 295 χιλιάδες το 2011 και ο αριθμός των μισθωτών αυξήθηκε από 156 χιλιάδες στις 170 χιλιάδες το 2011. Το ποσοστό των μισθωτών παρέμεινε πρακτικά σταθερό στο 58%. Ο αριθμός των αυτοαπασχολούμενων αυξήθηκε ελαφρά από 48 χιλιάδες στις 50 χιλιάδες με το ποσοστό τους να μειώνεται από 17,8% σε

16,9% το 2011.

Στο χρηματοπιστωτικό κλάδο ο αριθμός των απασχολούμενων σημείωσε μικρή αύξηση από 108 χιλιάδες το 2001 σε 121 χιλιάδες το 2012. Ο αριθμός των μισθωτών αυξήθηκε, επίσης, ελαφρά από 96 χιλιάδες το 2001 σε 107 χιλιάδες το 2012. Ο κλάδος έχει πολύ μεγάλο ποσοστό μισθωτής εργασίας που προσεγγίζει το 90%, πρακτικά σταθερό από το 2001 μέχρι το 2012.

Ο κλάδος των επιστημονικών - τεχνικών υπηρεσιών απασχολεί 221 χιλιάδες εργαζόμενους, εκ των οποίων οι 85 χιλιάδες (39%) είναι μισθωτοί, οι 103 χιλιάδες (47%) είναι αυτοαπασχολούμενοι και οι 30 χιλιάδες (13%) εργοδότες. Από τα διαθέσιμα στοιχεία μπορούμε μόνο να εκτιμήσουμε μια αύξηση της τάξης του 30% του κλάδου σε επίπεδο δεκαετίας.

Η επίσημη ανεργία, την περίοδο αυτή, εκτινάχθηκε από 11,2% το 2001 σε 25,4% το 2012, όχι όμως μονοσήμαντα. Η εκδήλωση της κρίσης οδήγησε σε απότομη αντιστροφή της πορείας μείωσής της μέχρι το 2008. Το ποσοστό ανεργίας δεν είναι ομοιογενές σε ολόκληρο τον πληθυσμό. Στις γυναίκες, το ποσοστό ανεργίας μειώθηκε από 16,9% το 2001 σε 12,3% το 2008, για να αυξηθεί στο 29% το 2012. Στους άνδρες, το ποσοστό ανεργίας μειώθηκε από 7,5% το 2001 σε 5,6% το 2008, για να αυξηθεί στο 22,7% το 2012. Στους αλλοδαπούς, το ποσοστό ανεργίας μειώθηκε από 11,7% το 2001 σε 7,4% το 2008 και στη συνέχεια αυξήθηκε στο 30% το 2012. Με βάση αυτά τα στατιστικά στοιχεία, από το 1,27 εκατομμύρια ανέργους το 2012, οι 180 χιλιάδες είναι αλλοδαποί.

Αναφορικά με το επίπεδο εκπαίδευσης, οι απόφοιτοι ΑΕΙ έχουν 16,2% ποσοστό ανεργίας, οι απόφοιτοι ΤΕΙ 26%, οι απόφοιτοι Γυμνασίου - Λυκείου περίπου 26%, οι απόφοιτοι Δημοτικού περίπου 22%, ενώ η ανεργία σε όσους δεν έχουν αποφοιτήσει από το Δημοτικό ξεπερνά το 33%. Αναφορικά με τις ηλικίες, στους νέους έως 24 ετών η ανεργία προσεγγίζει το 60%, ενώ στις ηλικίες 25-34 το ποσοστό ανεργίας φτάνει το 32,9%. Το ποσοστό ανεργίας έχει ξεπεράσει το 20% και στην ηλικιακή κατηγορία 35-44. Αποτέλεσμα της έκρηξης της ανεργίας είναι η σημαντική αύξηση του ποσοστού των ενηλίκων που διαβεί σε νοικοκυριά χωρίς κανέναν εργαζόμενο από 8,1% το 2008 σε 16,9% το 2012, ενώ εκτιμάται ότι το 12,6% των παιδιών κάτω των 18 ετών κατοικεί σε νοικοκυριό χωρίς κανέναν εργαζόμενο. Αναφορικά με τη γεωγραφική ανομοιογένεια, στην Ήπειρο - Δυτική Μακεδονία το ποσοστό ανεργίας βρίσκεται στο 28,5% και στη Θεσσαλία - Στερεά Ελλάδα στο 26,4%, ενώ και στις περιφέρειες με το μικρότερο ποσοστό ανεργίας αυτό προσεγγίζει πλέον το 20% (Κρήτη 19,6% και Αιγαίο 20%). Στην Αττική το ποσοστό ανεργίας βρίσκεται στο 25,9%.

Την περίοδο 2008 - 2011, επίσης, εκτινάχθηκε η μακροχρόνια ανεργία (αναζήτηση εργασίας για περισσότερο από ένα χρόνο). Από 3,2% για τους άνδρες και 7,9% για τις γυναίκες το 2008, έφτασε το 11,7% για τους άνδρες και 16,9% για τις γυναίκες το Β' τρίμηνο του 2012. Ο αριθμός των μακροχρόνια ανέργων ξεπερνά πλέον τις 680 χιλιάδες.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, το 2011 στην Ελλάδα υπήρχαν επίσημα καταγεγραμμένοι 956.007 μετανάστες και μετανάστριες, δηλαδή ποσοστό 8,45% του πληθυσμού, που ανέρχεται στα 11.309.885, αρκετά υψηλότερο από το μέσο όρο στην ΕΕ που την ίδια χρονιά ήταν 6,63%. Η ποιοτική διαφορά σε σχέση με την ΕΕ είναι ότι στην Ελλάδα μόλις το 16% των

μεταναστών είναι κοινοτικοί υπήκοοι, ενώ ο αντίστοιχος μέσος όρος των κοινοτικών μεταναστών στην ΕΕ είναι το 38,45%. Ο αριθμός των σημερινών μεταναστών έχει διαφοροποιηθεί, καθώς έχει προστεθεί νέο κύμα χιλιάδων μεταναστών, κυρίως γιατί η Ελλάδα αντιμετωπίζεται ως πύλη εισόδου για την εγκατάσταση σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Ένα μέρος τους έχει επαναπατριστεί λόγω της ανεργίας και της αδυναμίας να ζουν στην Ελλάδα, ως συνέπεια της οικονομικής κρίσης.

Όταν οι αστικές κυβερνήσεις, όπως συμβαίνει και στην Ελλάδα, στις συνθήκες της οικονομικής κρίσης και της αλματώδους αύξησης της ανεργίας, δεν μπορούν να διαχειριστούν τον εφεδρικό στρατό, τότε καταφεύγουν ως συλλογικοί εκφραστές των καπιταλιστών στην επίθεση περιορισμού και καταστολής της μετανάστευσης, κλείνουν τη στρόφιγγα της εισροής, χρησιμοποιούν μέτρα μαζικών διωγμών και απελάσεων. Η αντιμεταναστευτική πολιτική με τη βία και την καταστολή ενισχύει το κλίμα ρατσισμού.

Ο χώρος των μεταναστών είναι πρόσφορος και για την ανάπτυξη δραστηριότητας από μυστικές υπηρεσίες και πρεσβείες, κάτι που γινόταν και παλαιότερα στο χώρο των λεγόμενων εμικρέδων. Ταυτόχρονα, αυξάνεται σημαντικά η εγκληματικότητα με δράστες μετανάστες, που ωθούνται στη μικροεγκληματικότητα ή εμπλέκονται σε οργανωμένα εγκληματικά κυκλώματα.

14. Σε σχέση με τη διάρθρωση της οικονομίας, ο αγροτικός - πρωτογενής τομέας σημείωνε συνολική παραγωγή 8,6 δισ. ευρώ (Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία) το 2001, ενώ μειώθηκε στα 6,5 δισ. ευρώ το 2008 (η παραγωγή ήταν περίπου σταθερή μέχρι το 2005 και στη συνέχεια μειώθηκε σημαντικά), ενώ στην περίοδο της κρίσης παραμένει σταθερή (σημειώνοντας μια μικρή μάλιστα απόλυτη αύξηση το 2011 στα 6,7 δισ.). Ως ποσοστό μειώθηκε από 5,8% το 2001 σε 3,5% το 2008, για να αυξηθεί στο 4,1% το 2011 (λόγω της πτώσης του ΑΕΠ και όχι της μικρής απόλυτης αύξησης). Παρά τη μεγάλη μείωση, σε ορισμένα προϊόντα η παραγωγή φαίνεται ότι αυξήθηκε αυτήν την περίοδο (π.χ. σκληρό σιτάρι, αραβόσιτος και ρύζι).

Η παραγωγή κτηνοτροφικών προϊόντων, σε σύγκριση με το 1981 (ένταξη στην ΕΟΚ), παρουσιάζει σημαντική μείωση στο κρέας, στασιμότητα γενικά στην παραγωγή γάλακτος (με αύξηση στα νωπά προϊόντα γάλακτος), μείωση στο βούτυρο. Στην κτηνοτροφική παραγωγή, παρατηρείται σημαντική συγκέντρωση, παρόλο που παραμένει ένας μεγάλος αριθμός εκμεταλλεύσεων με πολύ περιορισμένο ζωικό κεφάλαιο.

Στον αγροτικό τομέα, η μέση έκταση της αγροτικής εκμετάλλευσης παραμένει πολύ μικρή μέχρι σήμερα (στο 25% του μέσου επιπέδου της ΕΕ). Οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις με Τυπικό Ακαθάριστο Κέρδος (ΤΑΚ) άνω των 48.000 ευρώ κάλυπταν το 2007 το 12,9% της αγροτικής γης έναντι του 3,94% το 1990. Θεωρούμε ότι μια εκμετάλλευση με ΤΑΚ κάτω των 48.000 ευρώ δε διασφαλίζει γενικά διευρυμένη αναπαραγωγή του κεφαλαίου της.

Ο δευτερογενής βιομηχανικός τομέας ως ποσοστό της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας συρρικνώθηκε από 21,1% το 2001 σε 17,1% το 2011. Με βάση τον όγκο παραγωγής, το 2011 η παραγωγή βρισκόταν στο 70% του επιπέδου του 2001. Ταυτόχρονα, την ίδια περίοδο, πραγματοποιήθηκε σημαντική συρρίκνωση της μεταποίησης και των κατασκευών.

Ο τριτογενής τομέας ως ποσοστό της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας, αυξήθηκε από 75,2% το 2001 σε 78,8% το 2011. Εδώ περιλαμβάνο-

νται στην αστική στατιστική ο βιομηχανικός κλάδος της ναυτιλίας, η Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία του οποίου εκτιμάται ότι αυξήθηκε από 4,1 δισ. ευρώ το 2001 σε 7,8 δισ. ευρώ το 2011 και ο βιομηχανικός κλάδος των τηλεπικοινωνιών, η Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία του οποίου αυξήθηκε από 3,1 δισ. ευρώ το 2001, σε 6,2 δισ. ευρώ το 2010.

Πολιτικές εξελίξεις, ο συσχετισμός δυνάμεων στο πολιτικό σύστημα, διεργασίες για την αναμόρφωσή του

15. Η μεγαλύτερη αδυναμία στην άσκηση της καπιταλιστικής εξουσίας εκδηλώθηκε με τη μη ομαλή συμμετοχή του κράτους στη διεθνή αγορά κεφαλαίων, λόγω της απότομης διόγκωσης του δημόσιου χρέους και της απότομης ανόδου των επιτοκίων αγοράς. Έτσι εκδηλώθηκε αδυναμία αποπληρωμής του δανείου ή ανανέωσής του μέσω της αγοράς, που οδήγησε σε δανεισμό από το μηχανισμό ΔΝΤ - ΕΕ.

Ωστόσο, αυτές οι δυσλειτουργίες δεν πήραν χαρακτηριστικά πραγματικού κλονισμού σημαντικών θεσμών του καπιταλιστικού συστήματος στην Ελλάδα, ούτε καν εκδηλώθηκαν ως αδυναμία του αστικού κοινοβουλίου να στηρίξει κυβερνήσεις που έφεραν στο Κοινοβούλιο βάρβαρες συμφωνίες - μνημόνια και αντεργατικούς νόμους. Δε διαμορφώθηκαν ακόμα συνθήκες εμφανούς αδυναμίας των κρατικών μηχανισμών, δεν επήλθε ακόμα αποδυνάμωση και αλλαγή στις διεθνείς συμμαχίες της καπιταλιστικής εξουσίας στην Ελλάδα. Παραμένει ο συσχετισμός υπέρ των δυνάμεων του καπιταλισμού και σε βάρος της εργατικής τάξης.

16. Το αστικό πολιτικό σύστημα, σε συνθήκες δοκιμασίας από τις συνέπειες της κρίσης, αλλά και ως γενική τάση, ανεξάρτητα από την ίδια την κρίση, ενισχύεται με νέους κατασταλτικούς μηχανισμούς, κρατικούς και παρακρατικούς, με την υιοθέτηση πιο αντιδραστικών και αυταρχικών νόμων για το τσάκισμα του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Στην υπηρεσία της κρατικής καταστολής - βίας είναι οι ευρωπαϊκοί κατασταλτικοί μηχανισμοί, η θεσμική κατοχύρωση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Σε αυτήν την κατεύθυνση ισχυροποιείται η λειτουργία και ο ρόλος των κατασταλτικών μηχανισμών, της ευρωπαϊκής αστυνομικής υπηρεσίας (Eurapol), της ευρωπαϊκής μονάδας δικαστικής συνεργασίας (Eurojust), του ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών - μελών της ΕΕ (Frontex). Γίνεται ισχυρότερη διασύνδεση του «μηχανισμού πολιτικής προστασίας» και της «αμοιβαίας άμυνας και ρήτρας αλληλεγγύης», ενισχύονται τα αντιδραστικά χαρακτηριστικά και η επιθετικότητα της ΕΕ για στρατιωτικές επεμβάσεις στα κράτη - μέλη της, με πρόσχημα την «τρομοκρατία», «καταστροφή φυσικών ή ανθρωπογενών πόρων», «επιθέσεις στον κυβερνοχώρο» κ.ά. για το χτύπημα του εργατικού κινήματος και την προστασία του αστικού πολιτικού συστήματος. Κλιμακώνεται η αντιλαϊκή επίθεση με την υιοθέτηση της δράσης ενάντια στο «ριζοσπαστισμό» και τις «ακραίες ιδεολογίες», με πρόσχημα την «τρομοκρατία». Ποινικοποιείται η ιδεολογία και η πολιτική δράση που οδηγεί έξω από τα όρια του καπιταλιστικού συστήματος, εντείνεται ο αντικομμουνισμός που διοχετεύεται μέσα από ποικιλόμορφα κανάλια χειραγώγησης. Έχουν πολλαπλασιαστεί οι μηχανισμοί παρακολούθησης και συγκέντρωσης στοιχείων σε βάρος των ριζοσπαστών αγωνιστών με τη βο-

ήθεια της νέας τεχνολογίας, ώστε το παραδοσιακό φακέλωμα ωχριά μπροστά στο σύγχρονο.

Η εξέλιξη της παρούσας οικονομικής κρίσης επέφερε ρωγμές στο υπάρχον αστικό πολιτικό σύστημα, ορισμένη δυσλειτουργία σε μηχανισμούς του καπιταλιστικού κράτους και στις υπηρεσίες, όπως σε εφορίες, στα δημόσια νοσοκομεία, επιδεινώθηκε η κατάσταση στα ασφαλιστικά ταμεία, στη δημόσια εκπαίδευση. Δηλαδή, εκ των πραγμάτων αποδυναμώθηκαν μέσα με τα οποία το καπιταλιστικό κράτος εξασφάλιζε τον έλεγχό του σε εργατικές και λαϊκές μάζες, συμμετέχοντας άμεσα στην αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης.

Η αστική διακυβέρνηση προσαρμόστηκε σε νέα μορφή, αυτή της συνεργασίας αστικών κομμάτων - παρά τις αντιθέσεις τους - που για χρόνια εναλλάσσονταν στη διακυβέρνηση (κυβέρνηση Λ. Παπαδήμου στηριζόμενη από ΠΑΣΟΚ - ΝΔ και αρχικά και από τον ΛΑ.Ο.Σ., κυβέρνηση Αντ. Σαμαρά στηριζόμενη από ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ μετά τις εκλογές στις 17 Ιούνη 2012). Δρομολογήθηκε η αναμόρφωση του αστικού πολιτικού συστήματος, στοιχείο της οποίας είναι και η αναστήλωση της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας, που εκφράστηκε με την απότομη εκλογική άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος στηρίζεται από ένα μεγάλο αριθμό στελεχών του μηχανισμού του ΠΑΣΟΚ και συγκεντρώνει το μεγαλύτερο μέρος των απωλειών του.

17. Οι πολιτικές αντιθέσεις ανάμεσα στα κόμματα, που υποστηρίζουν φιλομονοπωλιακή πολιτική διαχείρισης της κρίσης, εκδηλώνονται ως αντιπαράθεσεις υπέρ του ενός ή του άλλου μείγματος της διαχείρισης, της νομισματικής δημοσιονομικής και της επεκτατικής, με το μανδύα της αντιπαράθεσης ανάμεσα στη φιλελεύθερη και τη ρεφορμιστική - ομοιοταγιστική. Και τα δύο μείγματα της διαχείρισης έχουν κοινό χαρακτηριστικό την εξυπηρέτηση των μονοπωλίων, την ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας, που αντικειμενικά θα οδηγήσει σε νέο κύκλο κρίσης. Η εναλλαγή τόσο του φιλελεύθερου όσο και του κεϋνσιανού μοντέλου διαχείρισης έφεραν σε όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα κύκλους οικονομικής κρίσης, όξυναν τις ενδοαστικές και ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις και οδήγησαν σε δύο παγκόσμιους πολέμους.

Στη βάση της εναλλαγής του μείγματος διαχείρισης, προωθείται η αναμόρφωση του αστικού πολιτικού συστήματος, ώστε να μπορεί να δώσει περισσότερες εναλλαγές κυβερνήσεων από συνεργαζόμενα κόμματα.

18. Στοιχείο της αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού συστήματος είναι και η ένταση του κρατικού αντικομμουνισμού, καθώς και η ανάπτυξη - κοινοβουλευτική εκπροσώπηση του εθνικοσοσιαλισμού/φασισμού, η όξυνση του αυταρχισμού και της κρατικής και παρακρατικής καταστολής. Ταυτόχρονα, δρομολογείται και η αναμόρφωση της λειτουργίας του αστικού κοινοβουλίου, ενώ προβάλλονται και προτάσεις υπέρ της ενίσχυσης των αρμοδιοτήτων του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Τα τελευταία χρόνια, και ιδιαίτερα οι δύο εκλογικές αναμετρήσεις, έφεραν πιο διακριτά στην πολιτική σκηνή νέα πολιτικά κόμματα που κινούνται στο τόξο του εθνικισμού, του ρατσισμού, του αντικομμουνισμού. Εθνικιστικές θέσεις υιοθετεί το κόμμα των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Η Χρυσή Αυγή είναι εθνικοσοσιαλιστική ναζιστική φασιστική οργάνωση. Ο εθνικοσοσιαλισμός, στο επίπεδο της ιδεολογίας, αποτελεί συγχώνευση

του εθνικισμού με μικροαστικές «σοσιαλιστικές» αντιλήψεις που δεν έχουν καμία σχέση με τη θεωρία του επιστημονικού σοσιαλισμού. Αξιοποιεί τα υπαρκτά προβλήματα που προκαλεί η αύξηση του μεταναστευτικού ρεύματος προς την Ελλάδα, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου έρχεται στην Ελλάδα με σκοπό να μετακινηθεί προς την Ευρώπη. Η Χρυσή Αυγή στηρίζεται από σημαντικούς θύλακες του κράτους και του παρακράτους και ο ρόλος της στοχεύει στο χτύπημα του ΚΚΕ, στο τσάκισμα του εργατικού κινήματος.

Η Χρυσή Αυγή αποτελεί τμήμα και κόμμα του αστικού πολιτικού συστήματος, είναι οργάνωση της αστικής τάξης, του κεφαλαίου. Αποτελεί όχημα για να διεισδύουν στα εργατικά λαϊκά στρώματα αντιδραστικές ιδέες, περιτυλιγμένες με δήθεν αντιπλουτοκρατική γραμμή και δημαγωγία σε συνθήκες κρίσης. Αξιοποιεί τη φασιστική δημαγωγία και μιμείται ή θυμίζει θέσεις και πρακτικές των ταγμάτων εφόδου, ιδιαίτερα της περιόδου πριν την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία. Προτάσσει την προβολή του ελληνικού έθνους υπεράνω των άλλων, με χαρακτηριστική θέση «πάνω απ' όλα είναι το ελληνικό αίμα». Θεωρεί φυλετικό εχθρό τους μετανάστες, κυρίως τους «σκουρόχρωμους», «μαύρους», τους Τσιγγάνους, όπως ο Χίτλερ τους Εβραίους κ.ά.

Συντελούνται διεργασίες εμφάνισης και άλλων εθνικιστικών μορφωμάτων, μετακινήσεις μεταξύ τους.

Η εργατική τάξη και οι κοινωνικοί της σύμμαχοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, η αγροτιά, οι ριζοσπαστικές γυναικείες και νεολαιίστικες οργανώσεις πρέπει και μπορούν να αντιμετωπίσουν τη Χρυσή Αυγή στους τόπους δουλειάς, στη συνοικία, στην ύπαιθρο.

19. Στοιχείο της προσαρμογής του αστικού κράτους και του αστικού πολιτικού συστήματος στις ανάγκες του κεφαλαίου για φτηνότερη εργατική δύναμη και ενίσχυση της απελευθέρωσης των αγορών αποτέλεσαν και οι αλλαγές στο θεσμό της Τοπικής Διοίκησης με το νόμο «Καλλικράτης» που ήρθε ως συνέχεια του αρχικού νόμου «Καποδίστριας» και των άλλων θεσμικών αλλαγών που προηγήθηκαν.

Ο «Καλλικράτης» στα δύο χρόνια της εφαρμογής του επιβεβαίωσε τη θέση του ΚΚΕ ότι συνιστά την απαραίτητη προσαρμογή του ελληνικού καπιταλιστικού κράτους στις σύγχρονες συνθήκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Συντελείται μια σχετική αποκέντρωση λειτουργιών και αρμοδιοτήτων της κεντρικής στην Τοπική Διοίκηση, με βασικό στόχο την πιο άμεση εφαρμογή και κλιμάκωση της φιλομονοπωλιακής πολιτικής σε μεγαλύτερη έκταση και ένταση. Η Τοπική Διοίκηση αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του καπιταλιστικού κράτους, για την ενίσχυση της επιχειρηματικής δράσης και της ανταγωνιστικότητας, τη δραστική περικοπή των κρατικών κοινωνικών δαπανών για Υγεία - Πρόνοια, Παιδεία, Γεωργία, Κτηνοτροφία, αστικές μεταφορές, σε συνδυασμό με την αύξηση της τοπικής φορολογίας σε βάρος του εργαζόμενου λαού. Μέσω του «Καλλικράτη» διευρύνεται το καθεστώς του φτηνού ευέλικτου δυναμικού, η αφαίρεση εργασιακών δικαιωμάτων. Προωθείται επίσης η προσαρμογή της εκπαίδευσης στις ανάγκες των τοπικών επιχειρήσεων με τις Ευέλικτες Ζώνες και την είσοδο επιχειρηματιών ως χορηγών στα σχολεία με τη διαμεσολάβηση των δήμων. Προωθείται η «διά βίου μάθηση», που στοχεύει να μαθαίνει το εργατικό δυναμικό ό,τι χρειάζονται οι επιχειρήσεις.

Σε κάθε δήμο ή και γειτονιά, σε κάθε χωριό και πόλη δρα πλήθος πολιτικών δυνάμεων, πλήθος παλιών και νέων κομματαρχών που συνδέονται με δημάρχους και περιφερειάρχες, με διευθυντές επιχειρήσεων, σχολείων, νοσοκομείων, με την Εκκλησία, με επιμελητηριακές οργανώσεις του κεφαλαίου, αλλά και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ). Οι ΜΚΟ αποτελούν ένα πολυδαίδαλο δίκτυο χειραγώγησης και εκμετάλλευσης, που στηρίζεται και προωθείται από το κράτος, τους επιχειρηματικούς ομίλους και την ΕΕ, ως δήθεν σύγχρονη μορφή κοινωνικής οργάνωσης και αλληλεγγύης. Καλλιεργεί ελπίδες για εύρεση εργασίας, ενώ έρχεται σε αντιπαράθεση με το οργανωμένο εργατικό και λαϊκό κίνημα.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 18ο ΣΤΟ 19ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

20. Το ΚΚΕ έδρασε στο διάστημα αυτό στις συγκεκριμένες κοινωνικο-οικονομικές και πολιτικές εσωτερικές και διεθνείς συνθήκες που διαμορφώθηκαν και αναφέρονται στις προηγούμενες θέσεις.

Το ΚΚΕ και ο ρόλος του στην ανάπτυξη του εργατικού κινήματος και της Λαϊκής Συμμαχίας

21. Η εργατική τάξη, δηλαδή η τάξη που θα πραγματοποιήσει τη σοσιαλιστική επανάσταση, και οι σύμμαχοί της, τα λαϊκά στρώματα, δηλαδή οι μισοπρολετάριοι και τα φτωχά - με τα σύγχρονα δεδομένα - μεσαία στρώματα, βρέθηκαν σε μια πρωτοφανή οπισθοχώρηση στο βιοτικό επίπεδο, στα εργατικά, κοινωνικά δικαιώματα, λόγω της στρατηγικής του κεφαλαίου και της αντεπαναστατικής ανατροπής που συντελέστηκε στις δεκαετίες 1980 - 1990.

Μετά τη μεταπολίτευση και κυρίως στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1980, το ελληνικό καπιταλιστικό κράτος ακολούθησε επιλεκτική κλαδική και τομεακή πολιτική υψηλότερων παροχών που δημιούργησε μεγάλη ομπρέλα προφύλαξης της κυρίαρχης πολιτικής. Έγινε στυλοβάτης των πιο αντιδραστικών και αντεργατικών επιλογών του κεφαλαίου στην Ελλάδα, όπως η στήριξη της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς, η ένταξη στην ΕΕ - ΟΝΕ, διαμόρφωσε την εργατική αριστοκρατία. Για κάποια χρόνια ο ελληνικός καπιταλισμός επωφελήθηκε από τις μεγάλες καταστροφές στα Βαλκάνια, σε χώρες του Εύξεινου Πόντου, λόγω της καπιταλιστικοποίησής τους. Επωφελήθηκε και με την άμεση εξαγωγή κεφαλαίων και με την εισαγωγή πολύ φτηνού εργατικού δυναμικού, κυρίως ως εργατών γης, αλλά και στις κατασκευές, στα νοσοκομεία ως βοηθητικό προσωπικό, σε υπηρεσίες, στη μεταποίηση, μέσω εργολαβικών εταιρειών.

Η εκδήλωση παρατεταμένης απόλυτης εξαθλίωσης επήλθε, αφού είχε προηγηθεί στην Ελλάδα, όπως και σε άλλα καπιταλιστικά κράτη, μια παρατεταμένη περίοδος εξαγοράς και ενσωμάτωσης, που είχε ως αποτέλεσμα τη σταδιακά εξελισσόμενη υποχώρηση και αποδιοργάνωση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, την απομαζικοποίησή του, το χρόνιο συμβιβασμό με τον εκφυλισμό στις ανώτερες δομές του και την ανοχή των συνδικαλισμένων απέναντι στις εργοδοτικές - κυβερνητικές - φιλοευρωπαϊκές ηγεσίες τους.

22. Το αγροτικό συνδικαλιστικό και συνεταιριστικό κίνημα υποτάχθηκαν και εκφυλίστηκαν στις επιλογές της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), σε επιδοτήσεις εξαγοράς των αγροτοπαραγωγών που ουσιαστικά οδηγούσαν στην εγκατάλειψη της αγροτικής παραγωγής, στην αντικατάσταση ζωτικών καλλιεργειών από δευτερεύουσες και συμπληρωματικές, στη χρησιμοποίηση των συνεταιριστικών ενώσεων για συγκέντρωση κεφαλαίου. Οι αρνητικές συνέπειες εκδηλώθηκαν ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1990, με αποτέλεσμα ν' απαξιωθούν οι ηγεσίες του αγροτικού κινήματος (ΓΕΣΑΣΕ, ΣΥΔΑΣΕ), να εκδηλωθούν αγροτικοί αγώνες με άλλα κέντρα οργάνωσης. Προωθείται η Πανελλήνια Ένωση Νέων Αγροτών (ΠΕΝΑ), ξεχωρίζοντας τους αγρότες ηλικιακά, καλλιεργώντας την επιχειρηματικότητα και ανταγωνιστικότητα στον αγροτικό τομέα, δηλαδή την ΚΑΠ της ΕΕ.

Ακόμα χειρότερη είναι η κατάσταση στο κίνημα των αυτοαπασχολούμενων. Στα τριτοβάθμια όργανα των ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ και στο μεγαλύτερο τμήμα των Ομοσπονδιών κυριαρχούν συνδικαλιστικές δυνάμεις που εκφράζουν τα συμφέροντα ενός τμήματος των μεσαίων στρωμάτων που διεκδικούν ρόλο δορυφόρου στα μονοπώλια. Χρησιμοποιούν τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) ως μηχανισμό φθοράς συνειδήσεων και εξαγοράς, υποβαθμίζοντας συστηματικά το ρόλο των σωματείων. Σε ορισμένα συνδικαλιστικά όργανα, ιδιαίτερα στα Επιμελητήρια, κυριαρχούν εκπρόσωποι των μονοπωλίων, διαμορφώνουν θέσεις που έρχονται σε αντίθεση με τα άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα των φτωχών αυτοαπασχολούμενων.

23. Με εξαίρεση το τμήμα του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος που συσπειρώθηκε στο ΠΑΜΕ, των αυτοαπασχολούμενων στην ΠΑΣΕΒΕ και του αγροτικού στην ΠΑΣΥ, με τις σκληρές προσπάθειες του ΚΚΕ, οι εργατικές και λαϊκές μάζες βρέθηκαν σημαντικά απροετοίμαστες απέναντι στη νέα επίθεση του κεφαλαίου, στις ήδη μεγάλες υλικές απώλειες. Έγιναν εύκολη λεία στη νέα περίοδο του ρεφορμισμού - οπορτουνισμού, σε συνθήκες παρατεταμένης οικονομικής κρίσης, στις πρακτικές όπως: Στην κολακεία του αυθόρμητου σε αντιπαράθεση με τον οργανωμένο εργατικό συνδικαλισμό και την απεργιακή μορφή πάλης, στο συντεχνιασμό, αλλά και την αστική, μικροαστική και εκκλησιαστική φιλανθρωπία. Έμειναν ανοικτές οι πόρτες σε προβοκάτσες και σε κάθε μορφή τρομοκρατίας, εργοδοτικής - κρατικής - παρακρατικής.

Το εργατικό κίνημα δεν ήταν προετοιμασμένο να αντεπιτεθεί στις νέες συνθήκες, ανάλογα με το μέγεθος της επίθεσης που δέχτηκε. Παρ' όλ' αυτά, υπό την πίεση της απότομης επιδείνωσης των όρων διαβίωσης, τις αγωνιστικές πρωτοβουλίες και τη δράση του ταξικά προσανατολισμένου τμήματός του, έγιναν ορισμένοι ελιγμοί από τις συμβιβασμένες ηγεσίες, οι οποίες συμπαρασύρθηκαν σε αλληπάλληλες απεργιακές κινητοποιήσεις, αν και δεν τις στήριζαν ουσιαστικά. Μια απότομη άνοδος εκφράστηκε με τις μαζικές απεργιακές συγκεντρώσεις στις 5 Μάη του 2010, στις 19 Οκτώβρη του 2011, στο συλλαλητήριο στις 12 Φλεβάρη του 2012, ως διαμαρτυρίες στη σύναψη των μνημονίων μεταξύ κυβέρνησης - ΕΕ και ΔΝΤ.

Πραγματοποιήθηκαν ορισμένες παρατεταμένες απεργίες με πιο χαρακτηριστική τη σχεδόν 9μηνη απεργία στην «Ελληνική Χαλυβουργία» και την πανελλαδική και διεθνούς διάστασης ηθική και υλική αλληλεγγύη προς τους απεργούς.

Το συνδικαλιστικό εργατικό κίνημα δεν έχει ουσιαστικά ανασυγκροτηθεί με βάση τον κλάδο, τον επιχειρηματικό όμιλο και την οργάνωση στον τόπο δουλειάς, δεν έχει μαζικοποιηθεί, μαχητικοποιηθεί με όπλο τη μαζική και περιφρουρημένη απεργία ενάντια στον καπιταλιστή, αλλά και ενάντια στο κράτος των καπιταλιστών.

24. Στο διάστημα αυτό, με την αποφασιστική συμβολή του ΚΚΕ, ιδιαίτερα με άξονα την απόφαση της Πανελλαδικής Κομματικής Συνδιάσκεψης για τη δουλειά στην εργατική τάξη και την κομματική οικοδόμηση (Μάρτης 2010) μπήκαν ορισμένες βάσεις που συνιστούν παρακαταθήκη για την οργάνωση εργατικών και λαϊκών δυνάμεων και τον προσανατολισμό της πάλης τους ενάντια στις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, στα μονοπώλια, στις ιμπεριαλιστικές ενώσεις τους, στα κόμματα και τις κυβερνήσεις τους. Έχει καταξιωθεί σε σημαντικό μέρος των εργαζομένων ο εργατικός συνδικαλιστικός πόλος του ΠΑΜΕ, οι αντιμονοπωλιακές συσπειρώσεις της ΠΑΣΥ και της ΠΑΣΕΒΕ, οι ριζοσπαστικοί πόλοι του ΜΑΣ και της ΟΓΕ στο ριζοσπαστικό φοιτητικό και γυναικείο κίνημα αντίστοιχα. Παρακαταθήκη αποτελεί ο συντονισμός της δράσης τους με το κοινό πλαίσιο πάλης που διαμόρφωσε και προώθησε το ΚΚΕ με τα στελέχη του μέσα σε αυτές τις οργανώσεις. Οι αγωνιστικές πρωτοβουλίες του ΠΑΜΕ, η συνολική του δράση, οι μάχες στους τόπους δουλειάς και στους κλάδους συνέβαλαν στη διαμόρφωση μιας αγωνιστικής πρωτοπορίας, η οποία μπορεί να συμβάλει στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος. Χρειάζεται, επίσης, να αναπτυχθεί η κοινωνική συμμαχία σε επίπεδο κλάδου, η οποία βρίσκεται ακόμα σε αρχική φάση.

Το εργατικό λαϊκό κίνημα στην Ελλάδα αναδείχτηκε και σε ευρωπαϊκό επίπεδο ως μαχητική δύναμη, παρά το γεγονός ότι στα κεντρικά συνδικαλιστικά όργανα κυριαρχούν συμβιβασμένες, ρεφορμιστικές δυνάμεις, που λειτούργησαν προδοτικά για μακρύ χρονικό διάστημα.

Σημαντική ήταν η συμβολή του ΚΚΕ στο να προβάλλει ως στοιχείο ενδυνάμωσης και εμπειρίας του κινήματος το σύνθημα της απειθαρχίας και ανυπακοής στην απαγόρευση απεργιακών κινητοποιήσεων, στην κρατική και εργοδοτική τρομοκρατία, στην υπόθεση των έκτακτων φόρων, χαρατσιών, στην άμεση δραστική παρέμβαση για την επανασύνδεση του ρεύματος σε λαϊκές οικογένειες, για την κατάργηση των νέων χαρατσιών στην Υγεία, τη δαπάνη περίθαλψης. Η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα μαθαίνουν μέσα από τέτοιες εμπειρίες να μη φοβούνται το νόμο ή την ποινή, τις θυσίες που συνεπάγεται ο ταξικός αγώνας, η λαϊκή πάλη, να παίρνουν στα δικά τους χέρια το δίκιο τους. Τέτοιες πρωτοβουλίες πρέπει να πολλαπλασιαστούν, καθώς διαπαιδαγωγούν, δίνουν πείρα σε συγκρούσεις που στο μέλλον θα δυναμώσουν, θα γίνουν πιο απαιτητικές. Το σύνθημα της απειθαρχίας και ανυπακοής ως στοιχείο αντεπίθεσης πρέπει να ριζώσει πριν απ' όλα στους τόπους δουλειάς, στα εργοστάσια, στους κλάδους, ώστε να συσπειρώσει και να διαπαιδαγωγήσει αγωνιστικά ευρύτερες λαϊκές μάζες. Η μαζική αντεπίθεση να στηριχτεί και στην ατομική ευθύνη στην υπόθεση του ξεσηκωμού, της λαϊκής παρέμβασης, της συγκέντρωσης, συσπείρωσης και συνεργασίας στον πολιτικό κοινωνικό αγώνα.

Οι Λαϊκές Επιτροπές στη γειτονιά αποτελούν ένα φυτό, ένα πρόπλασμα της Λαϊκής Συμμαχίας και γι' αυτό πρέπει να αποκτήσουν καθαρό χαρακτή-

ρα συγκρότησης ως δύναμη με προσανατολισμό αντίστασης και σύγκρουσης με κάθε κυβερνητικό και άλλο φορέα της αστικής εξουσίας. Οι Λαϊκές Επιτροπές εκφράζουν την κοινή δράση, τη συμπαράταξη κοινωνικών δυνάμεων, δηλαδή είναι η ειδική έκφραση της Κοινωνικής Συμμαχίας στη γειτονιά. Η δημιουργία και ανάπτυξή τους ανταποκρίνεται στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα όπου τα εργοστάσια, οι επιχειρήσεις, οι βιομηχανικές ζώνες βρίσκονται σε απόσταση από τα σπίτια των εργατών, των υπαλλήλων. Άλλες μορφές της Λαϊκής Συμμαχίας μπορούν να αναπτυχθούν επίσης στους κλάδους ή διακλαδικά, περιφερειακά. Η εξέλιξη αυτή θα εμπλουτίσει την πείρα και γενικότερα το οπλοστάσιο της εργατικής τάξης και των συμμάχων της.

Όσον αφορά το χαρακτήρα των Λαϊκών Επιτροπών, καθοριστικής σημασίας είναι:

- Η κοινωνικοταξική συμμετοχή και δραστηριοποίηση ευρύτερων λαϊκών δυνάμεων σε αυτές.
- Η συγκρότηση της Λαϊκής Επιτροπής από σωματεία και άλλες οργανώσεις που ανήκουν σε ΠΑΜΕ - ΠΑΣΕΒΕ - ΠΑΣΥ - ΜΑΣ - ΟΓΕ και εκφράζονται σε τοπικό επίπεδο.
- Η παρέμβαση παντού όπου δρουν λαϊκές δυνάμεις, για την ανάδειξη σωστών αιτημάτων.
- Η ευθύνη της κάθε συνιστώσας της συμμαχίας για το χώρο της, ταυτόχρονα με το συντονισμό ανάμεσά τους.
- Η σύνδεση με τοπικούς φορείς και ομάδες εργαζομένων.

Οι δυνάμεις του ΚΚΕ στις Λαϊκές Επιτροπές είναι υπεύθυνες για την εξέλιξη αυτής της νέας μορφής οργάνωσης και, ταυτόχρονα, για τη διατήρηση της αυτοτελούς ιδεολογικής - πολιτικής - οργανωτικής παρουσίας και δράσης του Κόμματος.

25. Παγίδα στον προσανατολισμό οργάνωσης των εργατικών και λαϊκών μαζών, σε συνθήκες παρατεταμένης οικονομικής κρίσης, πολύ περισσότερο ορισμένης πολιτικής αποσταθεροποίησης, είναι η δράση διάφορων αστικών «πατριωτικών», μικροαστικών εθνικιστικών, φασιστικών αλλά και ομορτοουνιστικών πολιτικών ρευμάτων και μορφών αστικών θεσμών.

Σε τέτοιες συνθήκες μαζί με την ανάπτυξη της κινητικότητας των λαϊκών δυνάμεων εντείνονται και τα φαινόμενα αποπροσανατολισμού αυτής της κινητικότητας προς διάφορες κατευθύνσεις: Εθελοντισμού που υποκαθιστά τη διεκδίκηση από το κράτος, αναρχικών επιθέσεων και συγκρούσεων με δυνάμεις καταστολής, εθνικοσοσιαλιστικής - ρατσιστικής - φασιστικής δράσης κ.λπ.

Πρωωθήθηκε, ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες με τη συμβολή δυνάμεων του ομορτοουνισμού, η ανάπτυξη δραστηριοτήτων και «κινήματων» διαχείρισης των οξυμένων λαϊκών προβλημάτων, του λεγόμενου «κινήματος χωρίς μεσάζοντες» κ.ά. Εδώ περιλαμβάνεται μια μεγάλη γκάμα δραστηριοτήτων που συνδέεται και με τη δράση κρατικών θεσμών, των δήμων, της Εκκλησίας, των ΜΚΟ κ.ά. φορέων. Η δράση τους οδηγεί στη διαμόρφωση μηχανισμών ενσωμάτωσης και αδρανοποίησης των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, συμφιλίωσής τους με τη φτώχεια, στην αντίληψη ότι πρέπει να στρατευτούν στη διαχείριση της φτώχειας και των συνεπειών της κρίσης, να παραιτηθούν από την αντίσταση, την ανυπακοή, την αντεπίθεση, την ταξική αλληλεγγύη.

Για την εξουδετέρωση των παραπάνω αποπροσανατολιστικών παρεμβάσεων στις εργατικές και λαϊκές μάζες, ιδιαίτερα των πιο άπειρων και εξαθλιωμένων, των νέων ανέργων, των μεταναστών, των μαθητών, απαιτείται σταθερός προσανατολισμός σε μαζικές μορφές οργάνωσης της εργατικής τάξης.

Το λεγόμενο «κίνημα των αγανακτισμένων» και των «πλατειών» στηρίχτηκε, ενθαρρύνθηκε - αν δε σχεδιάστηκε κιόλας - από μηχανισμούς της αστικής τάξης, με στόχο τη χειραγώγηση, την πρόληψη ριζοσπαστικοποίησης, με καναλιζάρισμα τμημάτων της εργατικής αριστοκρατίας και μικροαστικών στρωμάτων. Στο «κίνημα» αυτό προσελκύνθηκε και ένα μέρος εργατών, ανέργων. Στις γραμμές του συνασπίστηκε ο δεξιός και αριστερός ομπορτουνισμός, κυριάρχησαν αντιδραστικά συνθήματα, συνθήματα της μικροαστικής δημοκρατίας, με στόχο το χτύπημα του κινήματος με ταξικό προσανατολισμό. Συσπειρώθηκαν για ένα διάστημα, ιδιαίτερα στην αρχή, λαϊκές μάζες που δεν έχουν αποκτήσει την απαιτούμενη πολιτική πείρα, υποστηρίζουν μια άλλη επιλογή διαχείρισης που τάχα θα ανακόψει τον κατήφορο, θα δώσει λύση στα προβλήματά τους. Αυτή η γραμμή συσπείρωσης ετερόκλητων μαζών εκφράστηκε και στη συνέχεια στο κριτήριο της ψήφου στις εκλογικές αναμετρήσεις του Μάη και του Ιούνη του 2012.

Προκύπτει το γνωστό ζήτημα, ποιες δυνάμεις είναι επικεφαλής και επηρεάζουν την κίνηση των μαζών. Η εργατική τάξη και η συμμαχία της σε αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση ή οι μικροαστικές δυνάμεις που καλλιεργούν αυταπάτες για δυνατότητα φιλολαϊκής λύσης χωρίς ρήξη με τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής;

Εδώ βρίσκεται η σημασία της πάλης για την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων και οι προϋποθέσεις για την άνοδο της ταξικής πάλης.

Η δράση του Κόμματος, τα προβλήματα των μεταναστών

26. Το ΚΚΕ έπαιξε ενεργό ρόλο στην αποκάλυψη των αιτιών της μετανάστευσης και της προσφυγιάς. Έδειξε τον πραγματικό ένοχο, τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, τη μεγάλη φτώχεια και ανεργία που επέφερε η αντεπανάσταση, τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης που συνεπάγεται την ανισομετρία, τον ανταγωνισμό για το ξαναμοίρασμα των αγορών. Έκανε ιδιαίτερη προσπάθεια να ξεσκεπάσει τον κίνδυνο για την εργατική ενότητα, για την πορεία ενίσχυσης του λαϊκού κινήματος εξαιτίας του ρατσισμού και του εθνικισμού. Συνέβαλε, όσο ήταν δυνατό σε δύσκολες συνθήκες, στο να διαμορφωθούν όροι ενιαίας ταξικής δράσης και ενότητας ανάμεσα σε Έλληνες και μετανάστες εργάτες και εργάτριες. Επεξεργάστηκε ένα σύνολο αιτημάτων που αντιμετωπίζουν - όσο είναι δυνατό στις δοσμένες συνθήκες και όπως έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα - τα πιο οξυμένα προβλήματα των μεταναστών. Αντιπάλεψε ταυτόχρονα τον κοσμοπολιτισμό του κεφαλαίου, που τα επιχειρήματά του στοχεύουν στο να κρυφτεί η βασική αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας. Ο προλεταριακός διεθνισμός, ως κομμουνιστική αρχή, αφορά και το μεταναστευτικό, επομένως το ΚΚΕ θα συνεχίσει τη δράση του για την ενότητα Ελλήνων εργαζομένων και μεταναστών, για την πυκνωση των γραμμών του εργατικού κινήματος με μετανάστες, μετανάστριες. Η ανασύνταξη του εργατικού κινήματος θα κριθεί και από την ένταξη των μεταναστών στα σωματεία, στην ταξική πάλη. Σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης οι εργάτες και εργάτριες μετανάστες πρέπει να συστρατευτούν με τους Ελ-

ληνες εργάτες - εργάτριες. Το ζήτημα αυτό κρίνεται σε όλη την πορεία της πάλης, των αγώνων.

Η ιδεολογικοπολιτική διαπάλη

27. Το Κόμμα μαχητικά αντεπιτέθηκε και ανέπτυξε συστηματική δράση σε μια σειρά από ιδεολογικοπολιτικά ζητήματα που τέθηκαν στη διαπάλη μέσα στο κίνημα, στο γενικότερο πολιτικό αγώνα, σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις, ανεξάρτητα από τις απώλειες στη διπλή εκλογική αναμέτρηση.

Σημαντικός ήταν ο ρόλος του ΚΚΕ στην αποκάλυψη του χαρακτήρα της κρίσης, των μνημονίων, της συμφωνίας για το «κούρεμα» του χρέους, της σημασίας που έχει η δυσκολία του αστικού πολιτικού συστήματος και γενικότερα του καπιταλισμού να διαχειριστεί την κρίση, στην πρόβλεψη των εξελίξεων στην ΕΕ. Επίσης, στην ανάδειξη των δύο δρόμων ανάπτυξης, στο ζήτημα των διάφορων συνταγών αστικής διαχείρισης της κρίσης και της φιλεργατικής φιλολαϊκής διεξόδου από την κρίση, στην ανάδειξη της αναγκαιότητας αποδέσμευσης από την ΕΕ, της μονομερούς διαγραφής του χρέους, της εργατικής λαϊκής εξουσίας και του βασικού της περιεχομένου. Στην ανάδειξη της αξίας της διεθνούς ταξικής αλληλεγγύης απέναντι στα θύματα της μετανάστευσης, οικονομικούς μετανάστες και πολιτικούς πρόσφυγες.

Με διάφορες μορφές και τρόπους σε όλες τις εξελίξεις της περιόδου 2009-2012 η ιδεολογική διαπάλη, εκεί που έφτανε η φωνή του Κόμματος, κινήθηκε γύρω από το ερώτημα: Διαχείριση της κρίσης ή διέξοδος υπέρ του λαού; Με άλλα λόγια: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση;

Η βελτίωση της παρέμβασης του Κόμματος που σημειώθηκε την περίοδο 2009-2012 προσέκρουε στις ιδεολογικοπολιτικές συνέπειες, που απορρέουν από σχετικά μακροχρόνιους παράγοντες όσο και της περιόδου της κρίσης, δηλαδή τις πολύμορφες συνέπειες από τις ανατροπές των σοσιαλιστικών καθεστώτων και από την αναπόφευκτη αρνητική αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων.

28. Βασικά σημεία της ιδεολογικοπολιτικής πάλης:

A) Αναδείχτηκαν τα όρια του συνδικαλιστικού αγώνα στη σημερινή φάση της καπιταλιστικής ανάπτυξης και ιδιαίτερα σε συνθήκες κρίσης.

Όταν ένας τόπος δουλειάς, ένας κλάδος βγαίνει μπροστά μαχητικά χωρίς να συναντά την απαιτούμενη ανάλογη στήριξη, δυσκολεύεται και ο ίδιος στο χειρισμό της εξέλιξης του αγώνα, καθώς η εργοδοσία δείχνει τη γνωστή ταξική αδιαλλαξία. Αποδείχτηκε ότι ειδικά σε συνθήκες καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και ιδιαίτερα σε κλάδους που πλήττονται, ακόμα και ένας επιμέρους αγώνας είναι δύσκολο να έχει επιτυχία εάν δε διαμορφώνονται προϋποθέσεις σύγκρουσης στο επίπεδο του επιχειρηματικού ομίλου, του κλάδου, συνολικής σύγκρουσης με το κεφάλαιο για ριζική ανατροπή στο επίπεδο της πολιτικής εξουσίας.

B) Αναπτύχτηκε μελετημένη επίθεση στο ΚΚΕ ως βασική πλευρά της αναδιάταξης του αστικού πολιτικού συστήματος, με τη χρησιμοποίηση κλασικών και νέων μέσων, όπως είναι η αξιοποίηση του διαδικτύου.

Ο στόχος της επίθεσης είναι η απομόνωση και περιθωριοποίηση του ΚΚΕ, ως και η μετατροπή του σε εξωκοινοβουλευτική πολιτική δύναμη, προς ό-

φελος των ρεφορμιστικών, οπορτουνιστικών δυνάμεων που επιδιώκουν τη συμμετοχή σε κυβέρνηση αστικής διαχείρισης. Ταυτόχρονα, επιχειρείται να ασκηθεί ιδεολογική πίεση, ώστε το Κόμμα να ενσωματωθεί μέσα στο αστικό πολιτικό σύστημα ως στοιχείο της αναμόρφωσής του και ως δύναμη στήριξης της αλλαγής του μείγματος διαχείρισης.

Η επίθεση στο ΚΚΕ αλλά και στις δυνάμεις του ταξικά προσανατολισμένου συνδικαλιστικού κινήματος, η οποία σχεδιάστηκε συστηματικά από το 2007, όταν το ΚΚΕ, κατέγραφε άνοδο της πολιτικής του επιρροής που εκφράστηκε στο αποτέλεσμα των εκλογών της ίδιας χρονιάς, πήρε τα εξής χαρακτηριστικά το προηγούμενο διάστημα:

- Το χυδαίο αντικομμουνισμό, τη συκοφαντική αντισοσιαλιστική προπαγάνδα που συνιστά επίσημη ιδεολογία και της ΕΕ.
- Την προσπάθεια εμφάνισης του ΚΚΕ σαν κόμμα «συστημικό», δεσμευμένο και υποταγμένο στο σύστημα. Η συκοφαντία αυτή γίνεται σε συνδυασμό με τη διάδοση της αντίληψης «όλοι το ίδιο είναι».
- Το αστικό πολιτικό σύστημα είχε βάλει σε εφαρμογή μελετημένο σχέδιο χτυπήματος του ηθικού κύρους του Κόμματος, με επίκεντρο τα οικονομικά του. Η προβοκάτσια με την εταιρεία «Γερμανός», η άρνηση του Κόμματος να δημοσιοποιήσει τα ονόματα των ενισχυτών του, οι απολύσεις σε «Τυποεκδοτική» και «902» αξιοποιήθηκαν, προκειμένου να «τσουβαλιαστεί» στη συνείδηση των εργαζομένων με τα αστικά κόμματα, στη λογική του «όλοι το ίδιο είναι».
- Την επίθεση «φιλίας», με σκοπό να συρθεί το ΚΚΕ σε «αντιμνημονιακή» γραμμή, στην υποστήριξη της αλλαγής μείγματος αστικής πολιτικής διαχείρισης.
- Την ενδυνάμωση αντικομμουνιστικών αστικών πολιτικών δυνάμεων που μπορούν να αποτελέσουν μαχητικό ψαράγοντα χτυπήματος του εργατικού κινήματος.

Γ) Ενισχύονται αντιδραστικές τάσεις στη λαϊκή συνείδηση από αυτές τις πολιτικές δυνάμεις και τους φορείς που προέβαλλαν μια σειρά αντιλήψεις, όπως π.χ. δυνάμωσαν το ρατσισμό και την ξενοφοβία, στοχοποιούσαν τμήματα του πολιτικού προσωπικού, «τους κλέφτες πολιτικούς», ώστε να κρύβεται η ουσία του πολιτικού προβλήματος και ο ταξικός χαρακτήρας του αστικού κράτους και των κομμάτων που το στηρίζουν. Ταυτόχρονα, εξωραϊζαν άλλα τμήματα του αστικού κράτους (Στρατό, Δικαιοσύνη) σε αντιπαράθεση με το πολιτικό σύστημα κ.ά.

Δ) Προβάλλεται μια εναλλακτική εκδοχή της ρεφορμιστικής γραμμής από δυνάμεις του οπορτουνισμού που επιδιώκουν τη σύναψη πολιτικής συμφωνίας με βάση το λεγόμενο «μεταβατικό πολιτικό πρόγραμμα πάλης».

Στόχοι όπως η ρήξη με την ΕΕ, όταν προβάλλονται αποσυνδεδεμένοι από την πάλη για την εξουσία, χάνουν τον ταξικό τους χαρακτήρα, μπορούν - ειδικά στις σημερινές συνθήκες που η ΕΕ βιώνει κλονισμό της συνοχής της - να ενσωματωθούν σε αστικές επιδιώξεις. Ο στόχος της εξόδου από την Ευρωζώνη ή και από την ΕΕ έχει ταξικό χαρακτήρα από την πλευρά μερίδας της αστικής τάξης που θέτει ζήτημα αναπροσανατολισμού των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών της χώρας.

Η γενική αντιμνημονιακή γραμμή οδηγεί ουσιαστικά το εργατικό κίνημα κάτω από τη σημαία τμήματος της αστικής τάξης, υπηρετεί τα δικά της συμφέροντα.

Ε) Οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες και η προσμονή φιλολαϊκής διεξόδου από μια αστική διακυβέρνηση παραμένουν κυρίαρχες στη μεγάλη πλειοψηφία του λαού, ισχυρές ακόμα και σ' ένα μέρος των ψηφοφόρων του Κόμματος.

Η αστική εξουσία αποτελείται από θεσμούς, μηχανισμούς φανερούς και κρυφούς, που λειτουργούν ανεξάρτητα από το ποιο αστικό κόμμα βρίσκεται στην κυβέρνηση ή το πώς διαμορφώνεται η κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Εάν υπάρχει έστω και μια πιθανότητα να εκφραστούν κοινοβουλευτικά τέτοιες εργατικές - λαϊκές διαθέσεις είναι σίγουρο ότι η αστική εξουσία δε θα ταλαντευτεί καθόλου στο να ακυρώσει με κάθε τρόπο αυτό το ενδεχόμενο.

Με τη συστηματική και ολόπλευρη δράση του το ΚΚΕ πρέπει να συμβάλει ώστε η ψήφος στο ΚΚΕ από τμήματα των εργατών και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων να εκφράζει όχι μόνο τη διάθεση να στηριχτεί η πολιτική δύναμη που με συνέπεια παλεύει για τα λαϊκά προβλήματα, αλλά να εκφράζει ταξική επιλογή, με στόχο το αδυνάτισμα του αστικού πολιτικού συστήματος, της αστικής διακυβέρνησης, ώστε κάθε ρωγμή να ενισχύει την κατεύθυνση της ανατροπής της αστικής εξουσίας και της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας.

ΣΤ) Αναπαράγεται η συνθηματολογία περί απώλειας της εθνικής κυριαρχίας της Ελλάδας και κατοχής από τη Γερμανία. Πρόκειται για αποπροσανατολιστικό αστικό επιχείρημα, που επιδιώκει να συσκοτίσει το ουσιαστικό ζήτημα ότι η υποδεέστερη θέση μιας χώρας σε μια ιμπεριαλιστική συμμαχία καπιταλιστικών κρατών (από την οποία απορρέουν ανισότιμες σχέσεις μεταξύ τους) δεν αναιρεί τα κοινά στρατηγικά συμφέροντά τους, πάνω στα οποία διαμορφώνεται η συμμαχία. Έχει αποδειχτεί ιστορικά ότι καπιταλιστικά κράτη στηρίχτηκαν ακόμα και με άμεση στρατιωτική και πολιτική εμπλοκή στο εσωτερικό τους, προκειμένου να αντιμετωπίσουν εσωτερικές κρίσεις, το ενδεχόμενο πολιτικής αστάθειας.

Ο χαρακτήρας του σύγχρονου πατριωτισμού ταυτίζεται με την ανατροπή της αστικής εξουσίας, της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής, την έξοδο από κάθε καπιταλιστικό διακρατικό συνασπισμό και ιμπεριαλιστική συμμαχία.

Ζ) Ενισχύονται αμφιβολίες, λόγω των συνεπειών από την ενσωμάτωση της Ελλάδας στην ΕΕ, του αρνητικού διεθνούς συσχετισμού δυνάμεων, για το αν είναι δυνατή μια θετική «φιλολαϊκή εξέλιξη» μόνο σε ένα κράτος - μέλος της ΕΕ και διαδίδεται η θέση ότι το πεδίο της ταξικής πάλης έχει μετατοπιστεί από το εθνικό στο περιφερειακό, διακρατικό επίπεδο.

Η θέση αυτή προβάλλεται συστηματικά από τις δυνάμεις του οπορτουνισμού, όχι μόνο στη χώρα μας αλλά σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, που, στο όνομα της περιφερειακής ή διεθνούς πάλης, δικαιολογούν πολιτική ανοχής περιφερειακών ιμπεριαλιστικών ενώσεων, π.χ. της ΕΕ. Οι απόψεις αυτές υποτιμούν τη σχετική αυτοτέλεια της όξυνσης των κοινωνικών αντιθέσεων σε εθνικό επίπεδο. Η πάλη πρέπει πρώτα απ' όλα να δίνεται σε εθνικό επίπεδο ενάντια στην αστική τάξη και την εξουσία της. Όπως γράφεται στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο «το προλεταριάτο κάθε χώρας πρέπει να ξεμπερδεύει πριν απ' όλα με τη δική του αστική τάξη». Η ανισόμετρη οικονομική ανάπτυξη είναι απόλυτος νόμος του καπιταλισμού. Από εδώ βγαίνει ότι είναι δυνατή η νίκη του σοσιαλισμού στην αρχή σε λίγες ή σε μία μονάχα χώρα, χωριστά παρμένη.

Η ιστορική πείρα έχει αναδείξει ότι η όξυνση της ταξικής πάλης σε ένα κράτος συνδέεται και με αντίστοιχες διεργασίες που συντελούνται σε άλλα κράτη, τουλάχιστον σε περιφερειακό επίπεδο.

Η πορεία της εκλογικής δύναμης του Κόμματος

29. Στις ευρωεκλογές (Ιούνιος 2009), όπως και στις περιφερειακές εκλογές (Οκτώβρης 2010), το Κόμμα πήρε μεγαλύτερα ποσοστά. Στις ευρωεκλογές το υψηλότερο ποσοστό του Κόμματος, σε σχέση με τις εθνικές εκλογές του ίδιου χρόνου, δε συνοδεύτηκε και με αύξηση ψήφων, καθώς η αποχή (που πήρε «αντιδικομματικό» χαρακτήρα) επηρέασε και ένα μέρος των ψηφοφόρων μας, αυτών που αν ψήφιζαν, θα ψήφιζαν ΚΚΕ. Το ίδιο φάνηκε και στις περιφερειακές. Ήταν σωστή η επιλογή του Κόμματος να εμφανιστεί με ενιαίο ψηφοδέλτιο και θέσεις πανελλαδικά στις τοπικές και τις περιφερειακές εκλογές, όπως γινόταν τα προηγούμενα χρόνια όταν υπήρχαν οι νομαρχίες, πράγμα που αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για την αντιμετώπιση των ελιγμών των άλλων κομμάτων και τις στενές αντιλήψεις περί τοπικότητας. Η δυναμική που εμφάνισε το Κόμμα στις περιφέρειες δεν εκφράστηκε στις εκλογές για τους δήμους, με εξαίρεση τη βελτίωση των ποσοστών σε ορισμένους μεγάλους δήμους που οι τοπικές εκλογές παίρνουν γενικότερο πολιτικό χαρακτήρα. Στο ζήτημα αυτό έχουμε ευθύνες, γιατί δε συνδυάζουμε το γενικό πολιτικό αγώνα, τις κοινωνικές διεκδικήσεις, την ιδεολογική αντιπαράθεση με το ρόλο της Τοπικής Διοίκησης και των εκλεγμένων κι έτσι μένουν σχετικά στο απυρόβλητο. Υποτιμούμε το γεγονός ότι η Τοπική Διοίκηση δένει χιλιάδες οικογένειες με πολλά νήματα μέσω έργων, θέσεων εργασίας, αλλά και πολλαπλών δραστηριοτήτων που κάνει μέσω πολιτισμού ή ιατρικών κ.λπ. Τώρα, μάλιστα λόγω κρίσης έχουν δικτυωθεί πολύ πιο βαθιά με τέτοιου τύπου δραστηριότητες. Η φθορά των αστικών κομμάτων δεν επεκτείνεται στα τοπικά τους στελέχη που στηρίζουν τη γενική πολιτική γραμμή του συστήματος και βάζουν πλάτες για την ανοχή τους. Παίζει ρόλο, επίσης, το προσωποκεντρικό σύστημα, αλλά και το γεγονός ότι τα ψηφοδέλτια απαρτίζονται πολλές φορές από υποψήφιους που ανήκουν σε πολλά κόμματα. Οι τοπικές εκλογές χρησιμοποιούνται ως δοκιμαστήριο για νέα πολιτικά σχήματα, νέα πρόσωπα, «ακομμάτιστα», για σχήματα - αναχώματα, που ειδικά στις τελευταίες εκλογές ξεπήδησαν σαν μανιτάρια.

Στις εθνικές εκλογές του Οκτώβρη του 2009 εμφανίζονται τα πρώτα συμπτώματα των αντιφάσεων που προκαλεί στην εργατική, λαϊκή συνείδηση η οικονομική καπιταλιστική κρίση σε συνθήκες που παρέμενε η αναντιστοιχία του εργατικού κινήματος με τις απαιτήσεις που γεννά η ολομέτωπη επίθεση της αστικής τάξης. Ταυτόχρονα, ενισχύεται η κυρίαρχη ιδεολογία και προπαγάνδα ότι το πολιτικό πρόβλημα είναι η διαχείριση και ο τρόπος άσκησης της διακυβέρνησης.

Το συνολικό άθροισμα των ψήφων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, σε συνδυασμό με τη μειωμένη εκλογική δύναμη που καταγράφηκε στο ΚΚΕ (σε σύγκριση με εκείνη των εθνικών εκλογών του 2007), τη μεγάλη αποχή από την κάλπη δυσαρεστημένων λαϊκών στρωμάτων, συνιστούσε αρνητικό αποτέλεσμα για το λαϊκό κίνημα.

Οι δύο εκλογικές αναμετρήσεις του 2012, εκτός από τις σύνθετες αντικειμενικές και ως ένα βαθμό πρωτόγνωρες συνθήκες, ανέδειξαν και τις μακρο-

χρόνιες αδυναμίες και καθυστερήσεις στη δουλειά του Κόμματος και πριν απ' όλα της ΚΕ, για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, την ενίσχυση της κοινωνικής συμμαχίας, την κομματική οικοδόμηση σε συνθήκες κρίσης και γενικότερων δυσκολιών στην οργάνωση των μαζών, ώστε να εξαντλούνται όλες οι δυνατότητες που απορρέουν από τις αντικειμενικές εξελίξεις.

Ανεξάρτητα από τους αντικειμενικούς παράγοντες που καθόρισαν την εκλογική μείωση, σημειώθηκαν κατά την προεκλογική περίοδο και αδυναμίες, ελλείψεις υποκειμενικού χαρακτήρα. Η ΚΕ δε συγκέντρωσε την προσοχή της στο γεγονός ότι για πρώτη φορά, σε σχέση με όλες τις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις, μπροστά στο δοκιμαζόμενο λαό έμπαινε ζήτημα να επιλέξει ανάμεσα σε μια κυβέρνηση στη βάση της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ, από τη μια, ή μια κυβέρνηση της λεγόμενης «αριστερής συνεργασίας».

Η ΚΕ έπρεπε να καθορίσει το πλαίσιο της πρώτης εκλογικής μάχης στο ίδιο πνεύμα που το επεξεργάστηκε αμέσως μετά τις εκλογές της 6ης Μάη, να σημάνει συναγερμό στην πρώτη προεκλογική περίοδο για τον κίνδυνο απωλειών του Κόμματος, τη συστηματική προσπάθεια να προωθηθεί σχεδιασμένα η αποδυνάμωση του Κόμματος από τις δυνάμεις του συστήματος. Δε σημαίνει, βεβαίως, ότι αν στην πρώτη προεκλογική περίοδο είχε χαραχτεί εύστοχη εκλογική τακτική θα ήταν δυνατό να ανατραπεί το ρεφορμιστικό ρεύμα υπέρ κυβέρνησης διαχείρισης της κρίσης, η ανάπτυξη του οποίου έχει αντικειμενική βάση, πατάει σε ανάγκες της αστικής εξουσίας. Όμως, είναι πιθανό οι διαρροές να ήταν σχετικά πιο περιορισμένες και κυρίως να αποτρεπόταν ένα πνεύμα απογοήτευσης, ιδιαίτερα στο χώρο των οπαδών και φίλων του Κόμματος, που δικαίως προκάλεσε το εκλογικό αποτέλεσμα.

Η άρνηση συμμετοχής του Κόμματος σε κυβέρνηση αστικής διαχείρισης της κρίσης αποτελεί σημαντική παρακαταθήκη για το εργατικό και λαϊκό κίνημα.

Η πορεία της κομματικής οικοδόμησης

30. Μετά την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του Μάρτη του 2010, για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και τη Διευρυμένη Ολομέλεια της ΚΕ για την κομματική οικοδόμηση τον Ιούλη του 2010, καταβλήθηκαν σημαντικές προσπάθειες στον τομέα της αναδιάταξης δυνάμεων και της νέας διάρθρωσης του Κόμματος, που δεν αποτελούν ένα στενό οργανωτικό μέτρο, αλλά μέτρο προσανατολισμού δράσης με βάση το χαρακτήρα και τη στρατηγική του Κόμματος. Η αναδιάταξη, ως μορφή και περιεχόμενο δράσης, αποτελεί μια από τις βασικές προϋποθέσεις για την κομματική οικοδόμηση στους τόπους δουλειάς, στους κλάδους, την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, την προώθηση της Κοινωνικής Συμμαχίας.

Η αναδιάταξη έφερε ακόμα πιο καθαρά στην επιφάνεια τις δυσκολίες προσανατολισμού των Οργανώσεων στην εργατική δουλειά και στην Κοινωνική Συμμαχία. Παραμένουν ισχυρές επιβιώσεις και λαθεμένες αντιλήψεις που καλλιεργήθηκαν τη μακρόχρονη περίοδο όπου ο κύριος όγκος των κομματικών δυνάμεων είχε προσανατολισμό δράσης με εδαφικά κριτήρια και όχι συνδυασμένα κοινωνικοταξικά. Ανάμεσα στα άλλα, επικράτησε η αντίληψη ότι η δράση του Κόμματος για την εκλογική ενίσχυσή του, για τη διεύρυνση του κύκλου επιρροής διευκολύνεται με κριτήριο τον τόπο κατοικίας, κάτω και από τις δυσκολίες που αυξήθηκαν τα τελευταία χρόνια στην προσέγγιση των εργατοϋπαλλήλων στο χώρο εργασίας. Δυσκολίες που απορ-

ρέουν και από τις συνέπειες της κρίσης (κλείσιμο εργοστασίων, μετακίνηση εργοστασίων μακριά από τον τόπο κατοικίας, ο φόβος της απόλυσης, η εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία κ.λπ.), οι οποίες όμως απαιτούν ακόμα πιο στοχοπροσηλωμένη δουλειά, χωρίς πνεύμα υποχώρησης και συμβιβασμού στο όνομα των υπαρκτών αντικειμενικών εμποδίων.

31. Η κομματική οικοδόμηση απαιτεί ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης στις πλατιές εργατικές μάζες, κυρίως εκείνες που υποφέρουν περισσότερο από την καπιταλιστική κρίση, σχέδιο δράσης που αντιμετωπίζει - όσο εξαρτάται από τον υποκειμενικό παράγοντα - τους ανασχετικούς παράγοντες για τη στρατολογία, αλλά και εξαντλεί μέχρι κεραίας τις δυνατότητες που περικλείει η δυναμική δράση του Κόμματος και η στρατηγική του. Τα όπλα που διαθέτει σήμερα το Κόμμα είναι:

- Τα ιδεολογικά όπλα, οι επεξεργασίες, τα έντυπα του Κόμματος που αποτελούν στήριγμα και εφόδιο για πολύμορφη σταθερή και μόνιμη, σχεδιασμένη δουλειά, για τη γενίκευση της πείρας και τη μετάδοσή της σε όσο γίνεται ευρύτερες εργατικές μάζες. Αυτά τα όπλα, στο βαθμό που αξιοποιούνται απ' όλες τις κομματικές δυνάμεις, μπορούν να αντιμετωπίσουν λαθεμένες αντιλήψεις και ιδεολογικοπολιτικές πλευρές που θέτει ο αντίπαλος και εμποδίζουν τη δράση. Διαμορφώνουν κατάλληλο κλίμα και «κίνητρο». Χρειάζεται ακόμα πιο ειδικά σχεδιασμένη δουλειά που απευθύνεται στις νέες ηλικίες, στις γυναίκες εργατικής προέλευσης.

- Η πολιτική, πολιτιστική δραστηριότητα που καλλιεργεί την ταξική συνείδηση, τη μαχητικότητα και προσφορά, την ανιδιοτέλεια και ετοιμότητα θυσίας, συμβάλλει στην άνοδο της πολιτικής και πολιτιστικής μόρφωσης και καλλιέργειας που αποτελεί σημαντικό μέτωπο κατά της αστικής ιδεολογίας σε όλες τις εκδοχές της, κατά του οπορτουνισμού.

- Η πολύπλευρη προετοιμασία και διαπαιδαγώγηση των εργατών μέσα απ' όλες τις μορφές πάλης και τη συνειδητοποίησή τους για την επικαιρότητα και αναγκαιότητα του σοσιαλισμού. Οι δεσμοί επικοινωνίας και σχέσης αναπτύσσονται με τους εργάτες και τις εργάτριες στο έδαφος της ταξικής πάλης, στη συσπείρωση για τα οξυμένα προβλήματα. Ωστόσο, αυτή η σχέση δεν επαρκεί για την εθελοντική απόκτηση της τιμημένης ιδιότητας του μέλους του ΚΚΕ, χωρίς να υπάρξει ένας βαθμός προετοιμασίας και γνώσης για τον επαναστατικό χαρακτήρα του Κόμματος και τη στρατηγική για το σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

- Η συστηματική διείσδυση στις εργατικές λαϊκές μάζες, με όρους διαφώτισης και κινήματος, έτσι ώστε να αποδώσει σε βάθος χρόνου.

Στοιχεία ενός τέτοιου σχεδιασμού αποτελούν:

- Η δράση γύρω από οξυμένα προβλήματα παντού και η συγκρότηση οργάνων πάλης. Συστηματική δράση για τα προβλήματα της ανεργίας σε συνδυασμό με την κινητοποίηση των ίδιων των ανέργων και των οικογενειών τους.

- Η εξειδικευμένη δουλειά κατά κλάδο, χώρο, κατηγορία εργαζομένων και κατά ηλικία και φύλο.

- Η καλή μελέτη και γνώση του χώρου.

- Η απόκτηση στην επαφή μας με τους εργαζομένους ευρύτερης οπτικής των προβλημάτων τους.

- Η επιστράτευση όλων των δυνάμεων.

- Η ενασχόληση με τα σύμμαχα στρώματα, η οργάνωσή τους.

Ιδιαίτερες πλευρές αποτελούν:

- Η αφομοίωση των νέων στρατολογιών που εξ αντικειμένου δεν έχουν αποκτήσει την απαιτούμενη πολιτική πείρα, η επαγρύπνηση και ο αυστηρός έλεγχος για περιπτώσεις που θέλουν να επανενταχθούν.
- Η υπεύθυνη δουλειά με τις συνδέσεις.

Η κοινωνική σύνθεση του Κόμματος ως στοιχείο της πορείας της κομματικής οικοδόμησης

32. Δεν έχει σημειωθεί ουσιαστική πρόοδος στην κοινωνική εργατική σύνθεση του Κόμματος και των καθοδηγητικών οργάνων, κρίσιμο ζήτημα για τη διαφύλαξη του χαρακτήρα του ΚΚΕ, επομένως είναι άμεσο ζήτημα η ριζική αλλαγή και βελτίωση της κατάστασης. Δεν πρέπει να αγνοηθούν οι αντικειμενικές εξελίξεις στη διάρθρωση της οικονομίας και της απασχόλησης, οι συνέπειες της οικονομικής κρίσης, των απολύσεων, η κυριαρχία της εργοδοτικής τρομοκρατίας, το καθεστώς προσλήψεων και οι εργασιακές σχέσεις σε τομείς απασχόλησης. Το ζήτημα όμως δεν αφορά και μόνο αντικειμενικούς παράγοντες. Αντανακλώνται και οι αδυναμίες και ελλείψεις του Κόμματος στη διαμόρφωση ουσιαστικών ιδεολογικοπολιτικών δεσμών με την εργατική τάξη και το κίνημά της, στη δουλειά με τη νεολαία, στην ταξική διαπαιδαγώγησή τους.

Δεν ήταν αντίστοιχη με τις απαιτήσεις η καθοδηγητική ικανότητα της ΚΕ και η συνολική καθοδηγητική δουλειά των οργάνων και των στελεχών, με ιδιαίτερα στοιχεία αδυναμίας τα παρακάτω:

- Τη φροντίδα και βοήθεια στα νέα ιδιαίτερα εργατικά στελέχη, ώστε να ξεπερνούν την περιορισμένη πείρα, να μην αναπαράγουν τον πρακτικισμό, την αποστέωση της οργανωτικής δουλειάς από το ιδεολογικοπολιτικό περιεχόμενό της, αλλά να συμβάλλουν στον καλό σχεδιασμό της κλιμάκωσης. Η ίδια αδυναμία και καθυστέρηση αφορά την ανάδειξη και νέων, ανδρών και γυναικών, που εργάζονται και σπουδάζουν, φοιτούν στις διάφορες σχολές επαγγελματικής κατάρτισης.

- Την αποφασιστική βελτίωση καθοδήγησης, ώστε τα όργανα να λειτουργούν και να καθοδηγούν με ευθύνη όλη τη δουλειά στο χώρο τους, να συμμετέχουν δραστήρια τα στελέχη και τα μέλη του Κόμματος και της ΚΝΕ στα σωματεία τους. Αυτό σημαίνει να έχουν ευρύτερη γνώση του χώρου τους, των εξελίξεων λόγου χάρη κατά κλάδο, κατά ευρύτερη περιοχή, για να έχουν τη δυνατότητα να εξειδικεύουν τις κατευθύνσεις, να δίνουν ουσιαστική βοήθεια στην ΚΟΒ και τις κομματικές ομάδες, ώστε αυτές να αναπτύσσουν δημιουργική πρωτοβουλία. Να προσαρμόζονται οι ΚΟΒ και οι κομματικές ομάδες στις κλαδικές, τοπικές ανάγκες και ταυτόχρονα να στηρίζουν συντονισμένα τις κεντρικές δραστηριότητες του Κόμματος. Να γίνεται πιο συγκεκριμένο το περιεχόμενό της ΚΟΒ ανάλογα με το χώρο ευθύνης της και τα καθήκοντα του κάθε μέλους του Κόμματος.

- Παρά τα σημαντικά βήματα που έγιναν, μέσα από πολύμορφες εσωκομματικές δραστηριότητες, συζητήσεις ντοκουμέντων, αγωνιστικές επετειακές εκδηλώσεις, δεν υπήρξε επαρκής και ουσιαστική στοχοπροσήλωση στην τήρηση των αρχών συγκρότησης και λειτουργίας του Κόμματος και η αντιμετώπιση των σχετικών ζητημάτων με διαπαιδαγωγικό, πειστικό και αποφασιστικό τρόπο. Η ανοχή εξαιτίας υποτίμησης, φιλικότητας ή οποιοδήποτε πνεύμα υποκειμενισμού είναι φαινόμενα που υπονομεύουν, ανεξάρτη-

τα από προθέσεις, τη συλλογικότητα, αποτελεσματικότητα και μαχητικότητα. Ειδικά στις σημερινές συνθήκες η αντιμετώπισή τους είναι όρος για την κομματική οικοδόμηση, την ανάπτυξη των γραμμών του Κόμματος, την ετοιμότητα και ικανότητά του, την επαναστατική του φυσιογνωμία.

33. Επειδή η κοινωνική σύνθεση των οργάνων και των Οργανώσεων εξακολουθεί να μην είναι ικανοποιητική, καθώς δεν είχαμε ουσιαστική αλλαγή και βελτίωση, παραμένουν ως στόχοι:

- Η αύξηση του ποσοστού των βιομηχανικών εργατών και του αριθμού των ΚΟΒ σε μεγάλες επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας.
- Η ενίσχυση στο Κόμμα του ποσοστού της εργατικής τάξης.
- Η αύξηση στρατολογίας φτωχών αυτοαπασχολούμενων, αγροτών.
- Η αύξηση στις ηλικίες από 18-40 ετών. Η κατεύθυνση πρέπει να κατανοείται, να σχεδιάζεται και να μετατρέπεται σε συστηματική πρακτική δουλειά στη βάση των εξελίξεων που σημειώνονται τα τελευταία είκοσι χρόνια και ιδιαίτερα στις συνθήκες της κρίσης. Σύμφωνα με αυτές μεγαλώνει αλματωδώς ο αριθμός των ανέργων, ελαστικά απασχολούμενων, ο αριθμός εκείνων που ζουν την εργασιακή περιπλάνηση κ.λπ.
- Η αύξηση στρατολογίας των γυναικών για την ενίσχυση του ποσοστού τους στις Οργανώσεις και επίσης στα όργανα.

Για τα όργανα και τα στελέχη

34. Απαιτείται να ελέγχεται συνεχώς από την ΚΕ και όλα τα καθοδηγητικά όργανα το κατά πόσο ολοκληρώθηκε και σταθεροποιήθηκε η φάση της αναδιάταξης των Κομματικών Οργανώσεων, ώστε να ανταποκρίνονται στα κύρια καθήκοντα που είναι η οργάνωση της ταξικής πάλης, η κομματική οικοδόμηση στις επιχειρήσεις, στους κλάδους, η προώθηση της λαϊκής συμμαχίας από τα κάτω, ώστε να ενισχύεται αυτή και από τα πάνω. Να αντιμετωπίζεται η μονομέρεια, όπου επιβιώνει και αναπαράγεται, στον προσανατολισμό των κλαδικών και εδαφικών Οργανώσεων, αλλά και η δυσκολία σχεδιασμένης εξειδίκευσης στελεχών σε τομείς δουλειάς που απαιτούν ιδιαίτερες γνώσεις και σωστό προσανατολισμό για την αντιμετώπιση του ιδιαίτερου τομέα από τη σκοπιά του στρατηγικού μας σκοπού.

Μελετημένα αλλά και χωρίς δισταγμούς να αποφασίζεται από τα όργανα νέα διάταξη στελεχών και μελών με βάση και τις εξελίξεις κατά κλάδο και περιοχή. Ο σχεδιασμός ανάδειξης και ανάπτυξης στελεχών, η μελετημένη αξιοποίησή τους πρέπει να νικήσει ένα αρνητικό φαινόμενο που υπάρχει, αυτό της πολυχρέωσης στελεχών, που δυσκολεύει την ποιότητα της δουλειάς, θέτει εμπόδια στον κύριο και βασικό προσανατολισμό στη δουλειά στην εργατική τάξη, στις φτωχές λαϊκές μάζες.

Ένα μέρος στελεχών δεν μπόρεσαν να προσαρμοστούν στις σύγχρονες απαιτήσεις της πάλης, στους νέους όρους που εμφανίστηκαν, ύστερα από τη δυσμενή αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων, τις συνέπειες της κρίσης, με αποτέλεσμα να σταματήσει η ανάπτυξή τους, να εμφανίσουν στοιχεία υποχώρησης. Το πρόβλημα αυτό είναι και συνάρτηση της συλλογικής και ατομικής βοήθειας που δέχονται, όμως αφορά και την ατομική ευθύνη των στελεχών να προσαρμόζονται στις νέες συνθήκες, να μην πέφτουν στη ρουτίνα, να βελτιώνονται συνεχώς, ανάλογα βεβαίως και με τις προσωπικές τους ικανότητες.

Απαιτείται αξιοποίηση των γενικών επεξεργασιών του Κόμματος, των Τμη-

μάτων της ΚΕ. Ταυτόχρονα, πρέπει οι Οργανώσεις Περιοχών να είναι σε θέση να βοηθούν στην εξειδίκευση των γενικών μελετών και να οργανώνουν στο χώρο τους την όσο γίνεται με επιστημονικούς όρους εξέταση των προβλημάτων που έχουν ιδιαιτερότητα. Να κάνουν τουλάχιστον προσπάθεια μιας πρώτης μελέτης, ώστε να δίνουν υλικό για τις γενικότερες επεξεργασίες του Κόμματος.

35. Τα καθοδηγητικά όργανα, αρχής γενομένης με το συλλογικό και προσωπικό παράδειγμα των μελών της ΚΕ, οφείλουν να εξασφαλίζουν το κατάλληλο κλίμα, ώστε να καλλιεργείται η μαχητικότητα στην αντιμετώπιση των δυσκολιών, η μαχητικότητα που απαιτεί όχι γενικά συνθήματα ενθουσιασμού αλλά καλή επεξεργασία των κατευθύνσεων και γενικότερα των αποφάσεων. Η προετοιμασία τους για απότομη αλλαγή στις εξελίξεις, η βοήθεια ώστε να μην υποκύπτουν στη λογική του αρνητικού συσχετισμού δυνάμεων. Να εξαντλείται ο προβληματισμός για τη βελτίωση της δράσης του υποκειμενικού παράγοντα, να αξιοποιείται κάθε δυνατότητα που υπάρχει ακόμα και η πιο υπόγεια.

Στόχος είναι η ανάδειξη πολλών στελεχών από την εργατική τάξη, με εργατική λαϊκή καταγωγή, με βοήθεια ώστε να αποκτήσουν πολύπλευρες ικανότητες και καλή εξειδίκευση στους τομείς που μπορούν, καλό ιδεολογικοπολιτικό επίπεδο, ικανότητα σε ζητήματα καθοδήγησης, προσανατολισμού στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, στην ανάπτυξη της Λαϊκής Συμμαχίας. Ταυτόχρονα, απαιτείται η αξιοποίηση επιστημόνων και καλλιτεχνών μελών του Κόμματος, ώστε να θέτουν την επιστημονική τους δουλειά, την καλλιτεχνική τους δημιουργία στην υπηρεσία της εργατικής τάξης. Το καθήκον αυτό εξαρτάται και από την έγκαιρη προετοιμασία δυνάμεων της ΚΝΕ, τον εντοπισμό τους, το σχεδιασμό της εξέλιξής τους.

Ειδική βοήθεια χρειάζονται τα στελέχη που έχουν ως ευθύνη την καθοδήγηση των ΚΟΒ, ΟΒ.

Τα στελέχη πρέπει να κατακτήσουν ικανότητα γενίκευσης της πείρας με συνεχή εξαγωγή συμπερασμάτων από τα όργανα και να εξασφαλίζουν τη μετάδοση της συλλογικής πείρας.

Σοβαρό ζήτημα είναι η εξάλειψη του πρακτικισμού που εμφανίζεται κυρίως στη μαζική και οργανωτική δουλειά, ενώ η ιδεολογική δουλειά κινδυνεύει από τη ρουτίνα και την τυποποίηση.

Ο καταμερισμός δουλειάς των στελεχών στην καθοδήγηση Οργανώσεων, στον ιδεολογικό τομέα, στις γραμμές και τα όργανα του μαζικού κινήματος δεν πρέπει να οδηγεί σε μονομέρεια πείρας και προσανατολισμού. Όλα τα στελέχη οφείλουν να έχουν και άμεση προσωπική πείρα στην προπαγάνδα και διαφώτιση, στην επικοινωνία με εργαζόμενους, στους αγώνες μέσα από τις γραμμές των σωματείων και των άλλων μαζικών οργανώσεων, ώστε να μπορούν με ζωντανό και συγκεκριμένο τρόπο να επεξεργάζονται και να εξειδικεύουν τα καθήκοντα των ΚΟΒ στο κίνημα, στην ιδεολογικοπολιτική διαπάλη.

36. Πρέπει, επίσης, να ανέβει η ικανότητα των μελών του Κόμματος να αντιμετωπίζουν κάθε προσπάθεια υπονόμευσης της ενότητας του Κόμματος, άμβλυνσης σε ζητήματα κομματικής τάξης, χαλαρότητας, οργανωτικής πλαδαρότητας και φιλελευθερισμού. Πλευρά του σοβαρού αυτού ζητήματος είναι η διαμόρφωση κλίματος, ώστε το κάθε μέλος του Κόμ-

ματος και της ΚΝΕ να εκφράζει τεκμηριωμένα τις απόψεις του, η απόφαση να είναι προϊόν όσο γίνεται περισσότερων προτάσεων και σκέψης, να δίνονται επιχειρηματολογημένες απαντήσεις σε απόψεις που είναι λαθεμένες ή εκφράζουν ιδεολογική σύγχυση. Σοβαρή, επίσης, πλευρά είναι να αξιοποιείται η πλούσια, παλιά και πρόσφατη, ιστορική πείρα του Κόμματος και του διεθνούς εργατικού, κομμουνιστικού κινήματος στην πάλη με κάθε μορφής οπορτουνισμό.

37. Το θέμα του περίγυρου της ΚΟΒ και της ΟΒ δεν μπορεί να αφήνεται στο αυθόρμητο και στην τύχη ή να αξιοποιούνται οπαδοί, φίλοι, συνεργαζόμενοι μόνο την περίοδο των αρχαιρεσιών και των εθνικών, τοπικών εκλογών. Συνήθως εννοείται ως περίγυρος το σύνολο των γνωστών μας ψηφοφόρων (που είναι πολύ λιγότεροι από αυτούς που ψήφισαν κατά καιρούς ΚΚΕ), φίλων και οπαδών για πολλά χρόνια. Η αντίληψή μας για τον περίγυρο πρέπει να διευρυνθεί με όλους όσους ερχόμαστε σε επικοινωνία στους τόπους δουλειάς και στους αγώνες, με όσους η κάθε ΚΟΒ συγκεκριμένα καταγράφει, προσανατολίζοντας τη δράση της πριν απ' όλα στο εργοστάσιο, στο σούπερ μάρκετ, σε όλα τα μαγαζιά, άσχετα αν μας ψηφίζουν ή όχι. Δύναμη για τη δουλειά μας μπορεί να γίνουν δραστήριοι αγωνιστές, φίλοι, οπαδοί και ψηφοφόροι και ορισμένοι μάλιστα σε μια πορεία να αποκτήσουν και τον τίτλο του μέλους του Κόμματος.

Χωρίς να βάζουμε εμπόδια στην επικοινωνία με ευρύτερα εργατικά λαϊκά στρώματα, υπάρχει ανάγκη να αποκρυσταλλώνεται γύρω από το Κόμμα σχεδιασμένα ο περίγυρος, με κριτήριο την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, την κομματική οικοδόμηση. Γιατί μέσα από έναν τέτοιο περίγυρο θα βγει νέο αίμα για το Κόμμα, νέο δυναμικό για την πρωτοπορία του κινήματος σε συνθήκες κρίσης, ανανέωση από νεότερες ηλικίες εργατών, εργατριών, εργαζομένων. Το ζήτημα της διεύρυνσης και ανανέωσης του περιγυρου, της αξιοποίησής του δίπλα στο Κόμμα, είναι μόνιμο καθήκον. Σήμερα αποκτά μεγαλύτερη βαρύτητα, καθώς οι εξελίξεις στην καπιταλιστική οικονομία, στη διάρθρωση της απασχόλησης επιβάλλουν και σχεδιασμένη δουλειά πριν απ' όλα στην εργατική τάξη, στις νέες ηλικίες, σε στρώματα που φτωχοποιούνται, ούτως ώστε ο περίγυρος να έχει όσο το δυνατόν καλύτερη αντιστοίχιση προς το χαρακτήρα του Κόμματος και τη στρατηγική του, την πολιτική συμμαχιών του.

Οφείλουμε να αποβάλουμε συνήθειες και ξεπερασμένες, λαθεμένες πρακτικές να δουλεύουμε με τους φίλους και οπαδούς σε ζητήματα της τρέχουσας μόνο πολιτικής επικαιρότητας ή να τους αντιμετωπίζουμε μόνο ως ψηφοφόρους.

Είναι υποχρέωση όλες οι ΚΟΒ να έχουν ως στόχο τη συστηματική ιδεολογικοπολιτική δουλειά και την ενημέρωση των φίλων και οπαδών, να μελετούν τις γνώμες τους, να τους θωρακίζουν από τη δουλειά των αντιπάλων που επιδιώκουν να τους αξιοποιούν για άσκηση πίεσης στο Κόμμα.

Η Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδας

38. Η ΚΝΕ ως επαναστατική κομμουνιστική νεολαία του ΚΚΕ στάθηκε δίπλα στο Κόμμα σε όλη την τετράχρονη δραστηριότητα στους αγώνες, στη γενικότερη πολιτική δράση, στις αναμετρήσεις, κατέβαλε σοβαρή προσπάθεια να εξειδικεύσει τη στρατηγική του Κόμματος σε χώρους όπου συγκεντρώνεται η νεολαία ως εργατική και σπουδάζουσα. Συμμετεί-

χε ενεργά, με την ευθύνη και τη βοήθεια του Κόμματος, στη συζήτηση των αποφάσεων και ντοκουμέντων του, συνέβαλε στον εμπλουτισμό της πολιτικής και μαζικής δράσης του. Σήμερα έχει αναδειχθεί μια γενιά στελεχών της ΚΝΕ που η ωρίμανσή της βοηθά στο στόχο να δοκιμαστεί σε πιο σύνθετα καθήκοντα περνώντας στο Κόμμα. Είναι γενιά αγωνιστικά διαπαιδαγωγημένη, καθώς έχει σχετικά βελτιώσει την πολιτική της μόρφωση και την πείρα από μεγάλες αναμετρήσεις. Ήδη ένας σημαντικός αριθμός κομματικών μελών που αναδείχθηκαν στα όργανα της ΚΝΕ έχει περάσει στο Κόμμα και έχει ανανεώσει και βελτιώσει την ηλικιακή σύνθεση των οργάνων. Η ανάδειξη νέων στελεχών από την ΚΝΕ στο Κόμμα και στις γραμμές του κινήματος είναι μια διαδικασία μόνιμη, διαρκής και πρέπει να αποκτήσει εντατικότερους ρυθμούς μέσα και από μια διαδικασία ανάδειξης και ανάπτυξης στελεχών στην ίδια τη νεολαιίστικη κομμουνιστική οργάνωση.

39. Από το 18ο Συνέδριο και μετά, έγινε ακόμα πιο σοβαρή δουλειά από την πλευρά της ΚΕ και των Επιτροπών Πόλεων και Περιοχών στην ιδεολογικοπολιτική καθοδήγηση των οργάνων της ΚΝΕ, ενώ πιο κοντά από κάθε άλλη φορά βρίσκεται η συνεργασία ΚΟΒ - ΟΒ. Ωστόσο, όσο και αν είναι σημαντική η ιδεολογικοπολιτική βοήθεια, αυτή δε φτάνει, καθώς πρέπει να ολοκληρώνεται με τη βοήθεια για την εξειδίκευση της στρατηγικής του Κόμματος όχι μόνο σε θέματα αιτημάτων, πλαισίων δράσης, αλλά και στην εξειδίκευση των μορφών και τρόπων οργάνωσης και συσπείρωσης της νεολαίας, στην τακτική ανάπτυξης των αγώνων.

40. Η Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδας είναι η οργάνωση της νεολαίας του ΚΚΕ. Συγκροτείται στο πλευρό του Κόμματος με διακριτή οργανωτική δομή. Καθοδηγείται ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά από το ΚΣ έως την ΟΒ από τα αντίστοιχα όργανα του Κόμματος, καθώς η νεολαία από τη φύση της δεν μπορεί να έχει δική της στρατηγική, δικό της πρόγραμμα κατάκτησης εξουσίας. Η σχέση ανάμεσα στο χαρακτήρα της ΚΝΕ ως νεολαίας του ΚΚΕ και στην οργανωτική της αυτοτέλεια πρέπει να υλοποιείται σωστά, ώστε να μην προκύπτουν αντιφάσεις.

Δεν πρέπει να θεωρείται ότι η ΚΝΕ έχει την αποκλειστική ευθύνη να δρα στη νεολαία και τα κινήματά της, απλά και μόνο κάτω από την ιδεολογικοπολιτική καθοδήγηση του Κόμματος. Το ίδιο το Κόμμα, από το χαρακτήρα του, το Πρόγραμμα και τη στρατηγική του έχει άμεση ευθύνη να απευθύνεται και να αναπτύσσει τους δεσμούς του με τη νεολαία. Ταυτόχρονα, βοηθά και στηρίζει την ΚΝΕ να εξειδικεύει τη στρατηγική και τις αποφάσεις του στις νεότερες ηλικίες. Το καθήκον αυτό σήμερα βρίσκεται στην πρώτη γραμμή, καθώς αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της ανασύνταξης του εργατικού κινήματος, της Κοινωνικής Συμμαχίας, της ανανέωσης των γραμμών και στελεχών του Κόμματος με νέο αίμα από την εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Η βοήθεια του Κόμματος στην ΚΝΕ περιλαμβάνει και την ΚΝίτικη οικοδόμηση, την κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση, την προετοιμασία στρατολογίας ΚΝιτών στο Κόμμα, στην προσέλκυση στο εργατικό κίνημα και τους συμμάχους του νεότερων ηλικιών και την ενίσχυση της Λαϊκής Συμμαχίας.

41. Οι εξελίξεις στις συνθήκες δουλειάς της νεολαίας, συνολικά στη ζωή της, έχουν επιφέρει τέτοιες και τόσες αλλαγές που αυξάνουν την ευθύνη του Κόμματος να αναπτύσσει ιδεολογικοπολιτικούς και οργανωτι-

κούς δεσμούς με τις νεότερες και μικρές ηλικίες. Ηλικίες ακόμα και πάνω των 30 χρόνων διατηρούν ορισμένα χαρακτηριστικά και τρόπο ζωής που συνήθως αφορά μικρότερες ή ακόμα και πολύ μικρότερες ηλικίες, καθώς δυσκολεύονται να βρουν δουλειά, να αποκτήσουν δική τους οικογένεια, με αποτέλεσμα να συντηρούνται από τους γονείς τους.

Έχουν ανέβει τα ηλικιακά όρια των νέων ζευγαριών που αποκτούν υποχρεώσεις και ευθύνες για δουλειά, ανατροφή και διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Ένα σημαντικό μέρος νέων, που είναι άνεργοι, δεν έχουν βρει καθόλου δουλειά ή απολύθηκαν ύστερα από ολιγόμηνη δουλειά πότε σε έναν κλάδο πότε σε άλλον ή με μορφές μπλοκάκι κ.λπ., με αποτέλεσμα να μην έχουν αποκτήσει δεσμούς με ένα συγκεκριμένο κλάδο και να μη συνειδητοποιούν την ανάγκη συνδικαλιστικής οργάνωσης, άρα να μην υπάρχουν άμεσοι δίαυλοι επικοινωνίας με τη δουλειά του Κόμματος στην εργατική τάξη και το κίνημά της. Είναι ως ένα βαθμό πιο εύκολη η επικοινωνία στον τόπο κατοικίας που εκεί βρίσκεται και το σχολείο, στον τόπο ψυχαγωγίας, άθλησης στο βαθμό που έχουν τέτοιες δυνατότητες να προσεγγίσουν.

Από τα ίδια τα πράγματα, το Κόμμα και η ΚΝΕ απευθύνονται στον ίδιο κοινωνικό χώρο και από ηλικιακή νεανική πλευρά, όσον αφορά την εργατική τάξη, τους ανέργους, τους αυτοαπασχολούμενους και αγρότες. Η συνεργασία, ο σχεδιασμός, ο συντονισμός πρέπει να είναι απόλυτα ταυτισμένα ανάμεσα στα όργανα και τις Οργανώσεις της ΚΝΕ, ώστε να μπολιάζονται αμφίδρομα. Η κομματική οικοδόμηση σε νέους σε ηλικία εργάτες είναι επίσης κοινός στόχος με εκείνον της ΚΝΕ να στρατολογεί με συγκεκριμένα ταξικά κριτήρια.

Περισσότερες ιδιαιτερότητες έχει η δράση στα σχολεία, στην επαγγελματική κατάρτιση, σε όλο το δίκτυο των σχολών μαθητείας, που το σύστημα, οι επιχειρηματίες και αυτοαπασχολούμενοι «στήνουν» σαν μανιτάρια, αφού πρόκειται για την ακόμα πιο φτηνή και χειραγωγήσιμη εργατική δύναμη, με ακόμα λιγότερα οικονομικά και θεσμικά δικαιώματα. Ανάλογη ιδιαιτερότητα έχει και η δράση στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Στους χώρους αυτούς, από τη σύνθεσή τους, η ΚΝΕ απευθύνεται σε περισσότερες δυνάμεις, αφού είναι πολύ μεγαλύτερος ο αριθμός των νέων που φοιτούν, σε σχέση με το διδακτικό και διοικητικό προσωπικό, διαθέτει κατά συνέπεια μεγαλύτερο αριθμό οργανωμένων δυνάμεων, από ό,τι το Κόμμα. Και στους χώρους αυτούς η ευθύνη του Κόμματος παραμένει ακέραιη, ενώ χρειάζεται πολύ πιο επιτελικός συντονισμός και συνεργασία, ώστε από κοινού οι Κομματικές και ΚΝίτικες Οργανώσεις να δρουν και να εξειδικεύουν τις κατευθύνσεις κ.λπ.

Επομένως, απαιτούνται ορισμένες αλλαγές που βελτιώνουν και κάνουν ουσιαστική τη συνεργασία των οργάνων του Κόμματος και της ΚΝΕ, ώστε να δουλεύουν από κοινού στο εργατικό κίνημα και στους συμμάχους τους, να δουλεύουν από κοινού στους χώρους της μόρφωσης και μαθητείας.

Προτείνεται να μελετηθεί καλύτερα το ζήτημα αυτό σε Πανελλαδική Κομματική Συνδιάσκεψη και αφού προηγηθεί σχετική συζήτηση στα όργανα της ΚΝΕ.

42. Σήμερα στην ΚΝΕ, παρά την πρόοδο που έγινε στην επεξεργασία των κριτηρίων στρατολογίας και δοκιμασίας πριν ενταχτούν στο Κόμμα, εμφανίζονται προβλήματα όπως οι καθυστερημένοι σχετικά ρυθμοί στρατολογίας σε σχέση με τις ανάγκες ιδιαίτερα στους χώρους δου-

λειάς που απασχολούν μικρότερες ηλικίες, αλλά και στα σχολεία, στις τεχνικές σχολές, στη μαθητεία, στα ΤΕΙ, στα Πανεπιστήμια. Εξακολουθούν να υπάρχουν υστερήσεις στην αφομοίωση των νέων μελών ή και προχειρότητα στη στρατολογία. Αυτά τα προβλήματα αποτελούν πηγές αιμορραγίας δυνάμεων κάτω και από την πίεση των οξυμένων δυσκολιών που συναντούν οι πολύ νέοι άνθρωποι.

Πρόκειται για γενιές που βιώνουν μεγάλες απώλειες και υστερήσεις σε σχέση με τις ανάγκες τους, αισθάνονται μεν απέχθεια προς το αστικό πολιτικό σύστημα με τη μια ή την άλλη μορφή, αλλά ταυτόχρονα επηρεάζονται από το κλίμα της αντεπανάστασης.

Ανεξάρτητα από τις προσαρμογές που χρειάζονται, είναι ευθύνη της ΚΕ και των καθοδηγητικών οργάνων του Κόμματος να αντιμετωπίσουν επείγοντα ζητήματα όπως:

- Τη διάταξη στελεχών του Κόμματος στα καθοδηγητικά κομματικά όργανα που έχουν αποκτήσει ικανότητα ή μπορούν να αποκτήσουν ιδιαίτερη ικανότητα για τη βοήθεια των οργάνων και των στελεχών της ΚΝΕ, τον προσανατολισμό των ΟΒ. Η φροντίδα και ο σχεδιασμός στην ανάδειξη καθοδηγητών κατάλληλων για τις διάφορες Οργανώσεις του Κόμματος που δουλεύουν σε νεότερες ηλικίες, που να έχουν τα απαραίτητα ειδικά γνώρισμα γνώσης των προβλημάτων και των αναγκών της νεολαίας, των τάσεων και προσανατολισμών τους.

- Καταμερισμό ευθύνης σε μέλη του Κόμματος που μπορούν επίσης να βοηθήσουν στην εξειδίκευση της δουλειάς του Κόμματος και της ΚΝΕ στις μικρές και νέες ηλικίες, ανάλογα με το χώρο, τις ανάγκες τους.

- Την αποφασιστική βελτίωση της συνεργασίας και βοήθειας των οργάνων του Κόμματος και κυρίως των ΚΟΒ απέναντι στα όργανα και στα μέλη της ΚΝΕ, ώστε να προετοιμάζουν και να στηρίζουν τα μέλη της ΚΝΕ ως αυριανά μέλη του Κόμματος, αφού περάσουν το ιδιαίτερο στάδιο προετοιμασίας και δοκιμασίας μέσα στις Οργανώσεις της ΚΝΕ.

- Τη σταθεροποίηση της Γενικής Συνέλευσης της ΟΒ, την εξασφάλιση του κλίματος και της βοήθειας, ώστε να αναπτύσσεται η συμβολή των μελών στην επεξεργασία και εφαρμογή των αποφάσεων, στη μελέτη της πείρας δράσης στις νέες ηλικίες, ο προσανατολισμός δράσης στους χώρους νεολαίας, η συσπείρωση στην πάλη και στον ιδεολογικοπολιτικό αγώνα. Η αντιμετώπιση προβλημάτων μειωμένης επαγρύπνησης και περιφρούρησης.

Το Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα - Η δράση του Κόμματος

43. Το Κόμμα συνέχισε τις προσπάθειές του να αντιμετωπιστούν τα κρίσιμα και μεγάλα προβλήματα που κληροδότησε η νίκη της αντεπανάστασης, με πιο βασικό στοιχείο την πάλη με τον οπορτουνισμό. Τα αποτελέσματα είναι μικρά, ζήτημα όμως που δεν οφείλεται στο ΚΚΕ, όσο στη γενικότερη κατάσταση πολλών Κομμουνιστικών Κομμάτων σε όλες τις ηπείρους και μάλιστα κομμάτων στις ισχυρές καπιταλιστικές χώρες.

Οι ταξικές αναμετρήσεις στην Ελλάδα, η σύγκρουση με την καπιταλιστική εργοδοσία με την πρωτοπόρα δράση του ΚΚΕ, έχουν συμβάλει στην ανάπτυξη προβληματισμού σε πολλά Κομμουνιστικά Κόμματα με επίκεντρο το κεντρικό ζήτημα, ποια πρέπει να είναι η πολιτική γραμμή δράσης των κομμουνιστών σε συνθήκες κρίσης. Ο προβληματισμός και ο αντίλογος ανάμεσα σε διαφορετικές απόψεις δείχνουν τη σημαντική συμβολή του ΚΚΕ μα-

ζί με άλλα ΚΚ να τεκμηριωθεί η ανάγκη συγκέντρωσης δυνάμεων για την ανατροπή της αστικής εξουσίας, την πάλη για το σοσιαλισμό.

Χάρη στην πρωτοβουλία του Κόμματός μας, αλλά κι άλλων ΚΚ, πραγματοποιούνται κάθε χρόνο οι Διεθνείς Συναντήσεις των Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων, στις οποίες διεξάγεται ιδεολογική διαπάλη με τον οπορτουνισμό, ρεφορμισμό, διάφορα ρεύματα. Επίσης, πραγματοποιούνται περιφερειακές και θεματικές Συναντήσεις ΚΚ, εκδίδονται κοινές ανακοινώσεις για επίκαιρα ζητήματα. Λειτουργεί ένας διαδικτυακός τόπος των ΚΚ (www.solidnet.org) με ενσωματωμένο σύστημα γρήγορης αμοιβαίας πληροφόρησής τους. Εκδίδεται το «Ενημερωτικό Δελτίο» με τα υλικά των Συναντήσεων των ΚΚ.

Ωστόσο, αυτά τα βήματα συντονισμού δεν μπορούν να αλλάξουν το κύριο: Το κομμουνιστικό κίνημα εξακολουθεί να παραμένει οργανωτικά και ιδεολογικά κατακερματισμένο. Βιώνει μια κατάσταση πολύχρονης ιδεολογικοπολιτικής κρίσης που συνυπάρχει με τη διαβρωτική δουλειά του ισχυρού οπορτουνιστικού ρεύματος και τις αδυναμίες των ΚΚ που παλεύουν στηριζόμενα στο έδαφος του μαρξισμού - λενινισμού. Στις συνθήκες της κρίσης, των νέων απαιτήσεων για το κομμουνιστικό κίνημα, εμφανίζονται και σημάδια νέας υποχώρησης από ταξική αντιμετώπιση των σχετικών προβλημάτων.

44. Υπάρχουν ΚΚ, τα οποία σε δύσκολες συνθήκες διατηρούν σε γενικές γραμμές σωστό προσανατολισμό, έχουν μέτωπο στην αστική ιδεολογία και τον οπορτουνισμό, προσπαθούν να δουλέψουν στο εργατικό κίνημα, αντιμετωπίζοντας σοβαρές αδυναμίες.

Οι εξελίξεις στην Κούβα ασκούν επίδραση στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα. Το ΚΚΕ εκφράζει σταθερά την αλληλεγγύη του στο Κομμουνιστικό Κόμμα και το λαό της Κούβας, παλεύει για την κατάργηση του πολύχρονου αποκλεισμού που έχουν επιβάλει οι ΗΠΑ και της αντικουβανικής «κοινης θέσης» της ΕΕ, απαιτεί την απελευθέρωση των 5 φυλακισμένων Κουβανών πατριωτών και την επιστροφή στην πατρίδα τους.

Το Κόμμα μας υπερασπίζεται τις κατακτήσεις της κουβανικής επανάστασης, που απέδειξε τα πλεονεκτήματα του σοσιαλισμού, επιτυγχάνοντας στις δύσκολες συνθήκες της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας την επίλυση βασικών προβλημάτων που παραμένουν άλυτα και βασανίζουν την εργατική τάξη, πλατιά λαϊκά στρώματα στις άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής.

Το ΚΚΕ, στα πλαίσια του προλεταριακού διεθνισμού, αναπτύσσει δημιουργικό διάλογο με το ΚΚ Κούβας για τις κοινωνικοοικονομικές αλλαγές που προωθούνται τα τελευταία χρόνια, εκφράζει τον προβληματισμό του για την εφαρμογή μέτρων που ενισχύουν την παρουσία του κεφαλαίου και αδυνατίζουν τη σοσιαλιστική ιδιοκτησία, τις σοσιαλιστικές σχέσεις παραγωγής.

Στις χώρες που υποστηρίζουν ότι οικοδομούν το σοσιαλισμό, το ΚΚΕ εξετάζει τις εξελίξεις με κριτήριο τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, την εργατική εξουσία, την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής και τον κεντρικό σχεδιασμό, τον εργατικό, κοινωνικό έλεγχο. Από την σκοπιά αυτή, το ΚΚΕ εκφράζει την ανησυχία του για την ενίσχυση των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής στο Βιετνάμ και την αντίθεσή του με το λεγόμενο «σοσιαλισμό της αγοράς».

Στη σημερινή Κίνα, το ΚΚΚ καθοδηγεί τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυ-

ξης, αναπτύσσει σχέσεις με τη «σοσιαλιστική Διεθνή». Η πορεία και γενικότερα οι θέσεις περί της «μεικτής οικονομίας» που παλιότερα υποστήριζε η σοσιαλδημοκρατία, του «σοσιαλισμού της αγοράς» ασκούν αρνητική επίδραση στο κομμουνιστικό κίνημα, αξιοποιούνται πολύπλευρα σε βάρος του.

Ορισμένα ΚΚ που έχουν απομακρυνθεί από το μαρξισμό - λενινισμό παρουσιάζουν την Κίνα ως «μοντέλο σοσιαλιστικής ανάπτυξης».

45. Το ΚΚΕ, χωρίς να παραιτηθεί από τις υπάρχουσες μορφές συνεργασίας και συντονισμού των ΚΚ, είναι προσανατολισμένο στην προσπάθεια συγκρότησης ενός Κομμουνιστικού Πόλου ανάμεσα σε Κομμουνιστικά Κόμματα που υπερασπίζονται το μαρξισμό - λενινισμό, την ύπαρξη σοσιαλιστικής οικοδόμησης και την προσφορά, αλλά και αναγνωρίζουν τα θεμελιακά λάθη της που οδήγησαν στην ανατροπή της, την αναγκαιότητα της πάλης για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού.

Στην κατεύθυνση αυτή, ιδρύθηκε - ξεκινώντας από την πρώτη συζήτηση στην Αθήνα στα τέλη του 2007 και στην Κωνσταντινούπολη το 2009 - πάνω σε ένα πλαίσιο κοινών αρχών το περιοδικό «Διεθνής Κομμουνιστική Επιθεώρηση» (ΔΚΕ), στην οποία συμμετέχουν σήμερα έντεκα θεωρητικά και πολιτικά περιοδικά Κομμουνιστικών Κομμάτων. Σκοπός της ΔΚΕ είναι να συζητούνται ιδεολογικά και θεωρητικά ζητήματα και να συμβάλλει στην υπόθεση της διαμόρφωσης ενιαίας επαναστατικής στρατηγικής των ΚΚ, να βγει το διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα από την κατάσταση της ιδεολογικο-πολιτικής και οργανωτικής κρίσης.

Το ΚΚΕ θεωρεί υποχρέωση και καθήκον την ανάπτυξη της ιδεολογικής και πολιτικής διαπάλης και σε διεθνές επίπεδο με τις ομορτοουνιστικές δυνάμεις (ΚΕΑ - Αριστερά «Δίκτυα»), τις δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας, των τροτσκιστών, που ασκούν ιδεολογική και πολιτική επίδραση στο διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα.

46. Ορισμένα κρίσιμα ζητήματα που αφορούν την αντιπαράθεση μέσα στο Κομμουνιστικό Κίνημα είναι:

- Ο χαρακτήρας της επανάστασης, η λογική των σταδίων. Η συμμετοχή των ΚΚ σε αστικές κυβερνήσεις στο έδαφος της καπιταλιστικής κοινωνίας. Το διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα και ο ομορτοουνισμός.
- Η απομάκρυνση από τη λενινιστική αντίληψη για τον ιμπεριαλισμό.
- Η στάση απέναντι σε ιμπεριαλιστικές ενώσεις και διακρατικούς οργανισμούς, η στάση απέναντι σε Ρωσία - Κίνα κ.ά.
- Η στάση απέναντι στη σοσιαλδημοκρατία και την κεντροαριστερά. Η στάση απέναντι στη δυνατότητα αξιοποίησης όλων των μορφών πάλης για να αντιμετωπιστεί νικηφόρα η βία των καπιταλιστών, η ιμπεριαλιστική επέμβαση.
- Οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες, αλλά και η παραίτηση από τη χρησιμοποίηση της μάχης των εκλογών.
- Η στάση απέναντι στην καπιταλιστική κρίση.
- Το περιβαλλοντικό ζήτημα, αποσπασμένο από το ζήτημα του χαρακτήρα της ιδιοκτησίας και της εξουσίας.
- Η έλλειψη επαναστατικής γραμμής στο εργατικό κίνημα.
- Η λαθεμένη αντίληψη ότι ξεπεράστηκε η πάλη σε εθνικό επίπεδο.
- Η στάση απέναντι στο σοσιαλισμό που γνωρίσαμε.
- Η λαθεμένη αντίληψη περί «μοντέλων» του σοσιαλισμού και ο «σοσι-

αλισμός του 21ου αιώνα»

- Ο προλεταριακός διεθνισμός.

Διεθνιστική Αλληλεγγύη

47. Το ΚΚΕ στην προηγούμενη περίοδο ανέπτυξε σημαντικές πρωτοβουλίες, για να εκφράσει την αλληλεγγύη του με τους μεγάλους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες, που διεξάγονται σε πολλές χώρες ενάντια στις επιδιώξεις, τη στρατηγική του κεφαλαίου, ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, τις επεμβάσεις, για την υπεράσπιση των εργασιακών, δημοκρατικών δικαιωμάτων, ενάντια στον αντικομμουνισμό, τις απαγορεύσεις και διώξεις κατά ΚΚ και αγωνιστών, κατά των διώξεων με σύνθημα την απαράδεκτη ταύτιση του κομμουνισμού με το φασισμό.

Το ΚΚΕ εκφράζει την αλληλεγγύη του στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα της Βενεζουέλας ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και απειλές.

Στηρίζει την πάλη του παλαιστινιακού λαού ενάντια στην ισραηλινή κατοχή, για την επίλυση του παλαιστινιακού προβλήματος. Για ανεξάρτητο βίωμα, κυρίαρχο παλαιστινιακό κράτος, στα σύνορα του 1967 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Το ΚΚΕ στηρίζει την πάλη του κυπριακού λαού, για Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, σε μια ομοσπονδιακή, διζωνική, δικοινοτική λύση, με μία και μόνη κυριαρχία και διεθνή προσωπικότητα, χωρίς ξένες βάσεις και στρατεύματα, κοινή πατρίδα των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, χωρίς ξένους εγγυητές και προστάτες.

Γενικό συμπέρασμα από τον απολογισμό δράσης του Κόμματος

48. Ως γενικό συμπέρασμα βγαίνει ότι, παρά την όποια προσπάθεια και πρόοδο σημειώθηκε στα ιδιαίτερα καθήκοντα που χάραξε το 18ο Συνέδριο, (ανασύνταξη και επικέντρωση στη δουλειά στην εργατική τάξη και το κίνημά της, ενίσχυση της δράσης της Λαϊκής Συμμαχίας, όξυνση της ιδεολογικής διαπάλης, διαμόρφωση κοινού πλαισίου πάλης της εργατικής τάξης και των συμμάχων της, επεξεργασία του β' τόμου του Δοκιμίου της Ιστορίας του Κόμματος, συστηματική ιδεολογικοπολιτική δουλειά για την κατανόηση και διάδοση των θέσεων του Κόμματος για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση) το ΚΚΕ παραμένει πίσω από τις αυξανόμενες και σύνθετες απαιτήσεις που προκύπτουν από το συσχετισμό δυνάμεων, τις απαιτήσεις και τους κινδύνους - δυνατότητες που περικλείει η φάση της κρίσης.

Το βασικό καθοδηγητικό πρόβλημα είναι ότι δε συγκεντρώσαμε έγκαιρα, κυρίως τα προηγούμενα 10 χρόνια, πριν δηλαδή το 18ο Συνέδριο, όλες τις δυνάμεις που διαθέταμε στο κύριο μέτωπο πάλης, από το οποίο εξαρτάται και η γενικότερη πρόοδος, δηλαδή στους τόπους δουλειάς και κλάδους. Εκεί, δηλαδή, που κρίνεται πριν απ' όλα η πρόοδος της ταξικής πάλης, η ανάπτυξη της πολιτικής συνείδησης και της μαχητικότητας, η κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση, το πνεύμα προσφοράς και αυτοθυσίας. Βάρυναν, βέβαια, οι αντικειμενικές δυσκολίες, τα νέα προβλήματα που εμφανίστηκαν λόγω των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και στη συνέχεια της κρίσης, ωστόσο υπάρχει ζήτημα υποκειμενικό ότι δεν αντιπαλεύτηκαν οι δισταγμοί, οι λαθεμένες αντιλήψεις μη κατανόησης της σημασίας αναδιάταξης των δυνάμεων.

Η πρώτη ευθύνη ανήκει στην ΚΕ από τη θέση και το ρόλο της ως ανώτε-

ρου καθοδηγητικού οργάνου του Κόμματος ενδιάμεσα των Συνεδρίων.

Ένα δεύτερο πρόβλημα είναι ότι η επιβεβαίωση της ορθότητας της στρατηγικής του Κόμματος διαμόρφωσε ένα πνεύμα εφησυχασμού από τα πάνω προς τα κάτω και δε συνοδεύτηκε στον απαιτούμενο βαθμό με την κατάρτηση της απαιτούμενης υψηλής καθοδηγητικής ικανότητας του Κόμματος να παίξει το ρόλο της πρωτοπορίας και συσπείρωσης εργατικών λαϊκών μαζών, σε συνθήκες δύσκολες και σύνθετες. Για την αφομοίωση των σοβαρών συλλογικών ντοκουμέντων και επεξεργασιών του Κόμματος, με κορυφαία τα Συμπεράσματα από την οικοδόμηση του σοσιαλισμού και το Δοκίμιο της Ιστορίας του ΚΚΕ, Β' τόμος (1949 - 1968) απαιτούνταν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, πέραν αυτού ανάμεσα στο 18ο και το 19ο Συνέδριο. Πρόκειται για διαδικασία που απαιτεί χρόνο, για να μελετηθούν και να αφομοιωθούν τέτοιου τύπου ντοκουμέντα.

Δεν κατακτήθηκε η απαιτούμενη καθοδηγητική ικανότητα, που αντιμετωπίζει και τους δύο υπαρκτούς κινδύνους: Είτε, στο όνομα της σωστής στρατηγικής, να υποτιμούνται πλευρές της δημιουργικής προσαρμογής και εξειδίκευσης (και να μεταφέρονται οι γενικές θέσεις με συνθήματα), είτε στο όνομα της εξειδίκευσης, να καλλιεργείται η αποσπασματικότητα και επιλεκτικότητα στην υλοποίηση των σύνθετων πολύπλευρων καθηκόντων, να γίνεται διάχυση δραστηριοτήτων, υπόκλιση στο αυθόρμητο, στο εφικτό, στο όνομα των αντικειμενικών παραγόντων που προκύπτουν από τον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων. Στο όνομα της γενίκευσης των εκτιμήσεων και της πείρας να χάνονται επιμέρους, αλλά σημαντικές, πλευρές και προβλήματα στην οργάνωση, συσπείρωση, ταξική διαπαιδαγώγηση μαζών, παίρνοντας υπόψη τη δράση του πολυπλόκαμου αντιπάλου.

Ενώ με την αναδιάταξη των δυνάμεων και με τα βήματα στην Κοινωνική Συμμαχία βελτιώθηκε ο προσανατολισμός δράσης του Κόμματος, δε μεταφράστηκε σε ενιαίο σχέδιο δράσης μελετημένο και ελεγχόμενο από την ΚΕ έως την ΚΟΒ. Το ενιαίο σχέδιο δράσης δεν πρέπει να κατανοείται βέβαια ως μια απόφαση της ΚΕ που περικλείει όλες τις λεπτομέρειες του σχεδιασμού ενιαία και απaráλλαχτα για κάθε ΚΟΒ ή για όλες τις ΚΟΒ. Το ενιαίο σχέδιο πρέπει να συμβάλλει στην ανάπτυξη της ικανότητας εξειδίκευσης κατά χώρο, της ικανότητας πρωτοβουλίας, μέσα από τη γενίκευση της πείρας των ΚΟΒ, να εμπλουτίζεται και να βελτιώνεται ο γενικός προγραμματισμός της ΚΕ.

49. Ειδικότερο πρόβλημα είναι - ως ζήτημα καθοδήγησης - η ελλιπής συστηματική δουλειά για την ωρίμανση στελεχών που απαιτεί η φάση που διανύουμε, ώστε να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις, να μην αναπαράγουν πείρα και τρόπο δουλειάς που δεν αντιστοιχεί στη στρατηγική του Κόμματος ή περιέχει πείρα και τρόπο δουλειάς που έχει ξεπεραστεί. Μέσα από την καθοδηγητική δουλειά αναπαράγεται ακόμα ένας μηχανιστικός τρόπος προώθησης της στρατηγικής. Δεν έχει επιτευχθεί στον απαιτούμενο βαθμό και όσο εξαρτάται από τις προσπάθειες του υποκειμενικού παράγοντα, να δρα το Κόμμα σε ευρύτερες εργατικές λαϊκέςμάζες που είναι παγιδευμένες ιδεολογικά στις αστικές και οπορτουνιστικές απόψεις, οι οποίες λόγω του συσχετισμού δυνάμεων τείνουν να πέσουν στη μικροαστική ανυπομονησία ή στη μοιρολατρική παθητικότητα που είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, της ενσωμάτωσης.

Δεν έχει κατακτηθεί, και είναι πρόβλημα καθοδήγησης, η δυνατότητα να δρα το Κόμμα μέσα σε συνθήκες όπου και αυθόρμητα μπαίνουν λαϊκές μάζες και ο αντίπαλος έχει τη δυνατότητα να τις ενσωματώνει με τα τεράστια μέσα που διαθέτει. Δεν έχει κατακτηθεί σε ικανοποιητικό βαθμό η ικανότητα να παρεμβαίνει μαχητικά και πειστικά και εκεί που αναπτύσσονται δραστηριότητες δυνάμεων που επιδιώκουν τον αποπροσανατολισμό του κινήματος, την απομόνωση του ΚΚΕ. Υπάρχει και το αντίθετο πρόβλημα, να χάνεται ο πρωτοπόρος κομμουνιστικός ρόλος σε συνθήκες που μπαίνουν στη δράση, για πρώτη φορά, τμήματα της εργατικής τάξης και μικροαστικών στρωμάτων που έχασαν απότομα κατακτήσεις και στρέφονται σε αγώνες μόνο και μόνο για να διασώσουν τα στενά κλαδικά και τοπικά κεκτημένα και αυτά που δόθηκαν με σκοπό την εξαγορά και την ενσωμάτωση.

50. Παρά τις αδυναμίες, ελλείψεις και καθυστερήσεις που εμφάνισε το Κόμμα, και χωρίς ίχνος υποτίμησής τους, η συνολική δράση του προσφέρει θετική πείρα και είναι δυνατόν, με προϋπόθεση ότι εξάγονται αντικειμενικά και διδακτικά συμπεράσματα χωρίς μηδενισμό και οπωσδήποτε με πνεύμα αυτοκριτικής, να αποτελέσει παράγοντα που οδηγεί στην ανάκαμψη του Κόμματος, στην ενδυνάμωσή του, στην κατάκτηση ικανότητας και αντοχής μπροστά στις μάχες που έρχονται, ώστε να εμποδιστούν εξελίξεις που συνιστούν πιασγύρισμα με τραγικές συνέπειες για το λαό, να αξιοποιηθούν οι όποιες δυνατότητες υπάρχουν ή εμφανιστούν για να ανοίξει ο δρόμος προς τη ριζική αλλαγή.

Ταυτόχρονα, πρέπει να υπολογίζεται πολύ σοβαρά ότι στη δράση και αποτελεσματικότητα του Κόμματος βαραίνει αποφασιστικά και ο αρνητικός διεθνής συσχετισμός δυνάμεων, το γεγονός ότι έχει υποχωρήσει το διεθνές εργατικό κομμουνιστικό κίνημα κάτω από το βάρος της αντεπανάστασης και της μεγάλης διάδοσης του οπορτουνισμού στις γραμμές του. Ιδιαίτερα αρνητικός παράγοντας είναι η κατάσταση του εργατικού κινήματος στην Ευρώπη, η διάβρωση που φέρνει η συμμετοχή Κομμουνιστικών Κομμάτων σε αστικές κυβερνήσεις, η γραμμή ενσωμάτωσης που υποστηρίζουν, η μηδενιστική και με αστικά κριτήρια στάση τους απέναντι στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού και στη δυνατότητα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης.

Εκτίμηση της απόδοσης της ΚΕ

51. Η ΚΕ που εκλέχτηκε από το 18ο Συνέδριο κινήθηκε με γνώμονα ό- τι η Πολιτική Απόφαση του Συνεδρίου και τα Συμπεράσματα από τη σοσιαλιστική οικοδόμηση αποτελούν ενιαίο και αδιάσπαστο σύνολο. Εί- χε να αντιμετωπίσει νέα προβλήματα, αυτά της σκληρής παρατεταμένης οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης, καθώς αντικειμενικά τίθεται το ερώτη- μα ποια είναι η διέξοδος από την κρίση υπέρ του λαού και ενώ διαμορφώ- νονται όροι για να εγκλωβιστεί η εργατική τάξη και το κίνημά της στο α- στικό δίπολο της φιλελεύθερης ή σοσιαλδημοκρατικής και οπορτουνιστι- κής γραμμής διαχείρισης.

Κεντρικό καθήκον και κριτήριο απόδοσης της ΚΕ αποτελεί η καθοδηγητι- κή της δουλειά με στόχο:

- Την επιτάχυνση της δράσης για την ανασύνταξη του εργατικού κινήμα- τος και τη διαμόρφωση κοινού πλαισίου δράσης για την Κοινωνική Συμμα- χία. Κεντρικό ζήτημα είναι να αναπτυχθεί η κομματική οικοδόμηση στους τόπους δουλειάς και στους κλάδους.

• Τη στοχοπροσηλωμένη, συνδυασμένη ιδεολογικοπολιτική και μαζική δράση στους βιομηχανικούς κλάδους και ιδιαίτερα στους νέους που αναπτύσσονται με βάση τη διάρθρωση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας, στις νεότερες ηλικίες και τις γυναίκες, παίρνοντας υπόψη τις νέες εργασιακές σχέσεις.

52. Η ΚΕ προετοίμασε και πραγματοποίησε την Πανελλαδική Κομματική Συνδιάσκεψη για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, την Ευρεία Ολομέλεια της ΚΕ για την κομματική οικοδόμηση. Επεξεργάστηκε τις κατευθύνσεις και τα ιδιαίτερα μέτρα για την παρέμβαση του Κόμματος στο εργατικό, λαϊκό κίνημα σε συνθήκες κρίσης. Πραγματοποίησε την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για την επεξεργασία του Δοκιμίου Ιστορίας του ΚΚΕ, Β' τόμος (1949 - 1968). Οργάνωσε τη συζήτηση σε όλο το Κόμμα και σε σύστημα κομματικών σχολών για το Δοκίμιο και την Απόφαση του 18ου Συνεδρίου για τα Συμπεράσματα οικοδόμησης του σοσιαλισμού και την προγραμματική αντίληψη του ΚΚΕ. Οργάνωσε, επίσης, συζητήσεις και διαλέξεις για όλο το Κόμμα, με στόχο την ενημέρωση, τη συμβολή των μελών του Κόμματος στην επεξεργασία ζητημάτων της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης και της δράσης.

53. Η ΚΕ ως ανώτερο καθοδηγητικό όργανο στις πιο δύσκολες στιγμές της τετράχρονης πορείας, όπως ήταν οι δύο τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις, παρά τις ελλείψεις και επιμέρους αδυναμίες, ανταποκρίθηκε στο κύριο, που ήταν η σθεναρή αντίσταση στην πίεση να ενδώσει το Κόμμα και να κάνει θεμελιακό λάθος ανοχής ή συμμετοχής σε κυβέρνηση συνεργασίας.

Παρά όλα αυτά, φάνηκε ότι υπάρχουν ζητήματα που αποτελούν μόνιμο στοιχείο της ιδεολογικοπολιτικής μας δουλειάς που δεν αντιμετωπίστηκαν έγκαιρα, όπως είναι η ανάδειξη του χαρακτήρα και της λειτουργίας του αστικού κοινοβουλίου, με βάση την πείρα που συγκεντρώνεται από τη συμμετοχή μας σε αυτό.

54. Η ΚΕ συνέβαλε ώστε να καθοδηγούνται καλύτερα, σε σύγκριση με το παρελθόν, οι Κομματικές Οργανώσεις, με βάση ένα συνδυασμένο πρόγραμμα δράσης που αφορούσε τη συμβολή και συμμετοχή στους εργατικούς, λαϊκούς αγώνες, την ιδεολογικοπολιτική δουλειά, την αυτοτελή πολιτική δράση. Κατέβαλε προσπάθειες να εκλαϊκεύεται η στρατηγική του Κόμματος σε ευρύτερες λαϊκές μάζες, εμπλουτισμένη με τις εξελίξεις της κρίσης και της ταξικής πάλης, τις διεθνείς εξελίξεις, ιδιαίτερα στην Ευρωζώνη, ώστε να ακουμπάει η στρατηγική του Κόμματος στην εργατική, λαϊκή πείρα.

Τα αποτελέσματα της καθοδηγητικής δουλειάς και ευθύνης της ΚΕ είναι αναντίστοιχα με τις προσπάθειες που κατέβαλε και κυρίως με τις σημερινές απαιτήσεις, με τη συνθετότητα των αντικειμενικών εξελίξεων.

Η ΚΕ υστέρησε στην καθοδήγηση των Οργανώσεων και κατά συνέπεια των ΚΟΒ στο κύριο καθήκον, όσον αφορά τον τρόπο και τις μορφές δουλειάς, το περιεχόμενο και κυρίως τα οργανωτικά μέτρα έως την ΚΟΒ, ώστε να μπει σε σταθερό και πιο αποτελεσματικό δρόμο η προσπάθεια ανασύνταξης του εργατικού κινήματος και της κομματικής οικοδόμησης, με ιδιαίτερο προσανατολισμό στις νεότερες ηλικίες. Πρόοδος έγινε, με την έννοια ότι προχώρησαν ορισμένα μέτρα αναδιάταξης και συγκέντρωσης δυνάμε-

ων, αναπτύχθηκε έντονη κομματική δράση και αυτοτελής και στις γραμμές του κινήματος. Ωστόσο, σήμερα παραμένουν τα καθήκοντα αυτά σε χαμηλό επίπεδο εκπλήρωσης.

Επιβεβαιώνεται ότι δεν αρκεί ο θετικός ρόλος της ΚΕ ως ανώτερου καθοδηγητικού οργάνου στην επεξεργασία θέσεων, ζητημάτων της ιδεολογικής πάλης, γενικότερα στη στρατηγική του Κόμματος. Απαιτείται μεγαλύτερη σταθερότητα στον κύριο στόχο της ανασύνταξης του εργατικού κινήματος, στην κομματική οικοδόμηση στους τόπους δουλειάς, στους κλάδους, σταθερή ανάπτυξη της καθοδηγητικής ικανότητας που μεταφράζει τις κατευθύνσεις και αποφάσεις σε ολοκληρωμένο επεξεργασμένο γενικό σχέδιο δράσης, τέτοιο που δίνει τη δυνατότητα στα καθοδηγητικά όργανα των Περιοχών να εξειδικεύουν και να προσανατολίζουν τις ΚΟΒ να ανταποκρίνονται στο χώρο ευθύνης τους, εντάσσοντας τις δικές τους δραστηριότητες στο γενικό πλαίσιο δράσης, εμπλουτίζοντάς το με την πείρα της καθημερινής πρακτικής δουλειάς.

Το πρόβλημα συμπυκνώνεται σε πρόβλημα καθοδήγησης και έμπρακτης ιδεολογικοπολιτικής διαπαιδαγώγησης, ώστε το κάθε στέλεχος και μέλος του Κόμματος να αναδεικνύεται και να αναγνωρίζεται στην πράξη ως πρωτοπορία μαχητικότητας, ανιδιοτέλειας, αυτοθυσίας, ικανότητας, γνώσης. Η ΚΕ υστέρησε στην ανάπτυξη δεσμών με τις νεότερες ηλικίες, ιδιαίτερα στους τόπους δουλειάς, στους νέους κλάδους, αλλά και στις μικρότερες ηλικίες που βρίσκονται στη διαδικασία της μόρφωσης, στους νέους και νέες άνεργες. Βελτιώθηκε η βοήθεια και η στήριξη της ΚΝΕ, όμως παραμένει εξαιρετικά αδύναμη στο επίπεδο ΚΟΒ - ΟΒ.

55. Η ΚΕ πήρε ορισμένα μέτρα για την ενίσχυση των επιτελείων της, δηλαδή των βοηθητικών επιτροπών, όμως δεν κατάφερε να ολοκληρώσει την προσπάθεια και σε όλα τα βοηθητικά αυτά όργανα, ενώ ορισμένα δεν μπόρεσε να τα ενισχύσει ουσιαστικά, ώστε να ανταποκρίνονται στις νέες απαιτήσεις.

Η «Κομμουνιστική Επιθεώρηση», ο «ΡΙζοσπάστης», τα μέσα ενημέρωσης του Κόμματος, τα βοηθητικά όργανα της ΚΕ ως συνολική εκτίμηση βελτίωσαν την απόδοσή τους, συνέβαλαν στη διαμόρφωση θέσεων, αιτημάτων, στόχων πάλης, στον ιδεολογικοπολιτικό αγώνα. Βελτιώθηκε η διατμηματική συνεργασία για την αντιμετώπιση σύνθετων ζητημάτων, προβλημάτων του κινήματος, για την ανάπτυξη της Κοινωνικής Συμμαχίας. Ιδιαίτερη καθυστέρηση με ευθύνη της ΚΕ σημειώνεται στον τομέα της προπαγάνδας όλων των μέσων και μορφών. Καθυστέρησε η αξιοποίηση του διαδικτύου, αλλά και το μέτωπο αντιμετώπισής του ως ιδεολογικού μέσου του ταξικού αντίπαλου και μέσου φραξιονισμού. Η δημιουργία του Portal στη θέση της τηλεόρασης του «902», η κατάργηση της οποίας υπαγορεύθηκε από οικονομικούς λόγους, μπορεί να συμβάλει σε τομείς ενημέρωσης και προπαγάνδας των θέσεων και των προτάσεων του ΚΚΕ, ιδιαίτερα στις νεότερες ηλικίες.

Βελτιώθηκε η εκδοτική δουλειά του Κόμματος, θετική προσπάθεια έγινε και από την ΚΝΕ, ενώ σημείωσε σχετική πρόοδο η διάδοση του πολιτικού βιβλίου, που παραμένει όμως μικρότερη σε σχέση με τις ανάγκες και το ενδιαφέρον που υπάρχει, παρά το γεγονός ότι η οικονομική κρίση δυσκολεύει την αγορά του.

Στο τετράχρονο, σημειώθηκε βελτίωση στη δουλειά της ΚΕ με τη βοήθεια

και των Τμημάτων της, κυρίως με την πραγματοποίηση των σημαντικών επισημονικών συνεδρίων για το έργο του Γ. Ρίτσου και του Κ. Βάρναλη, ενώ βρίσκεται σε στάδιο προετοιμασίας ανάλογο συνέδριο για το έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ. Διοργανώθηκε ημερίδα για τη διεθνή οικονομική κρίση, δόθηκε συνέχεια στην επεξεργασία ζητημάτων που φώτισαν το χαρακτήρα της κρίσης και της αστικής διαχείρισης, την ανισόμετρη εκδήλωση της κρίσης στην Ευρωζώνη με δημοσιεύσεις στην ΚΟΜΕΠ και πραγματοποίηση εκδηλώσεων. Σημαντική βελτίωση είχε το πολιτικό, πολιτιστικό περιεχόμενο των Φεστιβάλ της ΚΝΕ. Επίσης, στον τομέα του Αθλητισμού και της Φυσικής Αγωγής με την επεξεργασία θέσεων και τη στήριξη πρωτοβουλιών της ΚΝΕ στο χώρο αυτό. Παρ' όλα αυτά είμαστε πολύ πίσω από τις απαιτήσεις στον τομέα του Πολιτισμού και του Αθλητισμού.

56. Το ΠΓ και η Γραμματεία έχουν ιδιαίτερο μερίδιο ευθύνης στα πλαίσια της συλλογικής δουλειάς του οργάνου, στην υστέρηση στο ζήτημα αποφασιστικού προσανατολισμού δράσης στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, στην κομματική οικοδόμηση, στη δουλειά για την προετοιμασία και ανάδειξη στελεχών για την ενίσχυση των βοηθητικών οργάνων του Κόμματος.

Τα οικονομικά του Κόμματος

57. Η ανυποχώρητη στάση του ΚΚΕ όλο το προηγούμενο διάστημα προκάλεσε την οργή οικονομικών και πολιτικών κέντρων, που κλιμάκωσαν τις συκοφαντικές επιθέσεις και προβοκάτσιας ακριβώς γύρω από τα οικονομικά του Κόμματος. Στόχος η σύγχυση - αμφιβολία για την ηθική ακεραιότητα του ΚΚΕ, η ενίσχυση της αντίληψης ότι δε διαφέρει από τα άλλα κόμματα. Η επίθεση για τα οικονομικά του Κόμματος και ο γενικότερος αντικομμουνισμός κυριάρχησαν αυτά τα χρόνια.

Η κρατική χρηματοδότηση προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί ως μέσο άσκησης πίεσης για συμβιβασμούς και υποχωρήσεις. Στο όνομα της διαφάνειας, καταπολέμησης της μίζας και της εξαγοράς πολιτικών, μελετούν το μέτρο της αποκλειστικής χρηματοδότησης των κομμάτων από το κράτος. Μέτρο που εντάσσεται στο συνολικό πλέγμα αντιδραστικών διατάξεων που προωθούνται στα πλαίσια της ΕΕ με στόχο την απόλυτη χειραγώγηση και τον έλεγχο της λειτουργίας των κομμάτων.

Το ΚΚΕ στο όνομα καμιάς χρηματοδότησης δεν πρόκειται να αποδεχτεί κανέναν έλεγχο στις σχέσεις του με τα μέλη και τους φίλους του, καμιά παρέμβαση στη λειτουργία και τη δράση του ή την κατεύθυνση της πολιτικής του.

Για ένα επαναστατικό εργατικό κόμμα, η κρατική επιχορήγηση δεν μπορεί να αποτελεί τη βασική πηγή εσόδων του. Το θέμα της οικονομικής αυτοδυναμίας του ΚΚΕ είναι κρίσιμο ζήτημα. Αφορά την ικανότητα του Κόμματος να τα βγάζει πέρα και στις πιο δύσκολες συνθήκες.

Το ΚΚΕ από την ίδρυσή του υπέστη μακρόχρονες διώξεις και έχει κάθε λόγο, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες όξυνσης της ταξικής πάλης, να επαγρυπνεί.

Στα χρόνια που πέρασαν από το 18ο Συνέδριο αντιμετωπίσαμε σοβαρές οικονομικές δυσκολίες, κυρίως ως προς τις λειτουργίες της προπαγάνδας μας, με συνέπεια να οδηγηθούμε στην ένταξη της «Τυποεκδοτικής» στο άρθρο 99 του Πτωχευτικού Κώδικα και στο κλείσιμο της τηλεόρασης του «902».

Οι νέες συνθήκες επιβάλλουν καλύτερη οργάνωση και παρακολούθηση της οικονομικής δραστηριότητας των Οργανώσεων για συγκέντρωση όλων των συνδρομών από τα κομματικά μέλη, των ενισχύσεων από φίλους και οπαδούς. Χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη επιμονή και αποφασιστικότητα στο νοικοκύρεμα των οικονομικών μας, στον περιορισμό ελαστικών λειτουργικών δαπανών, στην τακτική και ουσιαστική παρακολούθηση των εσόδων των Οργανώσεων.

Η αύξηση της κυκλοφορίας του «Ριζοσπάστη», της ΚΟΜΕΠ και των βιβλίων της «Σύγχρονης Εποχής», εκτός από την ιδιαίτερη σημασία που έχει για την ιδεολογική και πολιτική μας παρέμβαση, συμβάλλει σημαντικά στην ενίσχυση των οικονομικών του Κόμματος.

Διανύσαμε και θα συνεχίζουμε να διανύουμε μια περίοδο ιδιαίτερα δύσκολη για την εργατική τάξη και το λαό της χώρας μας. Πρόκειται για μια περίοδο που γιγαντώνεται η επίθεση σε βάρος των εργατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, ενώ οι συνέπειες από την όξυνση της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης γίνονται χείμαρρος που πνίγει τα λαϊκά στρώματα.

Η πείρα όμως δείχνει ότι σε αυτές τις συνθήκες δημιουργούνται νέα περιθώρια ώστε να ενισχύουν το Κόμμα, από το υστέρημά τους, περισσότεροι εργαζόμενοι, έστω και με μικρότερα από πριν ποσά.

Η οικονομική ενίσχυση του ΚΚΕ, εδώ και 94 χρόνια, αποτελεί ένα είδος πολιτικής σχέσης των εργαζομένων με το Κόμμα. Αποτελεί στοιχείο ανάπτυξης και σταθεροποίησης των δεσμών της κάθε ΚΟΒ με οπαδούς και φίλους του Κόμματος.

Στην επίθεση που αναπτύσσει ο ταξικός αντίπαλος πρέπει να αντιτάξουμε ετοιμότητα, επάρκεια και αυτάρκεια οικονομικών μέσων για πολύμορφη, πολιτική, ιδεολογική και εκδοτική δραστηριότητα που θα απαντά αποτελεσματικά. Είμαστε σίγουροι ότι συνολικά το Κόμμα θα ανταποκριθεί στις ανάγκες των καιρών.

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΩΣ ΤΟ 20^Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Η μόνη διέξοδος προς όφελος του λαού

58. Η ανισόμετρη εκδήλωση νέας κρίσης στην Ευρωζώνη/ΕΕ και το ενδεχόμενο νέας συγχρονισμένης κρίσης σε ΗΠΑ - ΕΕ - Ιαπωνία σε συνδυασμό με το βάθος της κρίσης στην Ελλάδα και τη δυσκολία διαχείρισής της απ' την αστική πολιτική δείχνουν ότι η κρίση θα συνεχιστεί το 2013 και ενισχύουν την πρόβλεψη ότι την επόμενη τριετία δεν αναμένεται επάνοδος του ΑΕΠ στο προ του 2008 επίπεδο. Η ανεπαρκής απαξίωση κεφαλαίων στη διάρκεια της κρίσης, η απώλεια ανταγωνιστικής θέσης της ελληνικής βιομηχανικής παραγωγής, η σημαντική απώλεια της δημοσιονομικής ευελιξίας και η όξυνση του ανταγωνισμού στην ευρύτερη περιοχή (Βαλκάνια, Ανατολική Μεσόγειος) οξύνουν τις αντιφάσεις της αστικής πολιτικής. Ενισχύεται ο προβληματισμός σχετικά με το αν η παραμονή στην Ευρωζώνη εξακολουθεί να υπηρετεί αποτελεσματικά το αστικό στρατηγικό συμφέ-

ρον της διευρυμένης αναπαραγωγής του κοινωνικού κεφαλαίου. Το σύνολο των εξελίξεων προδιαγράφει δύο βασικά πιθανά ενδεχόμενα: Την επιλογή μιας νέας εσωτερικής υποτίμησης με νέο «κούρεμα» του δημόσιου χρέους και το ενδεχόμενο ανεξέλεγκτης πτώχευσης του κράτους, η οποία θα συνδυαστεί με αναγκαστική έξοδο απ' την Ευρωζώνη. Και στις δύο περιπτώσεις εντείνεται η διαδικασία συγκεντροποίησης του συσσωρευμένου κεφαλαίου σε μεγαλύτερους και αριθμητικά λιγότερους μονοπωλιακούς ομίλους.

Πάνω σε αυτό το έδαφος θα συνεχιστεί η ενδοαστική διαπάλη σχετικά με την επιλογή επεκτατικής ή περιοριστικής διαχείρισης, αλλά και για τις προτεραιότητες στο επίπεδο των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών. Καθώς οξύνονται οι αντιθέσεις μέσα στην Ευρωζώνη και στην Ελλάδα, ενισχύονται αστικές δυνάμεις που δίνουν προβάδισμα στον ατλαντικό άξονα γεωπολιτικής επιρροής (ΗΠΑ, Ισραήλ, Βρετανία) συγκριτικά με τη Γερμανία, αλλά και τη Γαλλία. Εντείνεται η διαπάλη ιμπεριαλιστικών κέντρων και μονοπωλιακών ομίλων για το μοίρασμα και τον έλεγχο αγορών και υποδομών, ιδιαίτερα στους τομείς μεταφορών (λιμάνια, αεροδρόμια κ.λπ.), ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, τραπεζών. Σε αυτούς τους τομείς εκδηλώνεται ενδιαφέρον και απ' την πλευρά της Ρωσίας και της Κίνας.

Αυτές οι αντιθέσεις δεν αναιρούν τη συμφωνία στην κατεύθυνση της αστικής πολιτικής να αξιοποιεί τη βαθιά κρίση σαν εφελτήριο, για να επιταχυνθούν και να επεκταθούν οι αναδιρθρώσεις, να αυξηθεί ο βαθμός εκμετάλλευσης, να επιταχυνθεί η συγκεντροποίηση του κεφαλαίου, η εκτόπιση μικρών επιχειρηματιών και φτωχών αγροτών, η επέκταση των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Η κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης υπαγορεύεται απ' τη στρατηγική ανάγκη των μονοπωλίων να θωρακίσουν την ανταγωνιστικότητά τους και να διαχειριστούν την κρίση σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων.

Οι συγκεκριμένες εξελίξεις θα συνοδεύονται με αύξηση της σχετικής και απόλυτης εξαθλίωσης, καθώς και διατήρηση εκρηκτικού ποσοστού ανεργίας, την προλεταριοποίηση, τη φτώχεια αυτοαπασχολούμενων μικροϊδιοκτητών στην πόλη και στο χωριό. Αντικειμενικά αυξάνεται η δυσκολία οικοδόμησης στέρεων κοινωνικών συμμαχιών της αστικής τάξης, ενώ δημιουργούνται προϋποθέσεις για την προώθηση της οικοδόμησης της κοινωνικής συμμαχίας της εργατικής τάξης σε καλύτερη βάση και προσανατολισμό. Η εξέλιξη της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης με προοπτική την περαιτέρω επιδείνωση της ζωής για τα εργατικά λαϊκά στρώματα, αλλά και το ενδεχόμενο αναιμικής ανάκαμψης θα έχουν αντικειμενικά επίδραση στην εξέλιξη της ταξικής πάλης στην Ελλάδα. Σίγουρα η εξέλιξη δε θα είναι ευθύγραμμη, θα εναλλάσσονται οι φάσεις ανόδου με φάσεις υποχώρησης της ταξικής πάλης.

59. Στα πλαίσια αυτά θα συνεχίσουν οι απόπειρες και οι πιο συστηματικές προσπάθειες για την αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος στην Ελλάδα. Με τα σημερινά δεδομένα, όπου το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται σε πορεία αποσάθρωσης, η κύρια τάση που διαφαίνεται είναι η αναμόρφωση να βασιστεί σε δύο πολιτικούς πόλους: Ο ένας της κεντροδεξιάς με άξονα τη ΝΔ, που όμως έχει απολέσει δυνάμεις όχι μόνο σε ψήφους αλλά και από διασπαστικές κινήσεις και ο άλλος της κεντροαριστεράς με άξονα τον ΣΥΡΙΖΑ. Η αστική τάξη της χώρας προσαρμόζει τις επιλογές της, παίρνοντας υπόψη ποια πολιτική δύναμη, ποια κυβέρνηση μπορεί να ελέγξει το εργατι-

κό, λαϊκό κίνημα, να προλάβει την άνοδο της ταξικής πάλης, να εξασφαλίσει ότι είτε ελεγχόμενη είτε ανεξέλεγκτη χρεοκοπία με έξοδο από την Ευρωζώνη θα πραγματοποιηθεί με όσο γίνεται λιγότερες αντιδράσεις.

Το δίπολο κεντροδεξιά με κορμό τη ΝΔ και κεντροαριστερά με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί ένα σχετικά ρεαλιστικό σενάριο για την αστική τάξη, με μεταβατικό ενδεχομένως χαρακτήρα, καθώς υπάρχουν διεργασίες και για γένεση νέων κομμάτων για την παγίδευση της εργατικής λαϊκής συνείδησης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ εξελίσσεται σήμερα σε σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία, πιο συντηρητική σε σύγκριση με τη σοσιαλδημοκρατία της μεταπολιτευτικής περιόδου. Στον ΣΥΡΙΖΑ αναζητούν και βρίσκουν πολιτική στέγη σημαντικά τμήματα της εργατικής και κυβερνητικής γραφειοκρατίας, τμήματα μεσαίων στρωμάτων, που είχαν βρει ασυλία ως σύμμαχοι της αστικής τάξης και των κομμάτων της, με παροχές, με φοροδιαφυγή, με συμμετοχή στη διαχείριση κοινοτικών κονδυλίων. Η ιδιαιτερότητά του είναι ότι απαρτίζεται και από ομορφοπολιτικές δυνάμεις που αποσχίστηκαν από το κομμουνιστικό κίνημα, διατηρούν ορισμένα συνθήματα, μεθόδους, τρόπους δουλειάς ώστε να εμφανιστούν ως ένα αριστερό κόμμα που συσπειρώνει στις γραμμές του από σοσιαλδημοκράτες της 3ης του Σεπτέμβρη έως τους «ανανεωτές» κομμουνιστές. Η στρατηγική του, όσον αφορά το θέμα της εξουσίας, την ΕΕ, είναι καθαρά σοσιαλδημοκρατική, φιλομονοπωλιακή. Δεν αποκλείεται, σε περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ υποκαταστήσει την ηττημένη σοσιαλδημοκρατία, να διαμορφωθεί από φυγόκεντρες δυνάμεις του και ορισμένες εξωκοινοβουλευτικές ένα νέο ανάχωμα της λεγόμενης αριστερής ή κομμουνιστικής ανανέωσης. Η αστική τάξη θα κάνει ό,τι μπορεί για να αναχαιτίσει την άνοδο της ταξικής πάλης και του ΚΚΕ. Στις επιθυμίες της είναι να πετύχει αυτό που δεν κατάφερε το 1989 - 1991, είτε να διαλυθεί ή να περιθωριοποιηθεί το ΚΚΕ είτε να μετατραπεί σε συνιστώσα της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας, ώστε να αναχαιτιστεί η άνοδος της ταξικής πάλης.

60. Το εργατικό κίνημα πρέπει να βρεθεί σε ετοιμότητα, έτσι ώστε να μπορέσει να αξιοποιήσει την προοπτική ανόδου της ταξικής πάλης, την αξιοποίηση συνθηκών σημαντικής αλλαγής στο συσχετισμό δυνάμεων. Το εργατικό κίνημα θα πρέπει να είναι σε ετοιμότητα και για το ενδεχόμενο αρνητικής εξέλιξης, υποχώρησης της ταξικής πάλης και πισωγυρίσματος, ώστε να μπορέσει με βάση τις νέες συνθήκες να προετοιμαστεί για τη νέα άνοδο που σίγουρα θα προκύψει σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Το εργατικό κίνημα και οι σύμμαχοί του θα χρειαστεί να αποκτήσουν ετοιμότητα και ικανότητα δράσης για να αντιμετωπίσουν την ακόμα μεγαλύτερη αύξηση της κρατικής, παρακρατικής, εργοδοτικής βίας και καταστολής, τη δράση του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού που επιχειρεί να διαμορφώσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Επίσης, τη δράση αντιδραστικών δυνάμεων, εθνικοσοσιαλιστικών, φασιστικών τάσεων μέσα στις γραμμές του κινήματος, με στόχο την κατάπνιξή του, την αναχαιτίση ανόδου της ταξικής πάλης.

Οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις στην περιοχή αυξάνουν τους κινδύνους τοπικών πολεμικών συγκρούσεων που θα πάρουν γενικότερο χαρακτήρα, αφού στην ευρύτερη περιοχή συγκρούονται ιμπεριαλιστικά κέντρα και ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και μάλιστα σε συνθήκες αλληπάλληλων κρίσεων που πλήττουν και το σκληρό πυρήνα της ιμπεριαλιστικής πυραμίδας. Μια τέτοια περίπτωση, στις σύγχρονες συνθήκες, με ενεργητική συμμετοχή της

Ελλάδας στο NATO και την ΕΕ, προϋποθέτει όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην περιοχή που δεν μπορούν να λυθούν με μη στρατιωτικά μέσα. Συνεπάγεται σπάσιμο συμμαχιών, σοβαρές αλλαγές και αναδιατάξεις μέχρι και ισχυρές φυγόκεντρες τάσεις στα πλαίσια όχι μόνο της ΕΕ αλλά και του NATO, γενικότερη αναδιάταξη συμμαχιών.

Μέσα στα ενδεχόμενα για τη στάση της αστικής τάξης της Ελλάδας, μέρους των πολιτικών της εκπροσώπων, είναι και να επιδιώξει συμμετοχή στο πλευρό μιας άλλης ισχυρής ιμπεριαλιστικής δύναμης, ακόμα και ανάλογα με τις συνθήκες να επιδιώξει τη μετατροπή του αμυντικού πολέμου σε επιθετικό.

Αν δεχτεί επίθεση η Ελλάδα από γειτονική χώρα ή και από άλλη χώρα της περιοχής ή αν επιτεθεί πρώτη μέσα σε συμμαχία ή όχι, το Κόμμα σε κάθε περίπτωση πρέπει να ηγηθεί στην αυτοτελή οργάνωση της εργατικής - λαϊκής αντίστασης και να συνδεθεί η αντίσταση με την πάλη για ολοκληρωτική ήττα της αστικής τάξης, εγχώριας και ξένης ως εισβολέα. Με την πρωτοβουλία και καθοδήγηση του Κόμματος να συγκροτηθεί εργατικό - λαϊκό μέτωπο με όλες τις μορφές δράσης, με σύνθημα: Ο λαός θα δώσει την ελευθερία και τη διέξοδο από το καπιταλιστικό σύστημα που, όσο κυριαρχεί, φέρνει τον πόλεμο και την «ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο.

Η αντικειμενική βάση της συμμαχίας των λαϊκών δυνάμεων με την εργατική τάξη

61. Η Λαϊκή Συμμαχία εκφράζει τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, των μισοπρολετάρων, των φτωχών αυτοαπασχολούμενων και αγροτών στον αγώνα κατά των μονοπωλίων και της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, κατά της ενσωμάτωσης της χώρας στις ιμπεριαλιστικές ενώσεις. Η πάλη της κατευθύνεται στην κατάκτηση της εργατικής λαϊκής εξουσίας. Για το ΚΚΕ η νέα εξουσία ταυτίζεται με την εργατική εξουσία, τη σοσιαλιστική, που ο επιστημονικός σοσιαλισμός την προσδιόρισε ως δικτατορία του προλεταριάτου, η οποία αποτελεί τον αντίποδα της δικτατορίας της αστικής τάξης, του αστικού κράτους.

Η δύναμη της Λαϊκής Συμμαχίας βρίσκεται στον ηγετικό ρόλο της εργατικής τάξης, αλλά και στην προσέλκυση νέων και γυναικών που ανήκουν σε αυτές τις κοινωνικές δυνάμεις, τη συνειδητή προσπάθεια του εργατικού κινήματος να διαμορφώνει, μαζί με τους συμμάχους του, κοινό πλαίσιο και κατεύθυνση δράσης. Βρίσκεται επίσης στον πρωτοπόρο ρόλο του ΚΚΕ που ενδιαφέρεται για την ενίσχυση, στερέωση και ενδυνάμωση της Λαϊκής Συμμαχίας και στη διαφύλαξη του χαρακτήρα και της κατεύθυνσης της πάλης της.

Οι φτωχοί αγρότες, οι αυτοαπασχολούμενοι στο εμπόριο και τη βιοτεχνία, στον επισιτισμό και τον τουρισμό, στις επισκευές, στον καθαρισμό, στον καλλωπισμό κ.λπ., αυτοί που κατά περιόδους δουλεύουν 10 και 12 ώρες την ημέρα μαζί και με άλλα μέλη της οικογένειάς τους, αν και είναι ιδιοκτήτες γης και ορισμένων άλλων σκόρπιων μέσων παραγωγής, έχουν μοναδικό συμφέρον από την κατάργηση των μονοπωλίων, σε τελική ανάλυση από την κατάργηση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, από την ανατροπή της εξουσίας της.

Ο σύγχρονος καπιταλισμός είναι τα βιομηχανικά, εμπορικά μονοπώλια, οι

τράπεζες, η φορολογία του κράτους τους, που όλα μαζί αφαιρούν από το μεγαλύτερο μέρος των αυτοαπασχολούμενων το μεγάλο μέρος της παραγωγής τους, συνθλίβουν το εισόδημά τους. Είναι το καπιταλιστικό σύστημα που αργά ή γρήγορα θα τους ξεκληρίσει, θα τους καταστρέψει ως αυτόνομους παραγωγούς και εργαζόμενους, θα τους ρίξει στην ανεργία ή στην καλύτερη περίπτωση στην υποαπασχόληση. Ακόμα και αν τους διατηρήσει για κάποιο διάστημα, οι συνθήκες της ζωής τους θα χειροτερέψουν, με αύξηση των ωρών εργασίας, επιδείνωση των όρων συνταξιοδότησης, των συνθηκών εκπαίδευσης των παιδιών τους, της πρόληψης - αποκατάστασης της υγείας, του Πολιτισμού - Αθλητισμού, του ελεύθερου χρόνου, γενικά με επιδείνωση της ποιότητας ζωής των ίδιων και των οικογενειών τους.

Η παρατεταμένη και βαθιά κρίση επέφερε απότομη αλλαγή ακόμα και σε κλάδους που η αυτοαπασχόληση επιβίωνε με καλύτερους όρους, σε επαγγέλματα σχετιζόμενα με τις κατασκευές, τις επισκευές.

Παρόμοια είναι η προοπτική και για τους αυτοαπασχολούμενους επιστήμονες, έστω κι αν έχουν καλύτερο εισόδημα και κυρίως μεγαλύτερη ελευθερία από τους μισθωτούς, ανταλλάσσοντας το εισόδημά τους με άλλο εισόδημα. Όλο και περισσότερο θα υποτάσσονται ως μισθωτοί στις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, που επεκτείνονται στις νομικές, λογιστικές, τεχνικές εργασίες, σε όλες τις εργασίες που σχετίζονται με την πρόληψη - αποκατάσταση της υγείας, τη μητρότητα, την υγεία και ασφάλεια στους χώρους εργασίας, τη Δημόσια Υγεία, τον Πολιτισμό και τον Αθλητισμό.

Αντικειμενικά και το δικό τους μεσοπρόθεσμο συμφέρον βρίσκεται στο δρόμο σύγκρουσης και ανατροπής των μονοπωλίων, της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, στο πλευρό της εργατικής τάξης για την κατάκτηση της εξουσίας.

Μονόδρομος για τα συμφέροντά τους είναι ο κοινός αγώνας τους με τους μισθωτούς, ο διαχωρισμός τους από οργανώσεις που εξυπηρετούν καπιταλιστικά συμφέροντα με την προμετωπίδα της «ενιαίας επιστημονικής οργάνωσης». Το δικό τους συμφέρον είναι το εργατικό κράτος να τους παρέχει όλες τις προϋποθέσεις άσκησης της επιστημονικής εργασίας προς όφελος της κοινωνικής ευημερίας.

Μονόδρομος είναι ο διαχωρισμός στην οργάνωση πρωτοπόρων φτωχών αγροτών και αυτοαπασχολούμενων στις πόλεις από τους καπιταλιστές, ο διαχωρισμός από τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και πολέμους για τις αγορές πρώτων υλών και δρόμους ενέργειας, άλλων πρώτων υλών κ.λπ. Μονόδρομος για τους πρωτοπόρους αυτοαπασχολούμενους είναι ο συντονισμός των αγώνων τους με τους αγώνες της εργατικής τάξης ενάντια στα μονοπώλια, στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες τους (ΕΕ, ΝΑΤΟ, Σένγκεν κ.ά.), στα κόμματα και στις κυβερνήσεις τους, τελικά ενάντια στο κράτος των καπιταλιστών.

Μονόδρομος είναι να ταχθούν ή με τον καπιταλιστικό τρόπο ανάπτυξης που συνεπάγεται τη βίαιη καταστροφή του μεγαλύτερου μέρους τους ή με την ανάπτυξη που έχει βάθρο της την κοινωνική (λαϊκή) ιδιοκτησία, τον κεντρικό σχεδιασμό, προς όφελος της κοινωνικής ευημερίας. Αυτή η ανάπτυξη προϋποθέτει τη ρήξη και ανατροπή της οικονομικής κυριαρχίας και της πολιτικής εξουσίας των μονοπωλίων, την πλήρη αποδέσμευση από την ΕΕ, το ΝΑΤΟ, από κάθε ιμπεριαλιστική ένωση, την κατάργηση όλων των ξένων βάσεων.

Η εργατική τάξη έχει συμφέρον να κερδίσει αυτά τα στρώματα με το μέρος της, με την εργατική λαϊκή εξουσία ή τουλάχιστον να εξασφαλίσει να μην ταχτούν με την αντίδραση της τάξης των καπιταλιστών. Γι' αυτό μπορεί και πρέπει να εκφράσει με το επαναστατικό της πρόγραμμα τις ανάγκες τους για ένα ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης, κυρίως τη σχεδιασμένη σταδιακή ένταξή τους στη σοσιαλιστική παραγωγή και τις σοσιαλιστικές υπηρεσίες.

Ο χαρακτήρας της Λαϊκής Συμμαχίας

62. Η Λαϊκή Συμμαχία απαντά στο πιεστικό ερώτημα: Πώς θα οργανωθεί ο αγώνας απόκρουσης των βάρβαρων ταξικών αντιλαϊκών μέτρων, αγώνας αντεπίθεσης ώστε να υπάρξουν κάποιες κατακτήσεις, ποιος είναι ο δρόμος πάλης και ρήξης για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων. Η Λαϊκή Συμμαχία έχει σαφή αντιμονοπωλιακό αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό - αφού ο σύγχρονος καπιταλισμός είναι μονοπωλιακός - προωθεί τη ρήξη με τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις, αντιστρατεύεται τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τη συμμετοχή σε αυτόν.

Η Λαϊκή Συμμαχία είναι σε συμφωνία με τη θέση που προτείνει το ΚΚΕ για συσπείρωση των αντιμονοπωλιακών αντικαπιταλιστικών κοινωνικών δυνάμεων, με έκβαση του αγώνα προς την εργατική-λαϊκή εξουσία, συσπείρωση που εκφράζει και υπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των κοινωνικών της συμμάχων. Η Λαϊκή Συμμαχία έχει γενική κατεύθυνση πάλης ενάντια στα μονοπώλια, τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις, τους κατασταλτικούς μηχανισμούς τους, αναπτύσσεται στη βάση της κοινής δράσης των κοινωνικών δυνάμεων στο έδαφος των άμεσων διεκδικήσεων. Η κάθε κοινωνική δύναμη εκτός από το κοινό πλαίσιο δράσης έχει τα δικά της καθήκοντα.

63. Η Λαϊκή Συμμαχία συγκεντρώνει τις δυνάμεις της σε κάθε πόλη, με κέντρο τους μονοπωλιακούς ομίλους, τα εργοστάσια, τα εμπορικά κέντρα, τα νοσοκομεία, τα Κέντρα Υγείας, τις μονάδες ηλεκτρικής ενέργειας, τις τηλεπικοινωνίες, τα μέσα μαζικής μεταφοράς κ.λπ. Εξασφαλίζει την κοινή δράση αυτών των δυνάμεων με βάση τον κλάδο και γενικότερα με τους ανέργους, τις δυνάμεις των αυτοαπασχολούμενων αγροτών και άλλων βιοπαλαιστών στις πόλεις. Εξελίσσεται ανοδικά ως διαδικασία ωρίμανσης της πολιτικής συνείδησης, της οργάνωσης.

Στις δοσμένες συνθήκες οργανώνεται και συντονίζεται για την αντίσταση, την αλληλεγγύη, την επιβίωση, υπερασπίζεται το εργατικό και λαϊκό εισόδημα: Μισθούς και συλλογικές συμβάσεις, συντάξεις, εργατικά και λαϊκά δικαιώματα, τις τιμές πώλησης των αγροτικών προϊόντων από τους παραγωγούς, την προστασία αγροτών - αυτοαπασχολούμενων - ανέργων - λαϊκή στέγη από την αισχροκέρδεια τραπεζών και τη φορολογία. Υπερασπίζεται το δικαίωμα στη δωρεάν δημόσια Εκπαίδευση, Υγεία - Πρόνοια, σε φθηνά και ποιοτικά είδη λαϊκής κατανάλωσης, πολιτιστικές και αθλητικές υποδομές. Παλεύει ενάντια στα ναρκωτικά, για τη χειραφέτηση και ισοτιμία της γυναίκας, για την προστασία των ανέργων, τη μετακίνηση - στέγαση - σίτιση κ.λπ. των μαθητών - σπουδαστών - φοιτητών, τις άμεσες ανάγκες των νέων ζευγαριών, για την αντιμετώπιση της ναρκωεξάρτησης, του αλκοολισμού. Διεκδικεί αντισεισμικά - αντιπλημμυρικά μέτρα, δημόσια έργα υποδομών που βελτιώνουν τις συνθήκες ζωής, την ισόρροπη παρέμβαση του ανθρώπου στο περιβάλλον. Αναδεικνύει τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας από την άποψη ύπαρξης πρώτων υλών, συγκέντρωσης

μέσων παραγωγής, ικανοτήτων του εργατικού δυναμικού, επιστημονικών - τεχνολογικών κατακτήσεων.

Η Λαϊκή Συμμαχία παλεύει κατά της κρατικής καταστολής, της εργοδοτικής βίας, υπερασπίζεται τις συνδικαλιστικές και πολιτικές ελευθερίες κ.λπ. Ο αγώνας για φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση είναι αναπόσπαστα δεμένος με την αποδέσμευση και τη μονομερή διαγραφή του χρέους χωρίς επιπτώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία, στα δημόσια νοσοκομεία κ.λπ., σε ρήξη με ΕΕ - ΔΝΤ. Διεκδικεί την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων.

Υιοθετεί την κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, όλων των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, τον κεντρικό σχεδιασμό, τον εργατικό-κοινωνικό έλεγχο. Συμφωνεί με την αποδέσμευση της Ελλάδας από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, από κάθε μορφής σχέση με ιμπεριαλιστικές ενώσεις. Έχει στόχο την κατάργηση των ξένων βάσεων, της παρουσίας ξένων στρατιωτικών και αστυνομικών δυνάμεων στην Ελλάδα με διάφορα προσχήματα.

Οι έννοιες δημοκρατία, λαϊκή κυριαρχία, ιμπεριαλισμός, ιμπεριαλιστικός πόλεμος για τη Λαϊκή Συμμαχία έχουν βαθύτερο, ταξικό περιεχόμενο, εδράζονται στην κατάργηση της ταξικής εκμετάλλευσης, στην κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής σε συνδυασμό με τη συνεταιριστικοποίηση των μικροπαραγωγών αγροτών. Εδράζονται στη συμμετοχή στην Εργατική Συνέλευση, στη Λαϊκή Επιτροπή κ.λπ.

64. Η Λαϊκή Συμμαχία επιδιώκει και επιτυγχάνει τη συνεχή προσέλευση στις γραμμές της νέων συνδικαλιστικών και γενικότερα μαζικών οργανώσεων της εργατικής τάξης και των συμμάχων της, ώστε να αποδυναμώνονται σταθερά και αποτελεσματικά, με βάση την εξέλιξη του συσχετισμού δυνάμεων, σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο, οι αστικές, ρεφορμιστικές και οπορτουνιστικές συνδικαλιστικές δυνάμεις που κυριαρχούν στα ανώτατα συνδικαλιστικά όργανα, αλλά και σε Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες.

Η δύναμη και αποτελεσματικότητα δράσης της Λαϊκής Συμμαχίας στην αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων και την ανατροπή του, στην ικανότητα αναμέτρησης με τον σκληρό ταξικό αντίπαλο και τα διεθνή στηρίγματά του, εξαρτάται και από το βαθμό της εργατικής και λαϊκής οργάνωσης και συμμετοχής από τα κάτω, στον τόπο δουλειάς και στον κλάδο, στις εργατογειτονιές, στις λαϊκές και αγροτικές περιοχές.

Στην εξέλιξη και ανάπτυξη της δράσης της θα συγκεντρώνονται εργατικές και λαϊκές δυνάμεις με χαμηλή πολιτική πείρα, που βρίσκονται στον ένα ή τον άλλο βαθμό κάτω από την επιρροή ιδεολογικοπολιτικών αντιλήψεων των αστικών κομμάτων, του ρεφορμισμού και του οπορτουνισμού, με ταλαντεύσεις για τη ρεαλιστικότητα και αναγκαιότητα της πάλης για την εργατική εξουσία ως μοναδική εναλλακτική εξουσία απέναντι στην εξουσία των μονοπωλίων.

Η δράση της Λαϊκής Συμμαχίας συμβάλλει στην ενεργητική προσπάθεια να δυναμώσει η εσωτερική ζωή των σωματείων και των μαζικών οργανώσεων, να προσελκύονται όλο και περισσότεροι στις συνελεύσεις που οργανώνουν τα εργατικά σωματεία, οι οργανώσεις των αυτοαπασχολούμενων, της αγροτιάς, των σπουδαστών και μαθητών, των γυναικείων οργανώσεων που συνιστούν τη βάση της Συμμαχίας. Να μετέχουν στην οργάνωση των κινητοποιήσεων, στη λήψη αποφάσεων, στις εκλογικές διαδικασίες α-

ντιπροσώπευσης από τα κάτω προς τα πάνω, στις πολύμορφες δραστηριότητες που αγκαλιάζουν όλο το φάσμα των προβλημάτων, διαδικασίες μέσα στις οποίες θα δυναμώνει η πολιτική πείρα, θα ξεπερνιούνται φόβοι, δισταγμοί και ταλαντεύσεις, θα σταθεροποιούνται όσο γίνεται περισσότεροι αγωνιστές στο δρόμο της ταξικής πάλης, της λαϊκής συμμαχίας για την επίλυση του προβλήματος της εξουσίας.

Με αντίστοιχα κριτήρια επιδιώκεται ο συντονισμός δράσης της Λαϊκής Συμμαχίας σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, δηλαδή με εργατικές και άλλες λαϊκές οργανώσεις με αντιμονοπωλιακό προσανατολισμό.

Το ΚΚΕ και η Λαϊκή Συμμαχία

65. Βασικός παράγοντας που κρίνει το ρόλο και την αποτελεσματικότητα του Κόμματος στο εργατικό κίνημα, στην ταξική πάλη είναι η κομματική οικοδόμηση, πρωτίστως στη βιομηχανία, η ικανότητα στις δοσμένες συνθήκες να συσπειρώνει εργατικές λαϊκές μάζες σε αντιμονοπωλιακή αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, στον αγώνα για την εξουσία, στην πάλη κατά του ιμπεριαλιστικού πολέμου, της ιμπεριαλιστικής ειρήνης.

Στα καθήκοντα του Κόμματος είναι η πρόβλεψη της εξέλιξης του συσχετισμού δυνάμεων, με στόχο πρώτ' απ' όλα το εργατικό κίνημα και κατά συνέπεια και η Λαϊκή Συμμαχία να μη χάσουν το στόχο της εξουσίας, να μην εγκλωβιστούν σε κυβερνήσεις στο έδαφος του καπιταλισμού.

Η πάλη για την επίλυση του προβλήματος της εξουσίας απαιτεί συνεχείς και σταθερές προσπάθειες για την επιστημονική ανάλυση της οικονομικής και πολιτικής κατάστασης στη χώρα, στην ευρύτερη περιοχή της, διεθνώς. Απαιτεί επιστημονικά σχεδιασμένη δράση. Επομένως, το Κόμμα μπορεί και πρέπει να εξασφαλίζει αυτοτελώς τις προϋποθέσεις της ταξικά προσανατολισμένης επιστημονικής έρευνας.

Η ικανότητα του ΚΚ κρίνεται και από τη δυνατότητα και ετοιμότητά του να αντιπαλεύει τον οπορτουνισμό, που εμφανίζεται με νέα πολιτικά σχήματα, συχνά ως απόσχιση από τα παλιά, με επαναφορά κομμουνιστικών συνθημάτων (π.χ. διακήρυξη υπέρ μαρξισμού - λενινισμού, αναγνώριση της σοσιαλιστικής επανάστασης, του ηγετικού ρόλου της εργατικής τάξης στην κοινωνική πρόοδο), αλλά και με επαναφορά της στρατηγικής των σταδίων.

Ο καθοδηγητικός ρόλος του ΚΚΕ ως επαναστατικής πολιτικής πρωτοπορίας και ο ηγετικός ρόλος της εργατικής τάξης θα κατακτώνται και θα αναγνωρίζονται στην πράξη, δεν εξαρτώνται από πολιτικές συμφωνίες, δεν εξασφαλίζονται μέσα από την επίσημη αναγνώριση της πρωτοπορίας του από τη Λαϊκή Συμμαχία.

Το ΚΚΕ με τη διεθνή του δράση και τις συνεργασίες του με άλλα Κομμουνιστικά Κόμματα στηρίζει και συμβάλλει στη διεθνοποίηση της δράσης της Λαϊκής Συμμαχίας.

66. Η Λαϊκή Συμμαχία σήμερα έχει μια ορισμένη μορφή διαμόρφωσης με τη δράση σε κοινό πλαίσιο των ΠΑΜΕ, ΠΑΣΕΒΕ, ΠΑΣΥ, ΜΑΣ, ΟΓΕ, δεν αποτελεί συμμαχία πολιτικών κομμάτων. Το ΚΚΕ μετέχει στα όργανα και στις γραμμές της μέσω των στελεχών και μελών του, των μελών της νεολαίας του, της ΚΝΕ, που εκλέγονται στα όργανα και δρουν στις οργανώσεις της εργατικής τάξης, των αυτοαπασχολούμενων, της φτωχής αγροτιάς, των οργανώσεων φοιτητών, σπουδαστών, μαθητών, γυναικών. Το Κόμμα σταθερά επιδιώκει να διατάσσει ικανά στελέχη στις γραμμές του κι

νήματος, ώστε να διασφαλίζεται και από τα μέσα ο χαρακτήρας της Συμμαχίας, η ικανότητά της να ανοίγεται και να συνδέεται με νέες δυνάμεις της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Στην πορεία της πολιτικής πάλης είναι ενδεχόμενο να εμφανιστούν πολιτικές δυνάμεις που εκφράζουν θέσεις μικροαστικών στρωμάτων, συμφωνούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στον αντικαπιταλιστικό αντιμονοπωλιακό χαρακτήρα του κοινωνικοπολιτικού αγώνα, στην αναγκαιότητα αυτός να κατευθύνεται στην εργατική λαϊκή εξουσία - οικονομία. Το ΚΚΕ, διατηρώντας την αυτοτέλειά του, θα επιδιώξει την κοινή δράση με αυτές τις δυνάμεις, στη στήριξη της Λαϊκής Συμμαχίας. Η συνεργασία εκφράζεται με τη συμπόρευση των μελών και οπαδών τους στις γραμμές των μαζικών οργανώσεων που συγκροτούν τη Συμμαχία ή στα όργανά της μέσω των εκλεγμένων μελών τους. Η συνεργασία αυτή δεν διαμορφώνεται σε ενιαίο όργανο Συμμαχίας με κόμματα - συστατικά μέλη, με συγκροτημένη οργανωτική μορφή και δομές. Αντικειμενικά μια τέτοιας μορφής οργάνωση είναι θνησιγενής, συγκρούεται με την αυτοτέλεια του ΚΚΕ, δε συμβάλλει στην ανάπτυξη του εργατικού κινήματος και των συμμάχων του.

67. Στις συνθήκες του μονοπωλιακού καπιταλισμού εμφανίζονται με διάφορες μορφές (άμεση απόσχιση από ΚΚ ή με ρίζα σε παλιότερες αποσχίσεις ή δημιουργία νέων ομάδων - κομμάτων κομμουνιστικής αναφοράς) ομορποουνιστικά πολιτικά κόμματα και ομάδες που διαφοροποιούνται από το ΚΚΕ με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, πρώτ' απ' όλα στο κύριο πολιτικό ζήτημα, της μεταρρύθμισης ή επανάστασης. Το ΚΚΕ δεν μπορεί να κάνει καμία πολιτική συνεργασία με αυτές τις πολιτικές δυνάμεις ούτε σε περίοδο συγκέντρωσης δυνάμεων ούτε σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης. Αυτό ισχύει ανεξάρτητα από τους ελιγμούς που πραγματοποιούν οι ομορποουνιστικές πολιτικές δυνάμεις σε συνθήκες ανόδου του κινήματος, υιοθετώντας συνθήματα που φαίνονται φιλολαϊκά, όμως βρίσκονται σε αντίθεση με την πάλη για την εργατική εξουσία. Η πολιτική πρότασή τους για το πρόβλημα της εξουσίας είναι ενταγμένη στα πλαίσια της διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος, δηλαδή, με τη μια ή την άλλη μορφή, υιοθετούν στάδιο μεταξύ της αστικής και εργατικής εξουσίας. Βέβαια, λαϊκές μάζες που συσπειρώνει ο ομορποουνισμός μπορεί να βρεθούν στις γραμμές του μαζικού κινήματος, ακόμα και στις γραμμές του επαναστατικού κινήματος σε συνθήκες απότομης όξυνσης της ταξικής πάλης που προσελκύει ευρύτερες λαϊκές μάζες, σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης. Σε κάθε φάση του αγώνα, το ΚΚΕ πρέπει να διεξάγει οξύτατη ιδεολογική διαπάλη, καθώς ο ομορποουνισμός αποτελεί δύναμη συνθηκολόγησης με το αστικό πολιτικό σύστημα και την αστική τάξη, αποτελεί δύναμη υπόσκαψης της επαναστατικοποίησης της συνείδησης.

Το ΚΚΕ διατηρεί την αυτοτέλειά του και στις αστικές εκλογές, όμως στα ψηφοδέλτιά του είναι δυνατό να συμμετέχουν και συνεργαζόμενοι. Η Λαϊκή Συμμαχία ως συμμαχία των πιο ριζοσπαστικών πολιτικοποιημένων τμημάτων του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος και των συμμάχων του, των οργανώσεων της νεολαίας και των γυναικών, ως συμμαχία που δρα στις γραμμές του κινήματος, με στόχο να προσελκύσει την ευρύτερη συσπείρωση νέων μαζών, δεν παίρνει μέρος στις εθνικές και τοπικές εκλογές, στις ευρωεκλογές, σε δημοψηφίσματα.

68. Η ΚΕ προτείνει να αποφασιστούν από το 19ο Συνέδριο οι παρακάτω δραστηριότητες:

1. Ευρεία Ολομέλειά της ΚΕ με στόχο τον έλεγχο των Αποφάσεων της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης του Μάρτη του 2010, και της διευρυμένης Ολομέλειας, της του Ιούνη του 2010 για τη δουλειά μας στο εργατικό κίνημα και την κομματική οικοδόμηση.
2. Πραγματοποίηση Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης για τη δράση στη νεολαία και τη στήριξη της ΚΝΕ.
3. Οργάνωση της μελέτης για τους αυτοαπασχολούμενους στις πόλεις. Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για τη δουλειά του Κόμματος στους φτωχούς αυτοαπασχολούμενους και το κίνημά τους.
4. Βελτίωση του συστήματος διαφώτισης και προπαγάνδας με όλα τα μέσα που σήμερα διαθέτει και αξιοποιεί το Κόμμα. Η νέα ΚΕ πρέπει να διαμορφώσει ειδική αναλυτική απόφαση που θα συζητηθεί σε όλο το Κόμμα.
5. Συνέχιση της ιστορικής έρευνας του Κόμματος για την περίοδο 1968 - 1974, νέα έκδοση του Δοκιμίου Ιστορίας του Κόμματος της περιόδου 1918 - 1949. Να γίνει προσπάθεια να ξεκινήσει η ιστορική έρευνα για την περίοδο 1974 - 1991.
6. Άμεση επεξεργασία για την προετοιμασία των πολύμορφων εκδηλώσεων του Κόμματος για τη συμπλήρωση 100 χρόνων από την ίδρυσή του.
7. Βελτίωση του «ΡΙζοσπάστη» και αύξηση της κυκλοφορίας του. Αύξηση της διάδοσης της «Κομμουνιστικής Επιθεώρησης» (ΚΟΜΕΠ), του θεωρητικού, πολιτικού βιβλίου, ώστε να αναπτυχθεί ως ένα είδος «κινήματος» μορφωτικό ρεύμα μέσα στο Κόμμα και στην ΚΝΕ, ευρύτερα στον κύκλο φίλων και οπαδών. Η νέα ΚΕ πρέπει να εκπονήσει νέο συγκεκριμένο προγραμματισμό.
8. Διαμόρφωση ολοκληρωμένης υλικοτεχνικής και ανθρώπινης υποδομής για την επιστημονική έρευνα του Κόμματος και στη βάση αυτή τεκμηρίωση των επεξεργασιών και μελετών του.
9. Διαμόρφωση από κοινού με την ΚΝΕ υλικοτεχνικής και ανθρώπινης υποδομής για να στηριχθεί η δράση του Κόμματος στον τομέα του Πολιτισμού και Αθλητισμού, στο κίνημα κατά της εξάρτησης από τα ναρκωτικά, στην πραγματοποίηση εκδηλώσεων όλο το χρόνο στα πλαίσια του Φεστιβάλ της ΚΝΕ.

Οι διεθνείς προτεραιότητες του ΚΚΕ

69. Πολύμορφες και πολύπλευρες πρέπει να είναι οι δραστηριότητες για την ανασυγκρότηση του ΔΚΚ.

α) Συνέχιση των προσπαθειών για τη συγκρότηση του Κομμουνιστικού Πόλου, αξιοποιώντας τα βήματα που γίνονται με τη «Διεθνή Κομμουνιστική Επιθεώρηση».

β) Συμμετοχή στις διεθνείς, θεματικές και περιφερειακές Συναντήσεις των ΚΚ, προσπαθώντας να διατηρηθούν τα κομμουνιστικά χαρακτηριστικά των Διεθνών Συναντήσεων, ενάντια σε σχέδια διεύρυνσης με τις αποκαλούμενες αριστερές δυνάμεις.

γ) Αυτοτελή ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση του Κόμματός μας για τη διάδοση των θέσεων, των επεξεργασιών του, της επιστημονικής τους τεκμηρίωσης.

δ) Ανάπτυξη των διμερών σχέσεων, αλλά και κοινής δράσης με ΚΚ της περιοχής μας (Βαλκάνια, Μέση Ανατολή, Ευρώπη), όσο και με τα ΚΚ από τις άλλες περιοχές.

ε) Ενίσχυση της διεθνούς δράσης της ΚΝΕ για την ανασυγκρότηση των Κομμουνιστικών Νεολαιών και την κοινή δράση, την ένταση της διαπάλης με αστικές και οπορτουνιστικές αντιλήψεις που περνούν στις γραμμές του νεολαιίστικου κομμουνιστικού και αντιιμπεριαλιστικού κινήματος.

στ) Κινητοποίηση και δράση για την καταδίκη των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, του ιμπεριαλιστικού πολέμου και των ιμπεριαλιστικών συνθηκών «ειρήνης». Συμβολή στην ενδυνάμωση και διεύρυνση της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ) με νέες ταξικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, αντιπαράθεση με το ρεύμα του ρεφορμισμού, του εργοδοτικού, κυβερνητικού συνδικαλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο. Στήριξη των διεθνών αντιιμπεριαλιστικών οργανώσεων, του Παγκόσμιου Συμβούλιου Ειρήνης (ΠΣΕ), της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Νεολαιών (ΠΟΔΝ), της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Γυναικών (ΠΔΟΓ).

ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το ΚΚΕ ιδρύθηκε το 1918, ώριμος καρπός της ανάπτυξης του εργατικού κινήματος στη χώρα μας, κάτω και από την επίδραση της Μεγάλης Οχτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης του 1917 στη Ρωσία.

Το ΚΚΕ είναι το συνειδητό, οργανωμένο, πρωτοπόρο τμήμα της εργατικής τάξης, έχει στρατηγικό του στόχο την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

Η πολύχρονη θετική και αρνητική πείρα του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος και του ΚΚΕ επιβεβαιώνει ότι η εργατική τάξη δεν μπορεί να εκπληρώσει την ιστορική της αποστολή, αν δεν έχει το δικό της γερό, καλά οργανωμένο και θεωρητικά εξοπλισμένο κόμμα, το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Καθοδηγείται από την επαναστατική κοσμοθεωρία του μαρξισμού - λενινισμού. Παρακολουθώντας συστηματικά τα νέα επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα επιχειρεί τη διαλεκτική - υλιστική ερμηνεία των εξελίξεων, τη γενίκευση της πείρας του εργατικού και λαϊκού κινήματος με θεμέλιο την κομμουνιστική ιδεολογία και κριτήριο την ανάγκη απελευθέρωσης της εργατικής τάξης από την εκμετάλλευση. Αντιπάλεψε τις αντιδραστικές θεωρίες, όπως της «ψωροκώσταινας», της «κατωτερότητας της γυναίκας», τις ρατσιστικές θεωρίες, το σκοταδισμό και τη μισαλλοδοξία, αγωνίζεται για μια βαθιά ανθρωπιστική, επιστημονικά θεμελιωμένη λαϊκή Παιδεία. Ενέπνευσε με την ιδεολογία και τους αγώνες του τους ριζοσπάστες διανοούμενους και καλλιτέχνες, αναδείχθηκε συνεπής και σταθερός υπερασπιστής του ελληνικού λαϊκού πολιτισμού.

Από την ίδρυσή του, το ΚΚΕ υπερασπίστηκε τη σοσιαλιστική οικοδόμηση στην ΕΣΣΔ, στις άλλες χώρες της Ευρώπης, της Ασίας, στην Κούβα. Συμμετείχε στην Κομμουνιστική Διεθνή, εξέφρασε την αλληλεγγύη του στους αγώνες της παγκόσμιας εργατικής τάξης, στους λαούς που αγωνίζονταν για την εθνική τους απελευθέρωση, για το σοσιαλισμό. Το ίδιο το ΚΚΕ δέχτηκε σε κρίσιμες και δύσκολες φάσεις του αγώνα του τη διεθνιστική αλληλεγγύη και συμπαράσταση του διεθνούς κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος.

Είναι πιστό στην αρχή του προλεταριακού διεθνισμού, παλεύει για την ανασυγκρότηση του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος ύστερα από την υποχώρηση και την κρίση που γνώρισε και υποφέρει έως σήμερα, ιδιαίτερα μετά τη νίκη της αντεπανάστασης το 1989 - 1991.

Το ΚΚΕ από την ίδρυσή του στάθηκε στο πλευρό της νεολαίας της χώρας μας. Έδειξε στοργή γι' αυτήν και φροντίδα για τα προβλήματα και το μέλλον της. Εξακολουθεί να προσβλέπει με εμπιστοσύνη στο πρόσωπο της νέας γενιάς, στις δυνατότητές της να συμβάλλει στην οικοδόμηση του σοσιαλιστικού αύριο.

Η όλη ιστορική διαδρομή του καταξιώνει την αναγκαιότητα ύπαρξής του στην ελληνική κοινωνία. Το ΚΚΕ δεν έχασε την ιστορική του συνέχεια. Αντιπάλεψε τον οπορτουνισμό και το λικβινταρισμό στις γραμμές του και κατόρθωσε να βγάλει συμπεράσματα από την 95χρονη δράση του. Κατόρθωσε μέσα σε δύσκολες συνθήκες να διατηρήσει τον επαναστατικό του χαρακτήρα, ενώ ποτέ δε φοβήθηκε να αναγνωρίσει λάθη, παρεκκλίσεις, να κάνει αυτοκριτική ανοιχτή μπροστά στο λαό.

Το ΚΚΕ στην 95χρονη πορεία του επέδειξε σταθερή προσήλωση σε θεμελιώδεις αρχές για ένα επαναστατικό εργατικό, Κομμουνιστικό Κόμμα: Στην αναγνώριση του ηγετικού ρόλου της εργατικής τάξης στην κοινωνική εξέλιξη και στη μαρξιστική - λενινιστική ιδεολογία ως επαναστατική θεωρία για την επαναστατική πολιτική δράση. Δεν αποκήρυξε ποτέ την ταξική πάλη, τη σοσιαλιστική επανάσταση, τη δικτατορία του προλεταριάτου.

Το ΚΚΕ άντεξε στη δίνη της νίκης της αντεπανάστασης στη Σοβιετική Ένωση και στα κράτη της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην Ευρώπη και στην Ασία. Αυτή η αντοχή δεν είναι τυχαία. Σφυρηλατήθηκε με ιστορικούς δεσμούς αίματος με την εργατική τάξη και τη φτωχή αγροτιά από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του.

Από το 1918, το ΚΚΕ έδωσε πολιτικό περιεχόμενο στους εργατικούς αγώνες ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση, με τίμημα πολλούς νεκρούς, βασανισμένους και διωκόμενους. Πρωτοστάτησε στον ένοπλο αγώνα ενάντια στην τριπλή κατοχή με την Αντίσταση του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ. Δύο φορές, το Δεκέμβρη του 1944 και στην τρίχρονη πάλη (1946 - 1949) του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ), το εργατικό κίνημα με επικεφαλής το ΚΚΕ και το σύμμαχο αγροτικό κίνημα συγκρούστηκαν ένοπλα με την αστική εξουσία, την οποία στήριζαν με άμεση στρατιωτική ιμπεριαλιστική επέμβαση η Μ. Βρετανία αρχικά και οι ΗΠΑ στη συνέχεια.

Στην 95χρονη πορεία του αντιπάλεψε την αντίληψη συνεργασίας εκμεταλλευτών και εκμεταλλευόμενων, την υποταγή στους εκμεταλλευτές, υπερασπίστηκε τις εργατικές και λαϊκές κατακτήσεις.

Οι βαθιές ιστορικές ρίζες του ΚΚΕ εξηγούν γιατί σε προηγούμενες κρίσεις (1968) και ιδιαίτερα στην κρίση του 1991 κατόρθωσε να εξασφαλίσει την ιστορική του συνέχεια, παρά την αποχώρηση μεγάλου μέρους των δυνάμεών του.

Το ΚΚΕ ανασυγκροτήθηκε οργανωτικά, ιδεολογικά, προγραμματικά σε όλη τη νέα περίοδο της Ιστορίας του, στηριγμένο στα πέντε Συνέδρια που μεσολάβησαν. Προϊόν αυτής της πορείας είναι το Σχέδιο Προγράμματος που θέτει η ΚΕ στον προσυνεδριακό διάλογο για το 19ο Συνέδριο, το οποίο αναπτύσσει τη συνολική στρατηγική του ΚΚΕ για το σοσιαλισμό και τα βασικά καθήκοντα της ταξικής πάλης.

Ο σύγχρονος κόσμος και η θέση της Ελλάδας στο ιμπεριαλιστικό σύστημα

70. Οι αντεπανάστατικές ανατροπές των τελευταίων 30 χρόνων δεν αλλάζουν το χαρακτήρα της εποχής μας. Η σημερινή περίοδος, μεγάλης υποχώρησης του διεθνούς εργατικού κινήματος, είναι ιστορικά προσωρινή. Ζούμε στην εποχή της ιστορικής αναγκαιότητας για το πέρασμα από τον καπιταλισμό στο σοσιαλισμό, αφού είναι ώριμες οι υλικές προϋποθέσεις για τη σοσιαλιστική οργάνωση της παραγωγής και της κοινωνίας.

Το ιστορικό πισωγύρισμα στην ανάπτυξη της ταξικής πάλης συνοδεύεται από μαζική είσοδο φτηνής εργατικής δύναμης στη διεθνή καπιταλιστική αγορά (από Ασία, Αφρική, Λατινική Αμερική, Αν. Ευρώπη κ.λπ.), με αποτέλεσμα την απαξίωση της εργατικής δύναμης στις πιο αναπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες (χώρες ΟΟΣΑ), την εμφάνιση σε αυτές και γενικευμένης απόλυτης εξαθλίωσης της εργατικής τάξης, την ένταση της επίθεσης

του κεφαλαίου σε διεθνή κλίμακα.

Με τη βαθιά κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου του 2008 - 2009, που σε αρκετές καπιταλιστικές οικονομίες ουσιαστικά δεν ξεπεράστηκε, έγινε πιο φανερή η τάση σημαντικών αλλαγών στο συσχετισμό μεταξύ των καπιταλιστικών κρατών, υπό την επίδραση του νόμου της ανισόμετρης καπιταλιστικής ανάπτυξης. Αυτή η τάση αφορά και τις ανώτερες βαθμίδες της ιμπεριαλιστικής πυραμίδας.

Οι ΗΠΑ παραμένουν η πρώτη οικονομική δύναμη, αλλά με σημαντική μείωση του μεριδίου τους στο Παγκόσμιο Ακαθάριστο Προϊόν. Μέχρι το 2008 η ΕΕ συνολικά διατηρούσε τη δεύτερη θέση στη διεθνή καπιταλιστική αγορά, θέση που έχασε μετά την κρίση. Ήδη η Κίνα έχει αναδειχθεί σε δεύτερη οικονομική δύναμη, έχει ισχυροποιηθεί η συμμαχία BRICS (Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα, Νότια Αφρική) στις διεθνείς καπιταλιστικές ενώσεις, όπως το ΔΝΤ, το G-20. Η αλλαγή στο συσχετισμό μεταξύ των καπιταλιστικών κρατών επιφέρει αλλαγές και στις μεταξύ τους συμμαχίες, αφού οξύνονται οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις για τον έλεγχο και το ξαναμοίρασμα οικονομικών εδαφών και αγορών, κυρίως ενεργειακών και πλουτοπαραγωγικών πηγών, δρόμων μεταφοράς εμπορευμάτων.

Οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, που οδήγησαν στο παρελθόν σε δεκάδες τοπικούς, περιφερειακούς και σε δύο παγκόσμιους πολέμους, θα συνεχίσουν να οδηγούν σε σκληρές συγκρούσεις, οικονομικές, πολιτικές και στρατιωτικές, ανεξάρτητα από τη σύνθεση ή ανασύνθεση, τις αλλαγές στη δομή και στο πλαίσιο στόχων διεθνικών ιμπεριαλιστικών ενώσεων, τη λεγόμενη νέα «αρχιτεκτονική» τους. Άλλωστε, «ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα», ιδιαίτερα σε συνθήκες βαθιάς κρίσης υπερσυσσώρευσης και σημαντικών αλλαγών στο συσχετισμό των δυνάμεων του διεθνούς ιμπεριαλιστικού συστήματος, όπου το ξαναμοίρασμα των αγορών σπανίως γίνεται αναίμακτα.

71. Η περιοδική εκδήλωση των κρίσεων υπερσυσσώρευσης θέτει σε δοκιμασία τη συνοχή της Ευρωζώνης, ως νομισματικής ένωσης οικονομιών κρατών - μελών με βαθιές ανισομετρίες στην ανάπτυξη και διάρθρωση της βιομηχανικής παραγωγής, στην παραγωγικότητα και τη θέση τους στην ευρωενωσιακή και στη διεθνή αγορά.

Η τάση ενδυνάμωσης της αλληλεξάρτησης των οικονομιών των κρατών στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα δεν οδηγεί σε υποχώρηση του ρόλου του αστικού κράτους, όπως ισχυρίζονται οι διάφορες θεωρητικές παραλλαγές της «παγκοσμιοποίησης».

Σε κάθε περίπτωση, το μέλλον της ΕΕ και της Ευρωζώνης δεν καθορίζεται μόνο από τα ιμπεριαλιστικά σχέδια, γιατί οι αντιθέσεις έχουν τη δική τους δυναμική. Οποιαδήποτε επιλογή της αστικής διαχείρισης θα έρχεται σε σύγκρουση με τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα σε όλα τα κράτη - μέλη της Ευρωζώνης.

Η κρίση ανέδειξε ακόμα πιο έντονα τα ιστορικά όρια του καπιταλιστικού συστήματος. Οξύνονται οι αντιφάσεις και οι δυσκολίες της αστικής πολιτικής διαχείρισης της κρίσης και γενικότερα της δυσκολίας για πέρασμα σε νέο κύκλο διευρυμένης αναπαραγωγής του κοινωνικού κεφαλαίου.

72. Ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται στο ιμπεριαλιστικό στάδιο ανάπτυξής του, σε ενδιάμεση θέση στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύ-

στημα, με ισχυρές εξαρτήσεις από τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

Η προσαρμογή της ελληνικής αγοράς στη δυτικοευρωπαϊκή ξεκίνησε με την ένταξή της στην ΕΟΚ στις αρχές της δεκαετίας του 1980. Στη συνέχεια, με την ένταξή της στην ΕΕ το 1991 και ειδικότερα στην Ευρωζώνη το 2001. Με τη συμμετοχή της στις αναδιαρθρώσεις του ΝΑΤΟ και άλλων ιμπεριαλιστικών διακρατικών συμμαχιών, το ελληνικό καπιταλιστικό κράτος εντάχθηκε πιο οργανικά στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Αρχικά ο ελληνικός καπιταλισμός επωφελήθηκε από την αντεπαναστατική ανατροπή στις γειτονικές βαλκανικές χώρες και από την ένταξη στην ΕΕ, πέτυχε σημαντική εξαγωγή κεφαλαίων σε άμεσες επενδύσεις που συνεισέφεραν στην κερδοφορία και συσσώρευση ελληνικών επιχειρήσεων και ομίλων.

Οι εξαγωγές κεφαλαίων επεκτάθηκαν και σε Τουρκία, Αίγυπτο, Ουκρανία, Κίνα αλλά και Βρετανία, ΗΠΑ και σε άλλες χώρες. Συμμετείχε ενεργά σε όλες τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους, όπως ενάντια στη Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν κ.α.

Τη δεκαετία που προηγήθηκε από την τελευταία εκδήλωση της κρίσης, η ελληνική οικονομία διατήρησε σημαντικά υψηλότερο ετήσιο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ από τον αντίστοιχο της ΕΕ και της Ευρωζώνης, χωρίς να αλλάξει ουσιαστικά η θέση της σε αυτήν. Όμως αναβάθμισε τη θέση της στα Βαλκάνια.

Μετά την εκδήλωση της κρίσης επιδεινώθηκε η θέση του ελληνικού καπιταλισμού στο πλαίσιο της Ευρωζώνης και της ΕΕ και γενικότερα της διεθνούς ιμπεριαλιστικής πυραμίδας, γεγονός που δεν αναιρεί ότι η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ - ΕΕ εξυπηρέτησε τα πιο δυναμικά τμήματα του εγχώριου μονοπωλιακού κεφαλαίου και συνέβαλε στη θωράκιση της πολιτικής του εξουσίας.

Η συμμετοχή της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ - επομένως και οι δεσμοί - οι οικονομικοπολιτικές και πολιτικοστρατιωτικές εξαρτήσεις από την ΕΕ και τις ΗΠΑ περιορίζουν τη διαπραγματευτική δύναμη και τα περιθώρια ελιγμών της αστικής τάξης της Ελλάδας, όπου όλες οι συμμαχικές σχέσεις του κεφαλαίου διέπονται από τον ανταγωνισμό, την ανισομετρία και συνεπώς την πλεονεκτική θέση του ισχυρότερου, διαμορφώνονται ως σχέσεις ανισότητας αλληλεξάρτησης.

Οι ενδοαστικές αντιθέσεις μέχρι τώρα δεν αναιρούν το στρατηγικό πλαίσιο ένταξης στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Οι ενδοαστικές αντιθέσεις αφορούν και τις προτεραιότητες στο επίπεδο ιμπεριαλιστικών συμμαχιών. Αν και παραμένει ισχυρή η τάση συμπόρευσης μέσα στην Ευρωζώνη, ταυτόχρονα ενισχύεται και η τάση ενδυνάμωσης των σχέσεων με τη Ρωσία και την Κίνα.

Μεγαλώνουν οι κίνδυνοι στην ευρύτερη περιοχή, από τα Βαλκάνια έως τη Μέση Ανατολή, για γενικευμένο ιμπεριαλιστικό πόλεμο και εμπλοκή της Ελλάδας.

Η πάλη για την υπεράσπιση των συνόρων, των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας, από τη σκοπιά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων είναι αναπόσπαστη με την πάλη για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου. Δεν έχει καμία σχέση με την υπεράσπιση των σχεδίων του ενός ή άλλου ιμπεριαλιστικού πόλου, της κερδοφορίας του ενός ή του άλλου μονοπωλιακού ομίλου.

Η υλική βάση της αναγκαιότητας του σοσιαλισμού στην Ελλάδα

73. Ο ελληνικός λαός θα απαλλαγεί από τα δεσμά της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και των ιμπεριαλιστικών ενώσεων όταν η εργατική τάξη με τους συμμάχους της πραγματοποιήσει τη σοσιαλιστική επανάσταση και προχωρήσει στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

Ο στρατηγικός στόχος του ΚΚΕ είναι η κατάκτηση της επαναστατικής εργατικής εξουσίας, δηλαδή της δικτατορίας του προλεταριάτου, για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση ως ανώριμη βαθμίδα της κομμουνιστικής κοινωνίας.

Η επαναστατική αλλαγή στην Ελλάδα θα είναι σοσιαλιστική.

Κινητήριες δυνάμεις της σοσιαλιστικής επανάστασης θα είναι η εργατική τάξη ως η ηγετική δύναμη, οι μισοπρολετάριοι (δηλαδή αυτοί που έχουν κύριο εισόδημα μέσω της μισθωτής εργασίας και όχι από κάποια ιδιοκτησία σε μέσα παραγωγής), τα καταπιεσμένα λαϊκά στρώματα των αυτοαπασχολούμενων στην πόλη, η φτωχή αγροτιά.

74. Στα χρόνια που μεσολάβησαν αναπτύχθηκαν περισσότερο οι υλικές προϋποθέσεις για το σοσιαλισμό στην Ελλάδα. Επεκτάθηκαν οι καπιταλιστικές σχέσεις στην αγροτική παραγωγή, στην Παιδεία, στην Υγεία, στον Πολιτισμό - Αθλητισμό, στα ΜΜΕ. Έγινε μεγαλύτερη συγκέντρωση στη μεταποίηση, στο εμπόριο, στις Κατασκευές, στον Τουρισμό. Με την κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου στις τηλεπικοινωνίες και σε μονοπωλημένα τμήματα της Ενέργειας και των Μεταφορών αναπτύχθηκαν επιχειρήσεις ιδιωτικού κεφαλαίου.

Την τελευταία δεκαπενταετία αυξήθηκε ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός, τάση που ανακόπηκε μετά την εκδήλωση της κρίσης.

Σε επίπεδο δεκαετίας, η μισθωτή εργασία αυξήθηκε σημαντικά ως ποσοστό στο σύνολο της απασχόλησης, ενώ παρέμεινε σταθερός ο αριθμός των αυτοαπασχολούμενων, καθώς η μείωση σε ένα τμήμα τους συνοδεύτηκε με αύξησή τους στον τομέα των υπηρεσιών.

Από το 2008 η ελληνική καπιταλιστική οικονομία μπήκε σε νέο κύκλο κρίσης, με αποτέλεσμα τη συσσωρευτική συρρίκνωσή της κατά 20% μέχρι το τέλος του 2012.

Σημειώθηκε ακόμα μεγαλύτερη συρρίκνωση της βιομηχανικής παραγωγής, που βρίσκεται κάτω από το 80% της παραγωγής του 2005. Αποτέλεσμα του βαθέματος της κρίσης και της αστικής πολιτικής διαχείρισής της είναι η εκτόξευση της ανεργίας και της απόλυτης εξαθλίωσης - ακραίας φτώχειας, η αύξηση του αριθμού των αστέγων. Εκρηκτικές είναι οι διαστάσεις της ανεργίας των νέων και των μακρόχρονα ανέργων.

Απότομα διευρύνθηκε το χάσμα ανάμεσα στις σύγχρονες εργατικές και λαϊκές ανάγκες και στη μη ικανοποίησή τους. Ο παρασιτισμός, η σήψη του μονοπωλιακού καπιταλισμού εκδηλώθηκαν σε όλους τους κλάδους της παραγωγής, στο Εμπόριο, στην κυκλοφορία του χρηματικού κεφαλαίου, σε όλες τις δομές οργάνωσης της καπιταλιστικής κοινωνίας, σε όλους τους θεσμούς του συστήματος: Χρηματιστική υπερκερδοσκοπία, απάτη, κατάχρηση, διαφθορά, καταστροφές όπως με τη ρύπανση και μόλυνση στη διατροφική παραγωγική αλυσίδα, στα νερά, στην ατμόσφαιρα, στα δάση, στον αιγιαλό. Επεκτάθηκε η πιο παρασιτική κερδοσκοπία, όπως το εμπόριο ναρκωτικών, η οργανωμένη πορνεία γυναικών και παιδιών κ.ά. Έγινε έκδηλη η διαπλοκή των κέντρων του παράνομου χρηματισμού με βουλευτές και υ-

πουργούς, με όργανα της εξουσίας, η διαπλοκή των κέντρων του οργανωμένου εγκλήματος με τις αρχές δίωξης.

Παράλληλα, οι αλλαγές στη δομή, στο περιεχόμενο και στην έκταση τομέων του αστικού κράτους που υπηρετούν στρατηγικές ανάγκες αναπαραγωγής του κεφαλαίου, δημιουργούν δυσκολίες στην πολιτική κοινωνικών συμμαχιών της άρχουσας τάξης, όξυνση της βασικής αντίθεσης κεφαλαίου - εργασίας.

Η επιτάχυνση των αναδιαρθρώσεων συρρικνώνει το στρώμα της εργατικής αριστοκρατίας και της κρατικής υπαλληλίας και δυσχεραίνει την προσπάθεια της αστικής πολιτικής για χειραγώγηση του εργατικού κινήματος, για ενσωμάτωση μεγάλων τμημάτων της μισθωτής εργασίας.

Απ' όλες τις πτυχές της οικονομικής και κοινωνικής ζωής προβάλλει οξύμενα η αντίθεση ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της εργασίας και την ατομική καπιταλιστική ιδιοποίηση του μεγαλύτερου μέρους των αποτελεσμάτων της, λόγω της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας στα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής. Προβάλλει επιτακτικά η ανάγκη της κοινωνικής ιδιοκτησίας, του κεντρικού σχεδιασμού με εργατική εξουσία. Από την άποψη των υλικών συνθηκών, ο σοσιαλισμός είναι αναγκαίος και επίκαιρος όσο ποτέ άλλοτε.

Από την ιστορική εποχή του καπιταλισμού, από το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού, την όξυνση της βασικής αντίθεσης και του συνόλου των αντιθέσεων του, προκύπτει ότι στην Ελλάδα υπάρχουν οι υλικές προϋποθέσεις για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση, η οποία μπορεί να διασφαλίσει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών που συνεχώς διευρύνονται.

Η Ελλάδα έχει σήμερα μεγάλες αναξιοποίητες παραγωγικές δυνατότητες που μπορούν να απελευθερωθούν μόνο με την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής από τη λαϊκή εργατική εξουσία, με κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της παραγωγής. Διαθέτει σημαντικές εγχώριες ενεργειακές πηγές, αξιόλογο ορυκτό πλούτο, βιομηχανική, βιοτεχνική και αγροτική παραγωγή, μπορεί να καλύψει μεγάλο μέρος των λαϊκών αναγκών, όπως των διατροφικών και ενεργειακών, των μεταφορών, των κατασκευών δημόσιων έργων υποδομής και λαϊκής στέγης. Η αγροτική παραγωγή μπορεί να στηρίξει τη βιομηχανία σε διάφορους κλάδους της.

Τα καθήκοντα του ΚΚΕ για τη σοσιαλιστική επανάσταση

75. Το ΚΚΕ δρα στην κατεύθυνση της προετοιμασίας του υποκειμενικού παράγοντα για την προοπτική της σοσιαλιστικής επανάστασης, παρόλο που η χρονική περίοδος εκδήλωσής της προσδιορίζεται από αντικειμενικές προϋποθέσεις, την επαναστατική κατάσταση.

Η δράση του ΚΚΕ σε μη επαναστατική κατάσταση συμβάλλει αποφασιστικά στην προετοιμασία του υποκειμενικού παράγοντα (Κόμμα, εργατική τάξη, συμμαχίες) για επαναστατικές συνθήκες, για την πραγματοποίηση των στρατηγικών καθηκόντων του:

- Τη συσπείρωση της μεγάλης πλειοψηφίας της εργατικής τάξης με το ΚΚΕ, αποφασισμένης για την επανάσταση.
- Τη συμμαχία της εργατικής τάξης με τα καταπιεζόμενα στον καπιταλισμό λαϊκά στρώματα, άλλα να τραβηχτούν περισσότερο ή λιγότερο ενεργά στην επαναστατική πάλη, άλλα να ουδετεροποιηθούν.
- Τη στήριξη του επαναστατημένου λαού από όσο το δυνατόν ευρύτερες δυνάμεις που αποσπώνται από το στρατό.

- Την εξασφάλιση της συντριπτικής υπεροχής των συσπειρωμένων με το ΚΚΕ επαναστατημένων δυνάμεων έναντι των αντιδραστικών αστικών και ταλαντευόμενων μικροαστικών στην αποφασιστική στιγμή και στα αποφασιστικά σημεία, σημαντικό πολιτικό και ταυτόχρονα οργανωτικό ζήτημα.

Τα παραπάνω καθήκοντα υλοποιούνται μόνο σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης, η υλοποίησή τους εξελίσσεται ταυτόχρονα, αλληλεπιδρούν, με κύριο και καθοριστικό το καθήκον συσπείρωσης της εργατικής πλειοψηφίας με το Κόμμα.

Ειδικότερα για την επαναστατική κατάσταση

76. Η επαναστατική κατάσταση είναι παράγοντας που διαμορφώνεται αντικειμενικά, δηλαδή συμπυκνώνει μια απότομη αδυναμία στη λειτουργία της αστικής εξουσίας («οι πάνω να μην μπορούν») με απότομη άνοδο στις διαθέσεις, στην ενεργοποίηση των λαϊκών μαζών («οι κάτω») να μη θέλουν να ζήσουν με το συνήθη τρόπο υποταγής τους στην εκμεταλλευτική εξουσία, όπως προηγουμένως. Περιλαμβάνει απότομη μαζική άνοδο της διάθεσης της εργατικής τάξης, της λαϊκής αμφισβήτησης, της τάσης εξέγερσης. Σε αυτές τις συνθήκες γίνεται καθοριστικός ο ρόλος της οργανωτικής και πολιτικής ετοιμότητας της πρωτοπορίας του εργατικού κινήματος, του Κομμουνιστικού Κόμματος, για τη συσπείρωση και τον επαναστατικό προσανατολισμό της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα του βιομηχανικού προλεταριάτου, την προσέλκυση πρωτοπόρων τμημάτων των λαϊκών στρωμάτων.

Δεν είναι δυνατό να προβλεφτούν εκ των προτέρων οι παράγοντες που θα οδηγήσουν στην επαναστατική κατάσταση. Το βάθεμα της οικονομικής κρίσης, η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, που φτάνουν έως τις πολεμικές αναμετρήσεις, είναι δυνατό να δημιουργήσουν τέτοιες συνθήκες στην Ελλάδα.

Σε περίπτωση ιμπεριαλιστικής πολεμικής εμπλοκής της Ελλάδας, είτε σε αμυντικό είτε σε επιθετικό πόλεμο, το Κόμμα πρέπει να ηγηθεί στην αυτοτελή οργάνωση της εργατικής - λαϊκής πάλης με όλες τις μορφές, ώστε αυτή να συνδεθεί με τον αγώνα για ολοκληρωτική ήττα της αστικής τάξης, εγχώριας και ξένης ως εισβολέα, έμπρακτα να συνδεθεί με την κατάκτηση της εξουσίας. Με την πρωτοβουλία και καθοδήγηση του Κόμματος να συγκροτηθεί εργατικό - λαϊκό μέτωπο με όλες τις μορφές δράσης, με σύνθημα: Ο λαός θα δώσει την ελευθερία και τη διέξοδο από το καπιταλιστικό σύστημα, που, όσο κυριαρχεί, φέρνει τον πόλεμο και την «ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο.

Κατά τη διάρκεια της επαναστατικής διαδικασίας, η εργατική τάξη με τους συμμάχους της διαμορφώνει ως φύτρα τα όργανα της εργατικής εξουσίας.

Η οικονομική κρίση και οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι είναι κοινές απειλές απέναντι στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα κάθε καπιταλιστικής κοινωνίας. Αυτή είναι η αντικειμενική δυνατότητα το επαναστατικό κίνημα σε μια χώρα να στηριχτεί και στη δράση του επαναστατικού κινήματος σε άλλη χώρα, ιδιαίτερα στις γειτονικές, στην ευρύτερη περιφέρεια. Από αυτό προκύπτει και η ανάγκη σχεδιασμένης και συντονισμένης κοινής δράσης απέναντι σε κάθε ιμπεριαλιστική συμμαχία για την κατάπνιξη της επανάστασης σε μια χώρα, η δυνατότητα να διαμορφωθούν συνθήκες σοσιαλιστικής νίκης σε ομάδα χωρών.

Ειδικότερα για το επαναστατικό εργατικό λαϊκό μέτωπο

77. Η συσπείρωση της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης με το ΚΚΕ και η προσέλκυση πρωτοπόρων τμημάτων των λαϊκών στρωμάτων θα περάσει από διάφορες φάσεις. Τα μέτωπα πάλης - πρώτ' απ' όλα το εργατικό - και οι μορφές της Λαϊκής Συμμαχίας με αντιμονοπωλιακούς - αντικαπιταλιστικούς στόχους, με την πρωτοπόρα δράση των δυνάμεων του ΚΚΕ σε μη επαναστατικές συνθήκες, αποτελούν το πρόπλασμα για τη διαμόρφωση του επαναστατικού εργατικού - λαϊκού μετώπου σε επαναστατικές συνθήκες. Οι εργατικές και λαϊκές μάζες, μέσα από την πείρα της συμμετοχής τους στην οργάνωση της πάλης σε κατεύθυνση σύγκρουσης με τη στρατηγική του κεφαλαίου, θα πείθονται για την ανάγκη να πάρει η οργάνωσή τους χαρακτήρα εφ' όλης της ύλης και με όλες τις μορφές σύγκρουσης με την οικονομική, πολιτική κυριαρχία του κεφαλαίου.

Σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης, το επαναστατικό εργατικό - λαϊκό μέτωπο με όλες τις μορφές δράσης του μπορεί να γίνει το κέντρο της λαϊκής εξέγερσης ενάντια στην καπιταλιστική εξουσία, υπερισχύοντας σε βασικές περιοχές, ιδιαίτερα στα βιομηχανικά - εμπορικά - συγκοινωνιακά κέντρα, κέντρα επικοινωνιών - ενέργειας, ώστε να επιτευχθεί η πλήρης αδρανοποίηση των μηχανισμών της αστικής εξουσίας και η εξουδετέρωσή τους, η ανάδειξη και επικράτηση των λαογέννητων επαναστατικών θεσμών που παίρνουν στα χέρια τους τη νέα οργάνωση της κοινωνίας, για την ανατροπή της δικτατορίας της αστικής τάξης, την εγκαθίδρυση της επαναστατικής εργατικής εξουσίας.

Στην επαναστατική διαδικασία διαρκής θα είναι η επίδραση των οπορτουνιστικών και ρεφορμιστικών θέσεων, η ανάγκη διαπάλης με αυτές, η περιθωριοποίησή τους μέσα στο εργατικό - λαϊκό μέτωπο.

Στις συνθήκες της επαναστατικής κατάστασης, το εργατικό - λαϊκό μέτωπο διαμορφώνει επιτροπές περιφρούρησης των απεργιακών και άλλων μορφών εξέγερσης. Αποκτά την ικανότητα και τα μέσα για να περιφρουρεί την επανάσταση σε όλες τις φάσεις της, να επιβάλλει τον εργατικό έλεγχο στα εργοστάσια, στις τράπεζες, στην αγροτική παραγωγή μαζί με τους φτωχούς αγρότες, για τη σίτιση του λαού, για την αντιμετώπιση των ποικιλόμορφων μηχανισμών της αντίδρασης.

Το επαναστατικό - εργατικό μέτωπο αποκτά την ικανότητα να αντιτάσσει τη δική του βία απέναντι στη βία του κεφαλαίου, την ικανότητα να επιδρά παραλυτικά στα επιτελεία του ταξικού αντιπάλου, να αδρανοποιεί τα αντεπαναστατικά σχέδιά του, να τα αποκόβει από την ενεργό στήριξη του ανθρώπινου δυναμικού, εκείνου που έχει εργατική - λαϊκή καταγωγή. Έχει την ικανότητα να εκφράζει και να εντάσσει σε αυτήν την κατεύθυνση της πάλης τα φτωχά τμήματα των αγροτών, τα λαϊκά τμήματα των αυτοαπασχολούμενων στις πόλεις, των μισοπρολετάρων, της μάζας των ανέργων, των μεταναστών.

78. Η ιστορική πείρα δείχνει ότι οι σοσιαλιστικές επαναστάσεις του 21ου αιώνα, συγκρινόμενες με τις αστικές επαναστάσεις του 18ου και του 19ου αιώνα, ακόμα και με τις σοσιαλιστικές επαναστάσεις του 20ού αιώνα, έχουν ν' αντιμετωπίσουν πολύ πιο οργανωμένα κατασταλτική μηχανή, τεχνολογικά πιο αναπτυγμένα μέσα πληροφόρησης, μαζικής καταστροφής. Έχουν να αντιμετωπίσουν τους μηχανισμούς της κρατικής καπι-

ταλιστικής βίας που είναι ενταγμένοι σε διακρατικές δομές, όπως το ΝΑΤΟ, Ευρωστρατού, η Συνθήκη Σένγκεν κ.λπ.

Παρ' όλα αυτά, δεν παύει ο άνθρωπος να αποτελεί τον αποφασιστικό παράγοντα στη χρήση και στην αντιμετώπισή τους, από τον οποίο προκύπτουν και οι δυνατότητες της εργατικής - λαϊκής δράσης για την εξουδετέρωση αυτών των μέσων ή για τη χρησιμοποίησή τους προς όφελος του επαναστατικού κινήματος.

Η κατάκτηση της εργατικής εξουσίας σε μία χώρα συμβάλλει στην ανάπτυξη του διεθνούς επαναστατικού εργατικού κινήματος, στη συμφιλίωση της εργατικής τάξης, των λαϊκών δυνάμεων, ανεξάρτητα από εθνική καταγωγή, γλώσσα, πολιτιστική και θρησκευτική κληρονομιά, στο συντονισμό της ταξικής πάλης σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, στη συγκρότηση επαναστατικών συμμαχιών, ακόμα και για την υπεράσπιση της κάθε σοσιαλιστικής επανάστασης από τη διεθνή καπιταλιστική αντεπαναστατική δράση.

Ο καθοδηγητικός ρόλος του Κόμματος στην Επανάσταση

79. Το ΚΚΕ αναδεικνύεται έμπρακτα ως καθοδηγήτρια δύναμη μέσα στην επαναστατική διαδικασία, εφόσον διασφαλίσει την επαναστατική γραμμή και ικανότητά του και έχει Οργανώσεις στις μεγάλες παραγωγικές μονάδες, σε τομείς και υπηρεσίες που παίζουν αποφασιστικό ρόλο στην ανατροπή της αστικής εξουσίας.

Η οργανωτική, ιδεολογική και πολιτική αυτοτέλεια του ΚΚΕ ισχύει σε όλες τις συνθήκες και σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από τις μορφές μαζικής οργάνωσης της επαναστατημένης εργατικής τάξης, της συμμαχίας της με εξεγερμένους φτωχούς αγρότες και άλλους αυτοαπασχολούμενους.

Η ύπαρξη γερών Κομματικών και ΚΝίτικων Οργανώσεων εξασφαλίζει τη διαμόρφωση κομματικών μελών και ΚΝιτών ικανών να διοχετεύουν τις ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις του Κόμματος, κυρίως στους μεγάλους εργασιακούς χώρους και στους χώρους μαθητείας, αλλά και στις μαζικές οργανώσεις, να εμπνέουν εμπιστοσύνη, να αποτελούν παράδειγμα πρωτοπόρας, ανιδιοτελούς και με αυτοθυσία δράσης, να αξιοποιούν την πρωτοβουλία δυνάμεων σε δράση, αντιπαλεύοντας το ρεφορμισμό - οπορτουνισμό και την εθνικοσοσιαλιστική - φασιστική δράση.

Το Κόμμα παλεύει για την ενότητα της εργατικής τάξης στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από φυλή, εθνική καταγωγή και γλώσσα, πολιτιστική και θρησκευτική κληρονομιά.

Η ετοιμότητα, ο υλικός και ιδεολογικός εξοπλισμός, η συνεχής διαπάλη με τον οπορτουνισμό είναι προϋποθέσεις για την αποτελεσματική καθοδήγηση της σύγκρουσης με τους μηχανισμούς της αστικής εξουσίας σε όλα τα επίπεδα.

80. Ο καθοδηγητικός ρόλος του Κόμματος στη συγκέντρωση δυνάμεων για την επανάσταση δε θα είναι ούτε μονόπρακτο έργο ούτε μια ομαλά εξελισσόμενη διαδικασία, θα διατρέχεται από ανοδικές και καθοδικές φάσεις, θα επηρεάζεται και καθορίζεται από την αλλαγή του συσχετισμού ανάμεσα στην αστική και στην εργατική τάξη, στη συνειδητοποίηση της πλειοψηφίας του βιομηχανικού προλεταριάτου, στην αποκόλληση των μισοπρολεταρίων, των φτωχών αγροτών και άλλων αυτοαπασχολούμενων από την αστική τάξη, τις μικροαστικές, οπορτουνιστικές επιρροές. Δεν είναι δυνατό να προβλεφθούν όλες οι φάσεις αυτής της διαδικασίας, όλοι

οι παράγοντες επιτάχυνσης των εξελίξεων ή και επιβράδυνσής τους, η ακριβής κατάσταση κάθε τάξης και κοινωνικής ομάδας, ο συσχετισμός μέσα στις μαχόμενες δυνάμεις της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Αποφασιστικός όμως θα είναι ο ρόλος του ΚΚΕ, η ικανότητά του για έγκαιρη και αντικειμενική εκτίμηση των εξελίξεων, για ανάλογη παρέμβαση.

Ο καθοδηγητικός ρόλος του Κόμματος, στην πράξη κι όχι διακηρυκτικά, υφίσταται και μετά την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου ως πρώτη πράξη περάσματος της επαναστατικής διαδικασίας σε νέα περίοδο της ταξικής πάλης, τόσο για την κατάργηση των καπιταλιστικών σχέσεων και τη διαμόρφωση των νέων σοσιαλιστικών σχέσεων όσο και για την αντιμετώπιση της εσωτερικής και εξωτερικής αναδιοργάνωσης της καπιταλιστικής βίας.

Το Κόμμα επιδιώκει ώστε η επαναστατική εργατική εξουσία να στηριχτεί από τα επαναστατικά και λαϊκά κινήματα γειτονικών και άλλων χωρών έναντι των καπιταλιστικών κρατών που επιδιώκουν την ανατροπή της. Επιδιώκει διαμόρφωση κοινού επαναστατικού κέντρου τουλάχιστον μεταξύ γειτονικών χωρών, εφόσον υπάρξουν ανάλογες συνθήκες.

Το Κόμμα, σταθερά προσηλωμένο στον προλεταριακό διεθνισμό, εκφράζει έμπρακτα τη στήριξή του στο επαναστατικό κίνημα άλλης χώρας.

Εκπληρώνει το επαναστατικό του καθήκον χωρίς να το ακυρώνει στο όνομα των δυσκολιών του διεθνούς συσχετισμού στην ταξική πάλη, χωρίς να βλέπει το διεθνή συσχετισμό σε κατάσταση ηρεμίας, ακινησίας.

Ο σοσιαλισμός ως πρώτη, κατώτερη βαθμίδα του κομμουνισμού

81. Ο σοσιαλισμός ως πρώτη βαθμίδα του κομμουνιστικού κοινωνικοοικονομικού σχηματισμού δεν είναι αυτόνομος σχηματισμός, είναι ο ανώριμος κομμουνισμός. Ισχύει ο βασικός νόμος του κομμουνιστικού τρόπου παραγωγής: Σχεδιασμένη παραγωγή για τη διευρυμένη ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Μέσω του Κεντρικού Σχεδιασμού τίθενται στην υπηρεσία του ανθρώπου και των αναγκών του οι αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας, ό,τι έχει δημιουργήσει η ανθρώπινη δραστηριότητα σε Επιστήμη, Τεχνολογία, Πολιτισμό, που διασφαλίζουν ένα ανώτερο επίπεδο ζωής, πνευματικής ανάπτυξης και καλλιέργειας. Εξαλείφεται η ανεργία, η εργασιακή ανασφάλεια, αυξάνεται ο ελεύθερος χρόνος, ώστε ο εργαζόμενος λαός να έχει δυνατότητα να μετέχει ενεργά και να ασκεί τον εργατικό έλεγχο, να διασφαλίζεται ο χαρακτήρας της εργατικής εξουσίας.

82. Η σοσιαλιστική οικοδόμηση είναι μια ενιαία διαδικασία, η οποία ξεκινά με την κατάκτηση της εξουσίας από την εργατική τάξη. Αρχικά διαμορφώνεται ο νέος τρόπος παραγωγής, ο οποίος επικρατεί βασικά με την ολοκληρωτική κατάργηση των καπιταλιστικών σχέσεων, της σχέσης κεφαλαίου - μισθωτής εργασίας.

- Κοινωνικοποιούνται τα μέσα παραγωγής στη βιομηχανία, στην ενέργεια - ύδρευση, στις τηλεπικοινωνίες, στις κατασκευές, επισκευές, τα μέσα μαζικής μεταφοράς, το χονδρικό - λιανικό και εισαγωγικό - εξαγωγικό εμπόριο, οι συγκεντρωμένες τουριστικές - επισιτιστικές υποδομές, οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις καπιταλιστικού τύπου.

- Κοινωνικοποιείται η γη, οι καπιταλιστικές αγροτικές εκμεταλλεύσεις. Διαμορφώνονται κρατικές παραγωγικές μονάδες για την παραγωγή και επεξεργασία αγροτικών προϊόντων ως πρώτων υλών ή προϊόντων κατανάλω-

σης. Η ελληνική πραγματικότητα δεν απαιτεί αναδιανομή της γης. Οι μη κατέχοντες γη καλλιεργητές θα εργάζονται στις σοσιαλιστικές μονάδες αγροτικής, γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής. Το μέτρο της κοινωνικοποίησης της γης αποκλείει τη δυνατότητα συγκέντρωσης της γης, την αλλαγή χρήσης και εμπορευματοποίησή της από τους ατομικούς ή συνεταιρισμένους αγροτοπαραγωγούς.

- Καταργείται η ατομική ιδιοκτησία και η οικονομική δραστηριότητα στην εκπαίδευση, στην Υγεία - Πρόνοια, στον Πολιτισμό και στον Αθλητισμό, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Οργανώνονται πλήρως και αποκλειστικά ως κοινωνικές υπηρεσίες.

- Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση ξένης εργασίας, δηλαδή η μίσθωση εργασίας από τους ακόμα κατέχοντες μεμονωμένα μέσα παραγωγής σε κλάδους που δεν υφίστανται υποχρεωτική κοινωνικοποίησή τους, π.χ. στη βιοτεχνία, στην αγροτική παραγωγή, στον τουρισμό - επισιτισμό, σε ορισμένες βοηθητικές υπηρεσίες.

- Μέσα παραγωγής, πρώτες και άλλες βιομηχανικές ύλες και πόροι, εργατική δύναμη μπαίνουν σε διαδικασία παραγωγής και οργάνωσης κοινωνικών και διοικητικών υπηρεσιών μέσω του Κεντρικού Σχεδιασμού.

- Η βιομηχανική και το μεγαλύτερο μέρος της αγροτικής παραγωγής πραγματοποιούνται με σχέσεις κοινωνικής ιδιοκτησίας, Κεντρικού Σχεδιασμού, εργατικού ελέγχου σε όλη την κλίμακα διεύθυνσης - διοίκησης.

83. Προωθείται ο αγροτικός παραγωγικός συνεταιρισμός, ο οποίος έχει δικαίωμα χρήσης της κοινωνικοποιημένης γης ως παραγωγικού μέσου. Η ένταξη των μικροϊδιοκτητών αγροτών πραγματοποιείται εθελοντικά. Κίνητρα της συνεταιριστικοποίησης είναι: Η μείωση του κόστους παραγωγής μέσω των κοινών εργασιών καλλιέργειας και συλλογής των αγροτικών προϊόντων. Η προστασία της αγροτικής παραγωγής από τα φυσικά φαινόμενα μέσω των υποδομών του κράτους, της επιστημονικής και τεχνικής υποστήριξης. Η διάθεση της αγροτικής παραγωγής με τη συγκέντρωσή της μέσω του κρατικού εμπορίου. Ο ισομερισμός του χρόνου εργασίας στη διάρκεια του έτους μέσω της επέκτασης της μηχανοποίησης και του κεντρικού συντονισμού για την αντιμετώπιση των έκτακτων εποχιακών αναγκών. Η αναμόρφωση του χωριού με στοιχεία της πόλης που αφορούν την ενιαία εκπαίδευση, τα πλήρως εξοπλισμένα Κέντρα Υγείας, συνδεδεμένα με νοσοκομεία των κοντινών αστικών κέντρων, τις πολιτιστικές υποδομές, τις μεταφορές κ.λπ.

Στο βαθμό που μέσω του παραγωγικού συνεταιρισμού κοινωνικοποιείται η εργασία με τη χρησιμοποίηση μηχανοποιημένων μέσων παραγωγής και κοινών υποδομών, θα διαμορφώνονται και οι προϋποθέσεις για την άμεση ένταξη στην κοινωνική ιδιοκτησία και πλήρη ένταξη στον Κεντρικό Σχεδιασμό. Σε αυτή την κατεύθυνση εξαλείφεται η αντίθεση μεταξύ πόλης και χωριού, βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής. Όφελος των πρώην συνεταιρισμένων είναι η βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσής τους.

84. Ο καταμερισμός εργασίας στα κοινωνικοποιημένα μέσα παραγωγής γίνεται με βάση τον Κεντρικό Σχεδιασμό που οργανώνει την παραγωγή και τις κοινωνικές υπηρεσίες και προσδιορίζει τις αναλογίες της, με στόχο την ικανοποίηση των διευρυμένων κοινωνικών αναγκών, την κατανομή των προϊόντων, δηλαδή των αξιών χρήσης. Είναι κεντρικά σχεδιασμένος καταμερισμός της κοινωνικής εργασίας και εντάσσει άμεσα - όχι μέσω της

αγοράς - την ατομική εργασία, ως μέρος, στη συνολική κοινωνική εργασία.

Ο Κεντρικός Σχεδιασμός εκφράζει τη συνειδητή αποτύπωση των αντικειμενικών αναλογιών της παραγωγής και κατανομής, καθώς και την προσπάθεια για την ολόπλευρη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων.

Δίνει προτεραιότητα στην παραγωγή μέσων παραγωγής, από την οποία εξαρτάται η ανάπτυξη της συνολικής παραγωγικής ικανότητας, του συνολικού τεχνολογικού εξοπλισμού των κοινωνικών υπηρεσιών, σε τελευταία ανάλυση εξαρτάται η ικανότητα της διευρυμένης αναπαραγωγής και της ανόδου της κοινωνικής ευημερίας.

Οι νομοτέλειες του Κεντρικού Σχεδιασμού δεν ταυτίζονται με το κάθε φορά σχέδιο, το οποίο προσεγγίζει σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό τις αντικειμενικές αναλογίες της διευρυμένης σοσιαλιστικής συσσώρευσης και κοινωνικής ευημερίας.

Ο Κεντρικός Σχεδιασμός σε μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη βάση στοχεύει στη γενικευμένη ανάπτυξη της ικανότητας για εξειδικευμένη εργασία, αλλά και εναλλαγών στον τεχνικό καταμερισμό εργασίας, στη γενικευμένη ανάπτυξη της παραγωγικότητας της εργασίας και στη μείωση του εργασιμου χρόνου, στην προοπτική εξάλειψης της διαφοράς μεταξύ της εκτελεστικής και επιτελικής εργασίας, μεταξύ της χειρωνακτικής και πνευματικής.

Η συνεταιριστική παραγωγή υπάγεται σ' ένα βαθμό στον Κεντρικό Σχεδιασμό, ο οποίος καθορίζει το μέρος της παραγωγής και την κρατική τιμή με την οποία γίνεται η συγκέντρωση του προϊόντος από το κράτος, καθώς και τις τιμές με τις οποίες πωλείται το προϊόν στις κρατικά οργανωμένες λαϊκές αγορές.

85. Ο Κεντρικός Σχεδιασμός οργανώνεται κατά κλάδο, μέσω ενιαίου κρατικού φορέα, διακλαδωμένου περιφερειακά και κατά κατηγορία. Στηρίζεται σε ένα σύνολο στόχων και κριτηρίων:

- **Στην Ενέργεια:**

Η ανάπτυξη υποδομής για τη μείωση του βαθμού της ενεργειακής εξάρτησης της Ελλάδας, η εξασφάλιση επαρκούς και φθηνής λαϊκής κατανάλωσης, η ασφάλεια των εργαζομένων του κλάδου, καθώς και των οικιστικών ζωνών. Η προστασία της δημόσιας Υγείας και του περιβάλλοντος. Σε αυτήν την κατεύθυνση η ενεργειακή πολιτική έχει ως άξονες: Την αξιοποίηση όλων των εγχώριων πηγών ενέργειας, π.χ. λιγνίτη, υδροηλεκτρική, αιολική, ηλιακή, πετρέλαιο και φυσικό αέριο, κ.λπ., τη συστηματική έρευνα και εξεύρεση νέων πηγών, την επιδίωξη διακρατικής αμοιβαία επωφελούς συνεργασίας.

- **Στις Μεταφορές:**

Δίνεται προτεραιότητα στις μαζικές μεταφορές σε σχέση με τις ατομικές, στις σταθερής τροχιάς για το ηπειρωτικό τμήμα της χώρας, στις ακτοπλοϊκές με σύγχρονα πλοία για τις παράκτιες και νησιωτικές. Σχεδιάζονται με κριτήριο τη διασυνδεδεμένη και συμπληρωματική δράση όλων των μορφών μεταφοράς, με στόχο τη γρήγορη και φθηνή μετακίνηση προσώπων και προϊόντων, την εξοικονόμηση ενέργειας και την ισόρροπη παρέμβαση του ανθρώπου στο περιβάλλον, τη σχεδιασμένη ανάπτυξη για την εξάλειψη της περιφερειακής ανισομετρίας, τον πλήρη έλεγχο της άμυνας και της ασφάλειας του σοσιαλιστικού κράτους. Προϋπόθεση είναι ο σχεδιασμός ανάλογων υποδομών - λιμάνια, αεροδρόμια, σιδηροδρομικοί σταθμοί, οδικοί

άξονες και της βιομηχανίας παραγωγής μεταφορικών μέσων.

- **Στη Μεταποίηση και στην Εξορυκτική Βιομηχανία:**

Δίνεται προτεραιότητα στην παραγωγή μέσων παραγωγής με τη συνδυασμένη αξιοποίηση της εξορυκτικής βιομηχανίας και την ανάπτυξη σχετικών κλάδων της μεταποίησης, με τη στήριξη της εγχώριας επιστημονικής έρευνας.

Η Ελλάδα διαθέτει σημαντικά αποθέματα σε μεταλλευτικούς ορυκτούς πόρους, όπως βωξίτη, μεταλλικά ορυκτά (χρυσό, νικέλιο, χαλκό), δομικούς ορυκτούς πόρους (περλίτη, λευκόλιθο, μάρμαρα κ.ά.).

Η εξόρυξη των ορυκτών πρώτων υλών θα συνδυαστεί με τη βιομηχανική επεξεργασία τους (π.χ. παραγωγή αλουμινίου και σχετικών εξαρτημάτων αλουμινίου), την ανάπτυξη της μεταλλευτικής και πετροχημικής βιομηχανίας, την παραγωγή μηχανημάτων και μέσων μεταφοράς, με στόχο τη μείωση της εξάρτησης από το εξωτερικό εμπόριο. Ανάλογα για κλάδους της μεταποίησης, όπως η χημική βιομηχανία.

Μέσω του Κεντρικού Σχεδιασμού θα προωθηθεί η αναλογική, συνδυασμένη σχέση μεταξύ αγροτικής παραγωγής για σημαντικές αναγκαίες πρώτες ύλες στους κλάδους της βιομηχανίας τροφίμων, κλωστοϋφαντουργίας, δέρματος, ένδυσης και γενικότερα προϊόντων κατανάλωσης. Η αγροτική παραγωγή θα στηριχτεί αντίστοιχα στην εγχώρια βιομηχανική παραγωγή λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων, ζωοτροφών, σπόρων κ.ά., γεωργικών μηχανημάτων, αρδευτικών υποδομών.

- **Στις Τηλεπικοινωνίες:**

Διασφαλίζεται η φθηνή, ταχεία, ασφαλής και καθολική πρόσβαση στην επικοινωνία, στην ενημέρωση, στην ψυχαγωγία, καθώς και στην αξιοποίηση των τεχνολογικών δυνατοτήτων για αναβάθμιση του επιστημονικού κεντρικού σχεδιασμού και του εργατικού ελέγχου, ισόμετρη αξιοποίηση των σχετικών εφαρμογών του επιστημονικού κεντρικού σχεδιασμού και του εργατικού ελέγχου στη βιομηχανία, στη διοίκηση, αλλά και στις κοινωνικές υπηρεσίες (τηλεϊατρική, τηλεκπαίδευση κ.λπ.). Ιεραρχείται η κατασκευή και αναβάθμιση των σχετικών έργων υποδομής για την ανάπτυξη της εγχώριας βιομηχανικής παραγωγής τηλεπικοινωνιακού υλικού.

- **Χωροταξικός σχεδιασμός - κατασκευές:**

Χωροταξικό σχεδιασμό στη βάση των αποτελεσμάτων ερευνών για τη διάγνωση νέων αναγκών, την εκπόνηση κανονισμών και προδιαγραφών, καθώς και εθνικού σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων, ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτινων πόρων για την προστασία και την αξιοποίησή τους με κριτήριο τη λαϊκή ευημερία, τη διαμόρφωση πόλεων φιλικών στον άνθρωπο.

Ισόμετρη ανάπτυξη κατασκευών για την κάλυψη αναγκών στέγασης, δημοσίων έργων υποδομής, στήριξη της αγροτικής παραγωγής, της βιομηχανίας, των κοινωνικών υπηρεσιών. Η βιομηχανική παραγωγή μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του κλάδου των κατασκευών σε τσιμέντο και δομικά υλικά.

Διασφάλιση ασφαλούς, σύγχρονων προδιαγραφών, λαϊκής στέγης, σε συνδυασμό με αναμόρφωση των πόλεων, υποδομές λειτουργικότητας για γρήγορη, ασφαλή μεταφορά, προστασία από πλημμύρες, πυρκαγιές, σεισμούς, διασφάλιση επαρκών πνευμόνων πράσινου, σε συνδυασμό με ζώνες λαϊκού αθλητισμού, πολιτισμού και ψυχαγωγίας.

86. Οργανώνεται από κρατικούς οργανισμούς, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ινστιτούτα κ.λπ. η επιστημονική έρευνα, η οποία υπηρετεί την προστασία και προαγωγή της υγείας, τον Κεντρικό Σχεδιασμό, τη διεύθυνση της κοινωνικής παραγωγής και των κοινωνικών υπηρεσιών με στόχο την ανάπτυξη της κοινωνικής ευημερίας.

Διαμορφώνονται κρατικές κοινωνικές υποδομές που παρέχουν υψηλής ποιότητας κοινωνικές υπηρεσίες για την κάλυψη των αναγκών που σήμερα αντιμετωπίζονται από το ατομικό και οικογενειακό νοικοκυριό, π.χ. εστιατόρια σε τόπους δουλειάς, σε σχολεία, υποδομές για ανάπαυση - ξεκούραση. Επίσης, διαμορφώνονται προνοιακά ιδρύματα - υποδομές υψηλού επιπέδου που προστατεύουν, φροντίζουν, διασφαλίζουν προσωπική αξιοπρέπεια σε ανθρώπους που δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν λόγω ηλικίας (ανήλικοι, ηλικιωμένοι) ή ασθένειας (ΑμΕΑ).

Παρέχεται σε όλα τα παιδιά προσχολικής ηλικίας δημόσια και δωρεάν Προσχολική Αγωγή, εξασφαλίζεται αποκλειστικά δημοσιá δωρεάν γενική δωδεκάχρονη εκπαίδευση μέσα από έναν τύπο σχολείου με ενιαία δομή, πρόγραμμα, διοίκηση και λειτουργία, υλικοτεχνική υποδομή, ενιαία εκπαιδευμένο εξειδικευμένο προσωπικό. Τα συστήματα αξιολόγησης στοχεύουν στην εμπέδωση της γνώσης, στην ανάπτυξη διαλεκτικής - υλιστικής σκέψης, της αυτοπειθαρχίας και της συλλογικότητας. Μέσα από ένα σύστημα ενιαίας ανώτατης αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης διαμορφώνεται επιστημονικό δυναμικό κατάλληλο να ασκήσει τη διδασκαλία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, να στελεχώσει ως υψηλά ειδικευμένο δυναμικό τους τομείς της έρευνας, την κοινωνικοποιημένη παραγωγή και τις κρατικές υπηρεσίες.

Καθιερώνεται αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα Υγείας και Πρόνοιας. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην πρόληψη, παρέχονται υπηρεσίες για την εξασφάλιση της σωματικής και ψυχικής ευεξίας, της πνευματικής και πολιτιστικής ανάπτυξης του ανθρώπου, της διασφάλισης συνολικών περιβαλλοντικών και κοινωνικών συνθηκών που επηρεάζουν τη δημόσια Υγεία, την ικανότητα για εργασία και κοινωνική δράση.

87. Αλλάζει ο ρόλος και η λειτουργία της Κεντρικής Τράπεζας. Η ρύθμιση της λειτουργίας του χρήματος ως μέσου κυκλοφορίας εμπορευμάτων περιορίζεται στην ανταλλαγή της σοσιαλιστικής παραγωγής με τη συνεταιρισμένη αγροτική παραγωγή, γενικότερα με την εμπορευματική παραγωγή ενός μέρους των καταναλωτικών προϊόντων που δεν παράγονται από σοσιαλιστικές παραγωγικές μονάδες μέχρι την πλήρη εξάλειψη κάθε μορφής ατομικής ιδιοκτησίας σε μέσα παραγωγής και ύπαρξης εμπορευματικής παραγωγής. Η Κεντρική Τράπεζα ελέγχει τις ανάλογες λειτουργίες ορισμένων εξειδικευμένων κρατικών πιστωτικών οργανισμών για τους αγροτικούς παραγωγικούς συνεταιρισμούς και ορισμένους ατομικούς εμπορευματοπαραγωγούς.

Η ανάπτυξη του Κεντρικού Σχεδιασμού και η επέκταση της κοινωνικής ιδιοκτησίας σε όλους τους τομείς κάνει σταδιακά περιττό το χρήμα, όχι μόνο στο περιεχόμενο αλλά και στη μορφή.

Ως τμήμα του Κρατικού Σχεδιασμού, η Κεντρική Τράπεζα ελέγχει τις διεθνείς συναλλαγές, διακρατικές, εμπορικές, τουριστικές, για όσο θα υπάρχουν καπιταλιστικά κράτη στη Γη, συναλλαγές οι οποίες διεξάγονται αποκλειστικά από κρατικές υπηρεσίες. Ρυθμίζει τα αποθέματα του χρυσού ή

άλλου εμπορεύματος με λειτουργία παγκόσμιου χρήματος ή άλλου γενικού αποθεματικού. Η Κεντρική Τράπεζα αποκτά ρόλο στην άσκηση της γενικής κοινωνικής λειτουργίας και συνδέεται με το όργανο και τους στόχους του Κεντρικού Σχεδιασμού.

88. Η σοσιαλιστική οικοδόμηση είναι ασύμβατη με τη συμμετοχή της χώρας σε οποιαδήποτε ιμπεριαλιστική ένωση, όπως είναι η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, το ΔΝΤ, ο ΟΟΣΑ, με την ύπαρξη αμερικανοΝΑΤΟικών στρατιωτικών βάσεων. Η νέα εξουσία, ανάλογα με τις διεθνείς συνθήκες και τον περίγυρο της χώρας, θα επιδιώξει να αναπτυχθούν διακρατικές σχέσεις με αμοιβαίο όφελος, ανάμεσα στην Ελλάδα και άλλες χώρες, ιδιαίτερα με χώρες που το επίπεδο ανάπτυξής τους, η φύση των προβλημάτων και των άμεσων συμφερόντων τους μπορούν να εξασφαλίσουν μια τέτοια αμοιβαία ωφέλιμη συνεργασία.

Το σοσιαλιστικό κράτος θα επιδιώξει συνεργασία με κράτη και λαούς που αντικειμενικά έχουν άμεσο συμφέρον να αντισταθούν σε οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά κέντρα του ιμπεριαλισμού, πρώτ' απ' όλα με λαούς που οικοδομούν στις χώρες τους το σοσιαλισμό. Θα επιδιώξει να αξιοποιήσει κάθε πρόσφορο «ρήγμα» που θα υπάρξει στο ιμπεριαλιστικό «μέτωπο», εξαιτίας των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, για τη διαφύλαξη και ενίσχυση της επανάστασης και του σοσιαλισμού. Η σοσιαλιστική Ελλάδα, πιστή στις αρχές του προλεταριακού διεθνισμού, θα αποτελέσει, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της, στήριγμα για το παγκόσμιο, αντιιμπεριαλιστικό επαναστατικό, κομμουνιστικό κίνημα.

Η ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών

89. Οι κοινωνικές ανάγκες προσδιορίζονται με βάση το επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων που έχει επιτευχθεί τη δεδομένη ιστορική περίοδο.

Βασικές κοινωνικές ανάγκες (Παιδεία, Υγεία - Πρόνοια) καλύπτονται καθολικά δωρεάν, σύμφωνα με τις ανάγκες, ενώ άλλο τμήμα τους καλύπτεται από μικρό σχετικά μέρος του εργασιακού χρηματικού εισοδήματος (στέγη, ενέργεια - ύδρευση - θέρμανση, μετακίνηση, διατροφή).

Χαρακτηριστικό της πρώτης βαθμίδας των κομμουνιστικών σχέσεων, δηλαδή των σοσιαλιστικών, είναι η κατανομή ενός μέρους των προϊόντων ανάλογα με την εργασία. Η κατανομή ενός τμήματος της σοσιαλιστικής παραγωγής «σύμφωνα με την εργασία», που μόνο ως προς τη μορφή μοιάζει με την εμπορευματική ανταλλαγή, είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής κληρονομιάς. Ο νέος τρόπος παραγωγής δεν την έχει αποβάλει, γιατί δεν έχει ακόμα αναπτύξει την ανθρώπινη παραγωγική δύναμη και τα μέσα παραγωγής στις αναγκαίες διαστάσεις με ευρύτατη χρησιμοποίηση της νέας τεχνολογίας. Η παραγωγικότητα της εργασίας δεν επιτρέπει ακόμα αποφασιστικά μεγάλη μείωση του εργάσιμου χρόνου, εξάλειψη των βαριών εργασιών και της εργασιακής μονομέρειας, ώστε να εξαλειφθεί η ανάγκη του κοινωνικού καταναγκασμού προς εργασία.

Η σχεδιασμένη κατανομή της εργατικής δύναμης και των μέσων παραγωγής συνεπάγεται τη σχεδιασμένη κατανομή του κοινωνικού προϊόντος, συνιστά δηλαδή ριζική διαφορά σε σχέση με την κατανομή του κοινωνικού προϊόντος μέσω της αγοράς στη βάση νομοτελειών και κατηγοριών της εμπορευματικής ανταλλαγής.

90. Ο χρόνος εργασίας στο σοσιαλισμό δεν είναι «ο κοινωνικά αναγκαίος χρόνος εργασίας» που αποτελεί μέτρο της αξίας για την ανταλλαγή των εμπορευμάτων στην εμπορευματική παραγωγή. Είναι το μέτρο της ατομικής συνεισφοράς στην κοινωνική εργασία για την παραγωγή του συνολικού προϊόντος. Λειτουργεί ως μέτρο της κατανομής εκείνων των προϊόντων ατομικής κατανάλωσης, που ακόμα διανέμονται «σύμφωνα με την εργασία».

Η πρόσβαση στο μέρος του κοινωνικού προϊόντος που κατανέμεται «ανάλογα με την εργασία» καθορίζεται από την ατομική προσφορά εργασίας του καθενός στη συνολική κοινωνική εργασία, χωρίς να διαχωρίζεται σε σύνθετη ή απλή, χειρωνακτική ή όχι. Μέτρο της ατομικής προσφοράς είναι ο χρόνος εργασίας που καθορίζεται από το σχέδιο με βάση τις συνολικές ανάγκες της κοινωνικής παραγωγής, τους υλικούς όρους της παραγωγικής διαδικασίας, στην οποία εντάσσεται η «ατομική εργασία». Στον καθορισμό του χρόνου εργασίας συνυπολογίζονται οι ιδιαίτερες ανάγκες της κοινωνικής παραγωγής για τη συγκέντρωση εργατικού δυναμικού σε περιοχές, κλάδους κ.λπ., ιδιαίτερες κοινωνικές ανάγκες όπως είναι η μητρότητα, οι ειδικές ανάγκες αναπήρων και άλλων ατόμων. Η ατομική στάση απέναντι στην οργάνωση και υλοποίηση της παραγωγικής διαδικασίας παίζει αποφασιστικό ρόλο στη παραγωγικότητα της εργασίας, στην εξέλιξη του χρόνου εργασίας, στην εξοικονόμηση υλών, στην εφαρμογή παραγωγικών τεχνολογιών, στην ορθολογικότερη οργάνωση της εργασίας, στην άσκηση εργατικού ελέγχου στη διοίκηση - διεύθυνση.

91. Διαμορφώνονται κίνητρα για την ανάπτυξη πρωτοπόρας κομμουνιστικής στάσης στην οργάνωση και εκτέλεση της εργασίας στην παραγωγική μονάδα ή κοινωνική υπηρεσία ως αποτέλεσμα συνδυασμένων ειδικών εργασιών. Τα κίνητρα αποσκοπούν στη μείωση των καθαρά ανειδίκευτων και χειρωνακτικών εργασιών, στη μείωση του εργάσιμου χρόνου, σε συνδυασμό με την πρόσβαση σε επιμορφωτικά προγράμματα, υπηρεσίες αναψυχής, πολιτισμού, με συμμετοχή στον εργατικό έλεγχο. Απορρίπτεται η χρηματική μορφή κινήτρων.

Η σχεδιασμένη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων στον κομμουνιστικό τρόπο παραγωγής απελευθερώνει όλο και περισσότερο χρόνο από την εργασία, ο οποίος αξιοποιείται για το ανέγασμα του μορφωτικού - πολιτιστικού επιπέδου του εργάτη, για τη συμμετοχή του στην άσκηση των καθηκόντων εξουσίας και διεύθυνσης παραγωγής κ.λπ. Η ολόπλευρη ανάπτυξη του ανθρώπου ως παραγωγικής δύναμης στην οικοδομούμενη νέου τύπου κοινωνία, των κομμουνιστικών σχέσεων και της κομμουνιστικής στάσης στην άμεση κοινωνική εργασία, είναι σχέση αμφίδρομη. Ανάλογα με την ιστορική φάση αποκτά προτεραιότητα ή μια ή η άλλη πλευρά.

Η διαπάλη του νέου με το παλιό. Αναγκαιότητα η συνειδητή και σχεδιασμένη εξάλειψη των στοιχείων της ανωριμότητας

92. Η πλήρης επικράτηση των νομοτελειών του κομμουνισμού προϋποθέτει το ξεπέραςμα των στοιχείων ανωριμότητας που χαρακτηρίζουν την κατώτερη βαθμίδα του, το σοσιαλισμό.

Στο σοσιαλισμό δεν έχει εξαλειφθεί κάθε κατάλοιπο προγενέστερων τρόπων παραγωγής και δεν έχουν ωριμάσει οι υλικές συνθήκες του σοσιαλι-

στικού τρόπου παραγωγής, ώστε να πάρει πλήρως τον κομμουνιστικό χαρακτήρα του, ώστε να έχει πλήρη ισχύ η αρχή «από τον καθένα ανάλογα με τις δυνατότητές του στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του».

Αρχικά παραμένουν μορφές ατομικής και ομαδικής ιδιοκτησίας, που αποτελούν βάση για την ύπαρξη των εμπορευματοχρηματικών σχέσεων.

Στη βάση της οικονομικής ανωριμότητάς του παραμένουν κοινωνικές ανισότητες, διαστρωματώσεις, ουσιαστικές διαφορές ή αντιθέσεις, όπως ανάμεσα στην πόλη και το χωριό, στους εργαζόμενους της πνευματικής και χειρωνακτικής εργασίας, στους εργάτες υψηλής και χαμηλής ειδίκευσης, οι οποίες πρέπει σταδιακά, σχεδιασμένα να εξαλείφονται.

Κατά τη σοσιαλιστική οικοδόμηση η εργατική τάξη σταδιακά και όχι ενιαία αποκτά τη δυνατότητα να έχει ολοκληρωμένη γνώση των διαφορετικών τμημάτων της παραγωγικής διαδικασίας, της επιτελικής δουλειάς, ουσιαστικό ρόλο στην οργάνωση της εργασίας. Ως συνέπεια των δυσκολιών αυτής της διαδικασίας είναι ακόμη δυνατό εργαζόμενοι με διευθυντικό ρόλο στην παραγωγή, εργαζόμενοι της πνευματικής εργασίας και υψηλής επιστημονικής ειδίκευσης, να αυτονομούν το ατομικό ή και το ομαδικό συμφέρον τους από το κοινωνικό συμφέρον, να διεκδικούν μεγαλύτερο μερίδιο από το συνολικό κοινωνικό προϊόν, αφού δεν έχει κυριαρχήσει η κομμουνιστική στάση απέναντι στην εργασία.

93. Η κοινωνική επανάσταση δεν περιορίζεται στην κατάληψη της εξουσίας και στη διαμόρφωση της οικονομικής βάσης για τη σοσιαλιστική ανάπτυξη, αλλά επεκτείνεται σε όλη τη σοσιαλιστική πορεία, περιλαμβάνει τη σοσιαλιστική ανάπτυξη για την προσέγγιση της ανώτερης κομμουνιστικής βαθμίδας.

Στη συνέχεια, οι νέες σχέσεις επεκτείνονται και βαθαίνουν, αναπτύσσονται οι κομμουνιστικές σχέσεις και ο νέος άνθρωπος σε ανώτερο επίπεδο που κατοχυρώνει την ανεπίστρεπτη κυριαρχία του σοσιαλισμού, εφόσον έχουν καταργηθεί οι καπιταλιστικές σχέσεις παγκόσμια ή τουλάχιστον στις αναπτυγμένες και στις βαρύνουσες στο ιμπεριαλιστικό σύστημα χώρες.

Στη σοσιαλιστική πορεία εμπεριέχεται η δυνατότητα αντιστροφής και οπισθοδρόμησης προς τον καπιταλισμό, όπως ανέδειξε η πείρα της αντεπαναστατικής ανατροπής στην ΕΣΣΔ και τις άλλες σοσιαλιστικές χώρες. Η οπισθοδρόμηση, σε κάθε περίπτωση, αποτελεί προσωρινό φαινόμενο στην Ιστορία. Το πέρασμα από έναν κατώτερο τρόπο παραγωγής σε έναν ανώτερο δεν ήταν ευθύγραμμη ανοδική διαδικασία. Αυτό αποδεικνύει και η ίδια η ιστορία επικράτησης του καπιταλισμού.

Το άλμα που συντελείται κατά τη διάρκεια της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, δηλαδή κατά την επαναστατική περίοδο μετάβασης από τον καπιταλισμό στον αναπτυγμένο κομμουνισμό, είναι ποιοτικά ανώτερο από κάθε προηγούμενο, καθώς οι κομμουνιστικές σχέσεις, ως μη εκμεταλλευτικές, δε διαμορφώνονται στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Διεξάγεται ένας αγώνας των «φύτρων» του νέου ενάντια στις επιβιώσεις του «παλιού» σε όλες τις σφαίρες της κοινωνικής ζωής, πάλη για ριζική αλλαγή όλων των οικονομικών σχέσεων και κατ' επέκταση όλων των κοινωνικών σχέσεων σε κομμουνιστικές.

94. Κατά το μακρόχρονο αυτό πέρασμα από την καπιταλιστική στην αναπτυγμένη κομμουνιστική κοινωνία, η πολιτική της επαναστατι-

κής εργατικής εξουσίας, με καθοδηγητική δύναμη το Κομμουνιστικό Κόμμα, αποκτά προτεραιότητα στη διαμόρφωση, επέκταση και εμβάθυνση, στην πλήρη και ανεπίστρεπτη κυριαρχία των νέων κοινωνικών σχέσεων, όχι βουλησιαρχικά, αλλά στη βάση των νομοτελειών του κομμουνιστικού τρόπου παραγωγής.

Είναι διαρκής πάλη για την εξάλειψη κάθε μορφής ομαδικής και ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα και προϊόντα παραγωγής και της μικροαστικής συνείδησης που έχει βαθιές ιστορικές ρίζες. Είναι αγώνας για τη διαμόρφωση κομμουνιστικής συνείδησης και στάσης στην άμεσα κοινωνική εργασία.

Η σοσιαλιστική συσσώρευση, που επιτυγχάνεται, οδηγεί σε ένα νέο επίπεδο ευημερίας. Το νέο επίπεδο κάνει δυνατή τη σταδιακή επέκταση των νέων σχέσεων στο μέρος των παραγωγικών δυνάμεων που προηγούμενα δεν ήταν ώριμο να ενταχθεί στην άμεσα κοινωνική παραγωγή. Ολοένα και διευρύνονται οι υλικές προϋποθέσεις για την κατάργηση της διαφοράς στην κατανομή του κοινωνικού προϊόντος μεταξύ των εργαζομένων, στην άμεσα κοινωνική παραγωγή της κοινωνίας, για τη συνεχή μείωση του υποχρεωτικού χρόνου εργασίας, για τη συνεχή μορφωτική - πολιτιστική ανάπτυξη και τεχνολογική επιστημονική ειδίκευση του ανθρώπου, την εκρίζωση αντιδραστικών και αναχρονιστικών αντιλήψεων, ηθών και συμπεριφορών σε μια σειρά κοινωνικά ζητήματα, όπως το γυναικείο.

Σύμφωνα με τον καθολικό κοινωνικό νόμο της αντιστοίχισης των σχέσεων παραγωγής με το επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων, το κάθε ιστορικά νέο επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων, που επιτυγχάνει αρχικά η σοσιαλιστική οικοδόμηση, απαιτεί την παραπέρα «επαναστατικοποίηση» των σχέσεων παραγωγής και όλων των οικονομικών σχέσεων, στην κατεύθυνση της πλήρους μετατροπής τους σε κομμουνιστικές μέσω της επαναστατικής πολιτικής.

Η ανάπτυξη του κομμουνιστικού τρόπου παραγωγής στην πρώτη βαθμίδα του, τη σοσιαλιστική, είναι διαδικασία για την εξάλειψη της κατανομής του κοινωνικού προϊόντος με χρηματική μορφή. Η κομμουνιστική παραγωγή - και στην ανώριμη βαθμίδα της - είναι άμεσα κοινωνική παραγωγή.

Θεμελιακές αρχές συγκρότησης της σοσιαλιστικής εξουσίας

95. Η σοσιαλιστική εξουσία είναι η επαναστατική εξουσία της εργατικής τάξης, η δικτατορία του προλεταριάτου. Η επαναστατική εργατική εξουσία προϋποθέτει υψηλού βαθμού οργάνωση με όλα τα μέσα. Απαιτεί εργατικό έλεγχο στην άσκηση διοίκησης των βιομηχανικών μονάδων στους κλάδους στρατηγικής σημασίας, ώστε να πραγματοποιείται το δημιουργικό οικονομικό - κοινωνικό και πολιτιστικό έργο της σε όλες τις συνθήκες - πολεμικού κομμουνισμού, σχετικά πιο ειρηνικής περιόδου σοσιαλιστικής οικοδόμησης - για να γίνει εφικτή η υπεροχή της εργατικής και λαϊκής πλειοψηφίας απέναντι στην οργανωμένη εγχώρια και εξωτερική αντίσταση του κεφαλαίου, στην αντεπαναστατική δράση του μετά την απώλεια της εξουσίας του.

Προϋποθέτει προετοιμασία και ικανότητα για την ταχύτερη δυνατή κινητοποίηση των κοινωνικοποιημένων μέσων παραγωγής, όλου του εργατικού δυναμικού μέσω του Κεντρικού Σχεδιασμού, ώστε γρήγορα να αποκαταστήσει τις απώλειες της περιόδου πανεθνικής κρίσης που έχει προηγηθεί, της αντίστασης των καπιταλιστών, αλλά και των ανώτερων μεσαίων στρω-

μάτων, του εξωτερικού οικονομικού αποκλεισμού, των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και πολέμων κ.λπ.

96. Οι θεμελιακές αρχές της επαναστατικής εργατικής εξουσίας προκύπτουν από την αντικειμενική θέση της εργατικής τάξης στην κοινωνικοποιημένη παραγωγική διαδικασία και από το γεγονός ότι όλη η εργατική τάξη δεν έχει κατακτήσει ενιαία συνείδηση του κοινωνικού της ρόλου. Από το γεγονός ότι η κοινωνικοποιημένη εργασία καθιστά άχρηστη την ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, προκύπτει ότι οι θεμελιακές αρχές της νέας εξουσίας βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με την παλιά, την αστική εξουσία.

Η έκταση και οι μορφές που χρησιμοποιεί η επαναστατική εργατική εξουσία για την καταστολή της αντεπαναστατικής δράσης εξαρτώνται από τη στάση πολιτικών και κοινωνικών οργανώσεων απέναντι στις δύο αντιμαχόμενες δυνάμεις, την εργατική και την καπιταλιστική.

Η οργάνωση της νέας εξουσίας είναι υπόθεση όλης της εργατικής τάξης. Η συμμετοχή των άλλων κοινωνικών δυνάμεων

97. Το σοσιαλιστικό κράτος, ως όργανο της ταξικής πάλης που συνεχίζεται με άλλες μορφές και σε νέες συνθήκες, δεν έχει μόνο αμυντική - κατασταλτική οργανωτική λειτουργία. Έχει δημιουργική, οικονομική, πολιτιστική, διαπαιδαγωγική, υπό την καθοδήγηση της ιδεολογικής - πολιτικής πρωτοπορίας της, του Κόμματός της. Εκφράζει μια ανώτερη μορφή δημοκρατίας, με βασικό χαρακτηριστικό της την ενεργητική συμμετοχή της εργατικής τάξης και γενικότερα του λαού που διαπαιδαγωγείται με ηθικά κίνητρα που προκύπτουν από τον ανώτερο τρόπο παραγωγής και δημοκρατίας, στη διαμόρφωση της σοσιαλιστικής κοινωνίας, στην επίλυση όλων των παλιών αντιφάσεων και των κοινωνικών ανισοτήτων, στον έλεγχο της διεύθυνσης των παραγωγικών μονάδων, των κοινωνικών και διοικητικών υπηρεσιών, όλων των οργάνων εξουσίας από κάτω έως πάνω. Θεσμοθετείται και πρακτικά εξασφαλίζεται η άσκηση του εργατικού και κοινωνικού ελέγχου, η απρόσκοπτη άσκηση κριτικής σε αποφάσεις και χειρισμούς που εμποδίζουν τη σοσιαλιστική οικοδόμηση. Η απρόσκοπτη καταγγελία υποκειμενικών αυθαιρεσιών, γραφειοκρατικής στάσης στελεχών, άλλων αρνητικών φαινομένων και παρεκκλίσεων από τις σοσιαλιστικές - κομμουνιστικές αρχές.

Θεμέλιο της εργατικής εξουσίας είναι η παραγωγική μονάδα, η κοινωνική υπηρεσία, η διοικητική μονάδα, ο παραγωγικός συνεταιρισμός, όπου ασκείται το δικαίωμα του εργαζόμενου: Να εκλέγει και να ανακαλεί τους αντιπροσώπους της μονάδας. Να εκλέγεται στην κατώτερη βαθμίδα της εργατικής εξουσίας, το Εργατικό, Εργασιακό ή Συνεταιριστικό Συμβούλιο. Να εκλέγει και να ανακαλεί τους αντιπροσώπους για το αμέσως παραπάνω όργανο εξουσίας.

Στη Συνέλευση των εργαζομένων θεμελιώνεται η άμεση και έμμεση εργατική δημοκρατία, η αρχή του ελέγχου, της απόδοσης ευθύνης και της ανακλητότητας, που επεκτείνεται και στα μέλη της διεύθυνσης.

Η Συνέλευση της παραγωγικής μονάδας, της κοινωνικής υπηρεσίας, της διοικητικής μονάδας, του παραγωγικού συνεταιρισμού είναι το Σώμα, μέσω του οποίου εξασφαλίζεται η ουσιαστική συμμετοχή κάθε εργαζόμενου

και εργαζόμενης, ανεξάρτητα από το μορφωτικό επίπεδο και την ειδίκευσή του, τη γλωσσική, πολιτιστική, θρησκευτική κληρονομιά του.

Το εκλογικό δικαίωμα εξασφαλίζεται διά μέσου της εργασιακής υποχρέωσης κάθε ικανού και ικανής προς εργασία, ενώ το εργατικό κράτος εξασφαλίζει μέσω του Κεντρικού Σχεδιασμού την ανάλογη εργασιακή θέση. Η εξαίρεση από το εκλογικό δικαίωμα γίνεται με βάση το διαμορφωμένο ποινικό - πειθαρχικό σύστημα.

Η εργατική εξουσία επιδιώκει την ένταξη των ικανών προς εργασία γυναικών μη συντάξιμης ηλικίας (18 - 55 ετών) στην άμεσα κοινωνική εργασία. Η ένταξη μπορεί να γίνει σταδιακά, ανάλογα με το εύρος των προβλημάτων που παραλαμβάνει και λύνει η εργατική εξουσία.

Οι ενήλικες μη εργαζόμενοι σπουδαστές - φοιτητές συμμετέχουν μέσω της αντίστοιχης εκπαιδευτικής μονάδας που απαρτίζεται από τους πανεπιστημιακούς και άλλους εργαζόμενους.

Ξεχωριστή κοινωνική ομάδα αποτελούν οι συνταξιούχοι, ο ταξικός διαχωρισμός των οποίων υφίσταται. Γι' αυτό το λόγο, οι συνταξιούχοι συμμετέχουν διά μέσου των διαδικασιών του τελευταίου εργασιακού χώρου στον οποίο δούλευαν.

Οι συνταξιούχοι συνεταιρισμένοι αγρότες συμμετέχουν μέσω της συνεταιριστικής οργάνωσής τους.

Οι αυτοαπασχολούμενοι συμμετέχουν με αντιπροσώπευσή τους.

Οι ανάπηροι, ανάλογα με το βαθμό αναπηρίας, εντάσσονται είτε στους συνταξιούχους είτε σε εργασία με ευνοϊκότερους όρους, είτε σε ειδικές εκπαιδευτικές - παραγωγικές μονάδες.

Με την ίδια αρχή αντιμετωπίζει και τις λεγόμενες «μειονότητες», τα «αλλόγλωσσα» τμήματα της εργατικής τάξης, τους μετανάστες που έχει κληρονομήσει από τον καπιταλισμό, τους πολιτικούς πρόσφυγες. Η σοσιαλιστική εξουσία διασφαλίζει τη διάσωση της γλώσσας και των πολιτιστικών παραδόσεων, τη γνωριμία με τις ιστορικές ρίζες τους, με ένταξη ειδικού προγράμματος στο ενιαίο εκπαιδευτικό και πολιτιστικό σύστημα, χωρίς ξεχωριστούς οικισμούς, με φροντίδα στην εκπροσώπηση στα ανώτερα όργανα.

Από τις οργανώσεις που πήραν μέρος στην επανάσταση μπορούν να προκύψουν ιδιαίτερες επιτροπές για τις ανάγκες των γυναικών, των νέων, των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ενταγμένες στη δομή της εργατικής εξουσίας.

Η τοποθέτηση - τουλάχιστον για τις μονάδες ενός σημαντικού μεγέθους, - οικονομικού διευθυντή και διευθυντή παραγωγής είναι ζήτημα καταμερισμού του ανάλογα εξειδικευμένου δυναμικού που αντιμετωπίζει ο Κεντρικός Σχεδιασμός. Οι διευθυντές τοποθετούνται ως μισθωτοί χωρίς ξεχωριστό οικονομικό προνόμιο. Τα όργανα εξουσίας έχουν την υποχρέωση να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για τη δυνατότητα κάλυψης των αναγκών διοίκησης της μονάδας από το δυναμικό της.

Η Διεύθυνση της παραγωγικής μονάδας ή κοινωνικής υπηρεσίας ή διοικητικής μονάδας είναι πολυπρόσωπη, συμμετέχει στο Εργατικό Συμβούλιο και όχι απλά το Συμβούλιο εκπροσωπείται στη Διεύθυνση.

Ζήτημα ελέγχου και ανάκλησης της Διεύθυνσης θέτουν όλα τα αντίστοιχα σώματα και όργανα.

Η σοσιαλιστική εξουσία παραλαμβάνει από τον καπιταλισμό ως κληρονομιά μεγάλο αριθμό μισθωτών που προέρχονται από τις διοικητικές υπηρε-

σίες του καπιταλισμού (κρατικούς υπαλλήλους, από το διοικητικό μηχανισμό στις επιχειρήσεις). Η εργατική εξουσία επιδιώκει την πολιτική και πολιτιστική προσαρμογή και εργασιακή ένταξή τους στις σοσιαλιστικές παραγωγικές μονάδες και τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Ο εργατικός χαρακτήρας της εξουσίας εκφράζεται στη σύνθεση όλων των λαϊκών οργάνων.

Το σοσιαλιστικό κράτος εκφράζει τη συμμαχία της εργατικής τάξης με τους αυτοαπασχολούμενους, η οικονομική δραστηριότητα των οποίων υφίσταται σε κάποιους κλάδους για ένα μεταβατικό διάστημα. Θέτει τους όρους (υποχρεώσεις και δικαιώματα) για τους μεμονωμένους αυτοαπασχολούμενους και τους συνεταιρισμένους αγρότες ως μεταβατική μορφή και προετοιμασία ένταξής τους στην άμεσα κοινωνική παραγωγή.

Σε κάθε περίπτωση, ο Συνεταιρισμός είναι μια μεταβατική μορφή ιδιοκτησίας από την οποία απορρέει και μια μεταβατική μορφή οργάνου αυτοδιοίκησης - Συμβούλιο του συνεταιρισμού - που εκλέγεται από τα μέλη του.

Ορισμένες κατευθύνσεις για τη συγκρότηση των οργάνων εξουσίας

98. Βάση της εργατικής συμμετοχής είναι η Συνέλευση της σοσιαλιστικής παραγωγικής μονάδας, κοινωνικής ή διοικητικής υπηρεσίας, μέσω της οποίας εκλέγεται το κατώτερο όργανο εξουσίας, το Εργατικό Συμβούλιο. Η δομή των οργάνων εξουσίας περιλαμβάνει:

Το Εργατικό Συμβούλιο, το Περιφερειακό Συμβούλιο και το Ανώτατο Όργανο της Εργατικής Εξουσίας.

Το Ανώτατο Όργανο της Εργατικής Εξουσίας έχει την ευθύνη του Κεντρικού Σχεδιασμού, του δημιουργικού έργου στην οικονομία και σε όλες τις κοινωνικές σχέσεις, της περιφρούρησης της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, των διακρατικών σχέσεων. Έχει πλήρεις εξουσίες, νομοθετικές, εκτελεστικές, δικαστικές, τις οποίες οργανώνει αντίστοιχα με επιτελικές δομές.

Και στα τρία επίπεδα των οργάνων εξουσίας, ιεραρχικά, ανήκει η οργάνωση της περιφρούρησης της επανάστασης, της Λαϊκής Δικαιοσύνης, ο ελεγκτικός μηχανισμός.

Τα όργανα επαναστατικής περιφρούρησης και άμυνας στηρίζονται στην εργατική και λαϊκή συμμετοχή, αλλά και σε μόνιμο εξειδικευμένο προσωπικό.

Όλα τα όργανα διέπονται από την αρχή του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού, η οποία εξασφαλίζει το ενιαίο του Κεντρικού Σχεδιασμού και την εξειδίκευση στην υλοποίησή του.

Κρατικό όργανο ιδιαίτερης σημασίας είναι η Ανώτατη Διεύθυνση Κεντρικού Σχεδιασμού, που περιλαμβάνει και επιτροπές για ειδικά ζητήματα, όπως για την ισοτιμία και τα δικαιώματα της γυναίκας, επιτροπές που λειτουργούν στον καταμερισμό του Ανώτατου Οργάνου της Εργατικής Εξουσίας.

Για όλους τους συμμετέχοντες στα κρατικά όργανα, οποιουδήποτε επιπέδου, ισχύει η ανακλητότητα, η ρύθμιση του ωραρίου τους από το χώρο εργασίας τους για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα της εκλογής τους και ανάλογα με το μέγεθος των υποχρεώσεών τους στα όργανα, ο αποκλεισμός συμμετοχής σε παραπάνω από δύο όργανα, ο αποκλεισμός οποιουδήποτε οικονομικού προνομίου.

Διαμορφώνεται επαναστατικό Σύνταγμα και επαναστατική νομοθεσία, που αντιστοιχεί στις νέες κοινωνικές σχέσεις - την κοινωνική ιδιοκτησία, τον Κεντρικό Σχεδιασμό, τον εργατικό έλεγχο - και υπερασπίζεται την επαναστα-

τική νομιμότητα. Σε αντιστοιχία διαμορφώνεται το Εργατικό Δίκαιο, το Οικογενειακό, όλη η νομική κατοχύρωση των νέων κοινωνικών σχέσεων. Οι νέες δικαστικές αρχές υπάγονται στην άμεση ευθύνη των οργάνων εξουσίας. Το Δικαστικό Σώμα συγκροτείται από αιρετούς και ανακλητούς λαϊκούς δικαστές, καθώς και από μόνιμο δικαστικό προσωπικό, υπόλογους στα όργανα της εργατικής εξουσίας.

Στη θέση του αστικού Στρατού και των Σωμάτων καταστολής, που έχουν διαλυθεί εξ ολοκλήρου, δημιουργούνται νέοι θεσμοί, στη βάση της επαναστατικής πάλης για τη συντριβή της αντίστασης των εκμεταλλευτών και την υπεράσπιση της Επανάστασης. Το στελεχικό δυναμικό διαμορφώνεται με βάση τη στάση του απέναντι στην Επανάσταση.

Σταδιακά διαμορφώνεται μέσα από νέες στρατιωτικές παραγωγικές σχολές ένα νέο δυναμικό, επιλεγμένο κυρίως από νέους με εργατική καταγωγή. Διαπαιδαγωγείται με τις αρχές της νέας εξουσίας. Αξιοποιείται η θετική πείρα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, όπου τα καθήκοντα περιφρούρησης των επαναστατικών κατακτήσεων δεν εκτελούνταν μόνο από τα μόνιμα ειδικά Σώματα, αλλά και με λαϊκή ευθύνη από επιτροπές εργατών με βάρδιες κ.λπ.

Η εργατική εξουσία αξιοποιεί όλα τα νέα τεχνικά μέσα, τις τεχνολογικά νέες μορφές οργάνωσης, ώστε να πετυχαίνει την αποτελεσματικότητα στην άμυνα απέναντι στο διεθνή ιμπεριαλισμό, στην οργάνωση και στον έλεγχο, αλλά και τον περιορισμό των διοικητικών πράξεων στις απόλυτα απαραίτητες, τον περιορισμό του αριθμού των εργαζομένων στη διοικητική - μη παραγωγική εργασία στο ελάχιστο αναγκαίο.

Η σχέση του ΚΚΕ με την εργατική εξουσία

99. Το ΚΚΕ, ως ιδεολογική - πολιτική οργανωμένη πρωτοπορία της εργατικής τάξης, αποτελεί την καθοδηγήτρια δύναμη της επαναστατικής εργατικής εξουσίας, της δικτατορίας του προλεταριάτου. Δικαιώνει τον επαναστατικό καθοδηγητικό ρόλο του εφόσον έμπρακτα εκφράζει τα γενικά συμφέροντα της εργατικής τάξης και τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής οικοδόμησης. Η εργατική τάξη, ακόμα και επαναστατημένη, δεν έχει ακόμα ενιαία κομμουνιστική συνείδηση, κομμουνιστική στάση απέναντι στην άμεσα κοινωνική εργασία, στην κοινωνική ιδιοκτησία, δεν έχει ξεπεράσει τη διαφοροποίηση ανάμεσα στα τμήματά της, όπως αυτά αναπτύσσονται στον καπιταλισμό. Τα μέλη και στελέχη του ΚΚΕ και της Νεολαίας του μετέχουν σε όλες τις μορφές οργάνωσης της κοινωνίας και ασκούν το ρόλο τους ως ιδεολογικοί - πολιτικοί καθοδηγητές, με αυτοθυσία, ανιδιοτέλεια, δεν έχουν απολύτως κανένα οικονομικό ή άλλης φύσης προνόμιο.

Τα μέλη της Νεολαίας του ΚΚΕ, της ΚΝΕ, δρουν ανάλογα στους χώρους της μαθητικής - σπουδάζουσας νεολαίας και υπό την καθοδήγηση των κομματικών οργάνων και δυνάμεων, π.χ. στην εκπαίδευση, στον εργατικό στρατό, στις ομάδες περιφρούρησης της επανάστασης κ.λπ.

Ο ρόλος των μελών και στελεχών του ΚΚΕ συνεχώς κρίνεται - επιβεβαιώνεται ή ακυρώνεται - στην πράξη. Προϋποθέτει την εκ μέρους τους κατάκτηση ενός ανώτερου επιπέδου θεωρητικών, επιστημονικών, τεχνικών γνώσεων, προκειμένου να συμβάλλουν στην ιδεολογική και πολιτική ωρίμανση της εργατικής τάξης στο νέο ρόλο της ως ηγέτιδας δύναμης της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής οικοδόμησης.

Το ΚΚΕ είναι η πολιτική δύναμη που εισάγει σε όλα τα όργανα της εργατικής εξουσίας την ικανότητα της επιστημονικής πρόβλεψης, της σχεδιασμένης

δράσης, το πολιτικό σχέδιο για τη διαμόρφωση της σοσιαλιστικής οικονομικής βάσης, των νέων σοσιαλιστικών σχέσεων παραγωγής - κατανομής, όλων των νέων σοσιαλιστικών - κομμουνιστικών σχέσεων που διατρέχουν όλα τα πεδία οργάνωσης της κοινωνίας, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, τις σχέσεις των δύο φύλων, την εξάλειψη της μακροχρόνιας επιρροής μεταφυσικών δογμάτων κ.λπ.

Το Κόμμα μέσω των μελών του σε κάθε χώρο - και αντίστοιχα η ΚΝΕ στο χώρο μαθητείας - εκφράζει τη γνώμη του για οποιοδήποτε θέμα (π.χ. υποψηφιότητες σε όργανα, για το σχεδιασμό, τον απολογισμό κ.λπ.).

100. Η αναγνώριση και πραγμάτωση του καθοδηγητικού ρόλου του Κόμματος, η απόκτηση ανάλογης κοινωνικής συνείδησης όχι μόνο από τις εργατικές μάζες, αλλά συνολικά από τη λαϊκή πλειοψηφία, είναι αποτέλεσμα της επαναστατικής ιδεολογικής, πολιτικής και οργανωτικής συγκρότησής του, η οποία συνεχώς κρίνεται μέσα στη ζωή. Συνεχώς δοκιμάζεται η διαλεκτική σχέση μεταξύ επαναστατικής θεωρίας και επαναστατικής πράξης, σχέση που συνεπάγεται:

- Κόμμα ουσιαστικά προσηλωμένο στην επαναστατική κομμουνιστική ιδεολογία, στο μαρξισμό - λενινισμό, από την οποία αντλεί την ικανότητα ερμηνείας των νέων φαινομένων και καθοδήγησης της ταξικής πάλης, με γνώμονα την αναγκαιότητα ανάπτυξης και εδραίωσης του νέου τρόπου παραγωγής, στερήωσης του σοσιαλισμού ως κατώτερης βαθμίδας του κομμουνισμού, καθοριστικής νίκης της κοινωνικής ιδιοκτησίας απέναντι σε κάθε μορφή ατομικής ιδιοκτησίας και οριστικής νίκης του κομμουνισμού.

- Κόμμα με εργατική σύνθεση σε όλη την κλίμακά του, σε μέλη και στελέχη. Ιδιαίτερα σε συνθήκες σχετικής σταθεροποίησης της επαναστατικής εξουσίας, η διεύρυνση των δυνάμεων του Κόμματος, η ηλικιακή του ανανέωση δεν πρέπει να ανατρέπουν το πλειοψηφικό μερίδιο των εργατών και εργατριών των παραγωγικών τμημάτων της βιομηχανίας.

- Η εργατική σύνθεση του Κόμματος συνδυάζεται με τη συλλογική ευθύνη, ώστε όλα τα μέλη του να έχουν υψηλό μαρξιστικό μορφωτικό επίπεδο, ικανότητα να προστατεύουν το Κόμμα και ιδιαίτερα τα ανώτερα όργανά του από τη δεισδυσία αστικών ιδεολογημάτων, αναθεωρητικών τάσεων και oportunistικών επιλογών.

- Κόμμα ικανό να παράγει - διαπαιδαγωγεί κομμουνιστές επιστήμονες, επομένως να πρωτοπορεί στην ανάπτυξη της έρευνας, στην απόκτηση νέας γνώσης, αλλά και στην εκτεταμένη αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της προς όφελος της ανεπίστρεπτης νίκης του κομμουνισμού. Καθοδηγητικά όργανα ικανά να εξασφαλίζουν την ενότητα ταξικότητας και επιστημονικότητας, υπόθεση για να ασκεί το Κόμμα τον επαναστατικό καθοδηγητικό του ρόλο.

- Κόμμα ικανό να διευρύνει και να ανανεώνει τους επαναστατικούς δεσμούς του με την εργατική τάξη, τη δημιουργό του κοινωνικού πλούτου, σε νέες συνθήκες, σε νέες καμπές της ταξικής πάλης, σε κάθε μεταβολή - θετική ή αρνητική - του συσχετισμού δυνάμεων στο εσωτερικό και διεθνώς, με αταλάντευτο προσανατολισμό στην πρώτη και κύρια κοινωνική αντίθεση, την αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας. Με την πρωτοπόρα στάση των μελών και των στελεχών του έμπρακτα συμβάλλει στην ανάπτυξη κομμουνιστικής στάσης στην εργασία.

Το ΚΚΕ έρχεται από πολύ μακριά και πάει πολύ μακριά, γιατί «η υπόθεση του προλεταριάτου, ο κομμουνισμός, είναι η πιο καθολική ανθρωπίνη, η βαθύτερη, η πιο πλατιά».

ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρόν Καταστατικό προτείνεται να ψηφιστεί στο 19ο Συνέδριο του ΚΚΕ, που θα πραγματοποιηθεί τον Απρίλη του 2013.

Διαμορφώθηκε από την τροποποίηση και συμπλήρωση του Καταστατικού που εγκρίθηκε στο 15ο Συνέδριο του ΚΚΕ. Αξιοποιήθηκε επίσης η εμπειρία, παλιότερη και πρόσφατη.

Το Καταστατικό καθορίζει τους σκοπούς και το χαρακτήρα του ΚΚΕ, τις αρχές και τους κανόνες συγκρότησης, λειτουργίας και δράσης του.

Ορίζει τις υποχρεώσεις, τα δικαιώματα, τα βασικά καθήκοντα και τους κανόνες δράσης των μελών, των Οργανώσεων και των οργάνων του Κόμματος.

Η μεγάλη αξία και σημασία των καταστατικών αρχών και των κανόνων λειτουργίας του ΚΚΕ, ως επαναστατικού κόμματος νέου τύπου, έχει κριθεί και δοκιμαστεί στον έναν περίπου αιώνα ύπαρξης και δράσης του, καθώς και από την πλούσια πείρα του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος.

Η συνειδητή και αποφασιστική υπεράσπιση των αρχών αυτών, όπως και η αυστηρή τήρηση και εφαρμογή τους, αποτελούν πρώτιστο καθήκον κάθε μέλους του Κόμματος. Καθήκον που ταυτίζεται με την υπεράσπιση αυτής της ίδιας της ύπαρξης του Κόμματος και των βασικών προϋποθέσεων, για να μπορέσει να καθοδηγήσει την εργατική τάξη στην ιστορική της αποστολή, την επαναστατική κατάκτηση της εργατικής εξουσίας για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

α. Το ΚΚΕ είναι το Κόμμα της εργατικής τάξης, η συνειδητή οργανωμένη ιδεολογική, πολιτική πρωτοπορία της, η ανώτατη μορφή οργάνωσής της. Είναι επαναστατική οργάνωση εθελοντών ομοϊδεατών και αγωνίζεται για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής κοινωνίας, στην οποία θα καταργηθεί κάθε εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, κάθε μορφή ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και θα διασφαλιστεί ένα ανώτερο επίπεδο ζωής και δικαιωμάτων για το λαό, ισότητα δυνατοτήτων και δικαιωμάτων, ολόπλευρη κοινωνική πρόοδος στην Ελλάδα.

Στρατηγικός στόχος του ΚΚΕ είναι η κατάκτηση της επαναστατικής εργατικής εξουσίας, η δικτατορία του προλεταριάτου, για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση. Το ΚΚΕ φιλοδοξεί να δώσει όλες του τις δυνάμεις για την οικοδόμηση της ανώτερης αυτής κοινωνίας, έχοντας πλήρη συνείδηση ότι θα είναι έργο της ίδιας της εργατικής τάξης, επικεφαλής όλων όσοι υποφέρουν από την εξουσία του κεφαλαίου, και της ουσιαστικής συμμετοχής τους, τόσο στον αγώνα για την κατάκτησή της, όσο και στη διαφύλαξη και στερέωσή της.

Η εργατική τάξη, φορέας της σοσιαλιστικής αλλαγής, πρωτοστατώντας στην πάλη για την ανατροπή του καπιταλισμού, αγωνίζεται όχι μόνο για τη δική της απελευθέρωση, αλλά και για την απελευθέρωση όλων των εργαζομένων.

Για τους λόγους αυτούς, η ύπαρξη του ΚΚΕ και η ισχυροποίησή του στην ελληνική κοινωνία αποτελεί ιστορική αναγκαιότητα. Η εργατική τάξη, για να αναπτύξει με επιτυχία την πάλη της ενάντια στην καθημερινή καταπίεση του κεφαλαίου και να θέσει τέρμα στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, έχει ανάγκη από τη δική της αυτοτελή πολιτική οργάνωση, από ένα επαναστατικό κόμμα, ικανό να καθοδηγεί την πάλη της για τα ζωτικά της συμφέροντα και την οικοδόμηση μιας νέας ανώτερης κοινωνίας, της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής.

Β. Στην οργάνωση, λειτουργία και δράση του για την υλοποίηση των υψηλών αυτών σκοπών, το ΚΚΕ καθοδηγείται από την κοσμοθεωρία του μαρξισμού - λενινισμού και τον προλεταριακό διεθνισμό. Εμπνέεται από την πρώτη ιστορική απόπειρα εργατικής εξουσίας, την Παρισινή Κομμούνα (1871), πολύ περισσότερο από την πρώτη νικηφόρα Σοσιαλιστική Επανάσταση στη Ρωσία τον Οκτώβρη του 1917. Διδάσκεται από τη θετική και αρνητική πείρα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στον 20ό αιώνα, πρώτα απ' όλα στην ΕΣΣΔ. Συνειδητοποιεί το δίδαγμα ότι η ταξική πάλη συνεχίζεται μέχρι την κατάργηση κάθε πηγής κοινωνικής ανισότητας, κάθε ατομικής ιδιοκτησίας μέσων παραγωγής. Το ΚΚΕ καθοδηγείται από τα διδάγματα των ταξικών αγώνων στην Ελλάδα, τους ηρωικούς αγώνες των ΕΑΜ - ΕΛΑΣ την περίοδο της κατοχής και του Δεκέμβρη 1944 και ιδιαίτερα τον κορυφαίο αγώνα του ΔΣΕ 1946 - 1949.

Το ΚΚΕ μελετάει τις κοινωνικοοικονομικές και πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα και στον κόσμο, με βάση την κοσμοθεωρία του και με στόχο την ανάπτυξή της. Στηριγμένο στα παραπάνω, διαμορφώνει το Πρόγραμμα, τη στρατηγική και τακτική του.

Υ. Το πέρασμα από την καπιταλιστική κοινωνία, που βρίσκεται σε βαθιά κρίση, στη σοσιαλιστική κοινωνία, προϋποθέτει την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας από την εργατική τάξη, την κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, τη δημιουργία του παραγωγικού συνεταιρισμού στα μη συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, τον κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της κοινωνικής παραγωγής και των υπηρεσιών, τον εργατικό έλεγχο, που θα φέρουν την απελευθέρωση της δημιουργικής δράσης των εργαζομένων, της νεολαίας. Το ΚΚΕ αγωνίζεται με όλες του τις δυνάμεις, για να συνειδητοποιηθεί αυτή η ανάγκη από την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Στα πλαίσια αυτά, εξαντλεί κάθε δυνατότητα, μέσα από καθημερινούς αγώνες, για την υπεράσπιση της ζωής των εργαζομένων, των οικονομικών, πολιτικών, συνδικαλιστικών, πολιτιστικών τους δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Στον αγώνα αυτό, επιδιώκει την ενότητα της εργατικής τάξης, ανεξάρτητα από ειδικότητα, μορφωτικό επίπεδο, εθνότητα, πολιτιστικές και γλωσσικές παραδόσεις, φύλο. Επιδιώκει τη συμμαχία της εργατικής τάξης με τους φτωχούς αγρότες και αυτοαπασχολούμενους σε μια λαϊκή, αντιμονοπωλιακή αντικαπιταλιστική συμμαχία πάλης για την εργατική εξουσία.

Θ. Η οργανωτική συγκρότηση και λειτουργία του ΚΚΕ καθορίζονται από τους σκοπούς και τον επαναστατικό χαρακτήρα του. Θεμελιακή του αρχή είναι ο δημοκρατικός συγκεντρωτισμός.

Η συνεπής εφαρμογή του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού, με όλες τις πλευρές του, είναι αναγκαία για την ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική ενό-

τητα του Κόμματος, απαραίτητος όρος για την εκπλήρωση των σκοπών του.

ε. Το ΚΚΕ βασίζεται στην αρχή του προλεταριακού διεθνισμού. Στηρίζει το διεθνισμό του στα κοινά συμφέροντα της εργατικής τάξης, στην κοινή αναγκαιότητα και στόχο για το σοσιαλισμό - κομμουνισμό σε κάθε καπιταλιστική χώρα. Διαπαιδαγωγεί τα μέλη του στο πνεύμα του προλεταριακού διεθνισμού, της διεθνούς αλληλεγγύης και συνεργασίας με τους εργαζόμενους όλου του κόσμου. Εκπληρώνει με συνέπεια τις διεθνιστικές του υποχρεώσεις, συμμετέχει στον αγώνα για την ανασυγκρότηση, την ιδεολογική και στρατηγική ενότητα και το δυνάμωμα του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος.

Το ΚΚΕ αντιπαλεύει κάθε εκδήλωση φασισμού, εθνικισμού, σοβινισμού, ρατσισμού, ταυτίζει τον πατριωτισμό με τον ταξικό αγώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΑΡΘΡΟ 1

Η συγκρότηση και λειτουργία του ΚΚΕ στηρίζεται στην αρχή του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού, που αποτελεί αναντικατάστατο συστατικό στοιχείο του επαναστατικού χαρακτήρα του.

Δημοκρατικός συγκεντρωτισμός σημαίνει εσωκομματική δημοκρατία, συγκεντρωτική καθοδήγηση, ενιαία δράση στην εφαρμογή των αποφάσεων με συνειδητή πειθαρχία.

Με βάση το δημοκρατικό συγκεντρωτισμό δεν επιτρέπεται η δημιουργία και δράση οργανωμένων ομάδων μέσα στο Κόμμα, διότι υπονομεύουν την ιδεολογική - πολιτική - οργανωτική ενότητά του, τη δημοκρατική λειτουργία του και την αποτελεσματικότητα στη δράση.

Βασικά στοιχεία του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού είναι:

α) Η ένταξη της λειτουργίας και δράσης όλων των Οργανώσεων του Κόμματος κάτω από ένα καθοδηγητικό κέντρο -την Κεντρική Επιτροπή- που είναι το ανώτατο καθοδηγητικό όργανο για την περίοδο μεταξύ των Συνεδρίων.

β) Η υποχρεωτική εφαρμογή των αποφάσεων των ανώτερων καθοδηγητικών οργάνων από τα παρακάτω όργανα, Οργανώσεις και μέλη του Κόμματος.

γ) Η συνειδητή κομματική πειθαρχία και υποταγή της μειοψηφίας στην πλειοψηφία. Σε περίπτωση διαφωνίας, όσοι διαφωνούν, είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν χωρίς όρους την απόφαση της πλειοψηφίας.

δ) Η αιρετότητα και ανακλητότητα όλων των καθοδηγητικών οργάνων και των μελών τους. Η τακτική και έκτακτη λογοδοσία στις Οργανώσεις και τα Σώματα που τα εκλέγουν. Η συστηματική ενημέρωση των Κομματικών Οργανώσεων για τις αποφάσεις τους.

ε) Η συλλογικότητα ως ανώτατη αρχή της κομματικής καθοδήγησης, όρος απαραίτητος για την ενότητα, την ενιαία και αποτελεσματική δράση του Κόμματος και όλων των Οργανώσεών του, τη σωστή διαπαιδαγώγηση, την ανάπτυξη της δραστηριότητας και πρωτοβουλίας των μελών του Κόμ-

ματος. Στο Κόμμα δεν μπορεί να υπάρχουν μονοπρόσωπες αποφάσεις που να υποκαθιστούν τις συλλογικές αποφάσεις των οργάνων.

Στο πλαίσιο της συλλογικότητας αναπτύσσεται η προσωπικότητα και προσφορά κάθε μέλους του Κόμματος.

στ) Η ισότητα όλων των μελών του Κόμματος ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις.

ζ) Ο έλεγχος, η κριτική και αυτοκριτική ως απαραίτητα στοιχεία για την εφαρμογή των αποφάσεων και την ανάπτυξη της δράσης, τη γενίκευση της πείρας, την αντιμετώπιση αδυναμιών και τη διόρθωση λαθών, τη διαπαιδαγώγηση, το δυνάμωμα της συνειδητής κομματικής πειθαρχίας.

Η κριτική και αυτοκριτική ασκείται μόνο μέσα στα αρμόδια όργανα και ΚΟΒ του Κόμματος.

ΑΡΘΡΟ 2

α) Οι Κομματικές Οργανώσεις Βάσης δημιουργούνται στους τόπους δουλειάς, πρώτα απ' όλα στις βιομηχανικές επιχειρήσεις και κλάδους, σε άλλες επιχειρήσεις, ιδρύματα και υπηρεσίες, καθώς και στους αυτοαπασχολούμενους. Επίσης, Κομματικές Οργανώσεις Βάσης δημιουργούνται στους τόπους κατοικίας, στις πόλεις και τα χωριά.

Τα μέλη του Κόμματος, που εργάζονται σε βιομηχανικές ή άλλες επιχειρήσεις, ιδρύματα και υπηρεσίες, υποχρεούνται να ανήκουν στις Οργανώσεις των χώρων δουλειάς τους ή κλάδων. Οι εξαιρέσεις αποφασίζονται από τις Επιτροπές Περιοχών και τις Τομεακές Επιτροπές.

Με απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής δημιουργούνται Κομματικές Οργανώσεις του ΚΚΕ σε χώρες που ζουν Έλληνες μετανάστες και φοιτητές.

β) Οι Κομματικές Οργανώσεις Βάσης συνενώνονται σε Τομεακές Οργανώσεις και οι Τομεακές Οργανώσεις σε Οργανώσεις Περιοχής. Με Απόφαση της ΚΕ, όπου υπάρχει ανάγκη, μπορεί να δημιουργούνται Περιφερειακές Οργανώσεις που θα συνενώνουν έναν αριθμό Τομεακών Οργανώσεων.

Σε ειδικές περιπτώσεις, η Κεντρική Επιτροπή μπορεί να δημιουργεί ΚΟΒ και Τομεακές Οργανώσεις που καθοδηγούνται άμεσα από αυτήν.

ΑΡΘΡΟ 3

Η εκλογή των καθοδηγητικών οργάνων, των Γραμματέων και των Γραφείων τους, καθώς και των αντιπροσώπων για τα ανώτερα καθοδηγητικά όργανα, γίνεται με μυστική ψηφοφορία, αφού έχει προηγηθεί η προβλεπόμενη από τον κανονισμό διαδικασία.

Εκλέγονται εκείνοι που συγκεντρώνουν το 50%+1 των ψήφων των παρόντων. Αν με την πρώτη ψηφοφορία δεν καλυφθεί ο αριθμός όσων πρέπει να εκλεγούν, γίνεται δεύτερη τελική, με όσους υποψήφιους δε συγκεντρώσαν το 50%+1 στην οποία και εκλέγονται με βάση τη σειρά προτίμησης.

Οι αποφάσεις για τα άλλα ζητήματα παίρνονται με ανοιχτή ψηφοφορία και σχετική πλειοψηφία.

ΑΡΘΡΟ 4

Σε συνθήκες απαγορεύσεων της δράσης του Κόμματος, ο δημοκρατικός συγκεντρωτισμός εφαρμόζεται με μορφές που διασφαλίζουν τη συνέχιση της ενιαίας καθοδήγησης και δράσης του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΑΡΘΡΟ 5

Μέλος του ΚΚΕ είναι όποιος και όποια αποδέχεται την ιδεολογία, το Πρόγραμμα και το Καταστατικό του, είναι πάνω από 18 χρόνων, ανήκει και δουλεύει σε μία από τις Οργανώσεις του και πληρώνει κανονικά τη συνδρομή του.

ΑΡΘΡΟ 6

Μέλη του ΚΚΕ γίνονται κατά κύριο λόγο εργάτες και εργάτριες. Επίσης, πρωτοπόροι εργαζόμενοι από τα λαϊκά στρώματα, καθώς και φοιτητές, σπουδαστές, νοικοκυρές, που συμμετέχουν ενεργά στην ταξική πάλη.

α) Η ένταξη μελών στο Κόμμα γίνεται μόνον ατομικά. Για να γίνει κάποιος μέλος του Κόμματος πρέπει πρώτα να γίνει δόκιμο μέλος. Η δοκιμασία διαρκεί 1 χρόνο.

β) Η ένταξη στο Κόμμα ως δόκιμο μέλος απαιτεί τη σύσταση δύο τακτικών μελών του Κόμματος, οι οποίοι πρέπει να τον γνωρίζουν το λιγότερο ένα χρόνο. Τα κομματικά μέλη που κάνουν τις συστάσεις είναι υπεύθυνα απέναντι στο Κόμμα για την πρότασή τους. Η ένταξη στο Κόμμα αποφασίζεται από τη συνέλευση της ΚΟΒ και επικυρώνεται από το αμέσως ανώτερο όργανο μέσα σε 2 μήνες.

Τα μέλη της Κομμουνιστικής Νεολαίας Ελλάδας (ΚΝΕ) που έχουν την απαιτούμενη ηλικία και ένα (1) τουλάχιστον χρόνο ζωής στην ΚΝΕ, μπορούν να ενταχθούν στο Κόμμα απευθείας ως τακτικά μέλη με τη σύσταση 2 τακτικών μελών του Κόμματος και τη γνώμη των κομματικών μελών του καθοδηγητικού οργάνου της αντίστοιχης Οργάνωσης της ΚΝΕ.

Η κομματική ηλικία του μέλους του Κόμματος υπολογίζεται από την ημέρα που η συνέλευση της ΚΟΒ αποφάσισε την ένταξή του στο Κόμμα ως δόκιμου μέλους. Για το μέλος του Κόμματος που προέρχεται από την ΚΝΕ, σημειώνεται ο χρόνος που ήταν στην ΚΝΕ, πριν γίνει μέλος του Κόμματος, ως χρόνος θητείας στην ΚΝΕ.

Το δόκιμο μέλος έχει όλες τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του μέλους, εκτός από το δικαίωμα να εκλέγει και να εκλέγεται. Η ψήφος του για τα υπόλοιπα ζητήματα είναι συμβουλευτική. Το Γραφείο της ΚΟΒ οφείλει να δίνει κάθε δυνατή βοήθεια στα νέα μέλη, ώστε να μπορέσουν να ξεκινήσουν σωστά την κομματική τους ζωή, να αφομοιώνουν τις αρχές συγκρότησης και λειτουργίας του Κόμματος. Τα δόκιμα μέλη πρέπει να περνούν υποχρεωτικά από κύκλο αυτομόρφωσης. Για να γίνει ένα δόκιμο μέλος τακτικό αποφασίζει η Συνέλευση της Κομματικής Οργάνωσης Βάσης. Η απόφαση παίρνεται με πρόταση - εισήγηση του Γραφείου της ΚΟΒ παρουσία του ενδιαφερόμενου. Η απόφαση επικυρώνεται από το αμέσως ανώτερο καθοδηγητικό όργανο μέσα σε δύο μήνες.

γ) Πρώην μέλη του Κόμματος που διαγράφηκαν ή αποχώρησαν από το Κόμμα μπορούν να επανενταχθούν σε αυτό, εφόσον εγκρίνει η Επιτροπή Περιοχής την έναρξη της διαδικασίας, και ακολουθεί ειδική εξέταση και απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της ΚΟΒ με αυξημένη πλειοψηφία 4/5 των παρόντων μελών και τελική επικύρωση από το ανώτερο όργανο με ανάλογη πλειοψηφία.

δ) Πρώην μέλη άλλων κομμάτων γίνονται δεκτά ως δόκιμα μέλη του ΚΚΕ με δοκιμασία διάρκειας 2 ετών, μετά από σύσταση δύο μελών του Κόμματος που έχουν τρία (3) χρόνια κομματική ζωή. Στις περιπτώσεις αυτές χρειάζεται επικύρωση από την Επιτροπή Περιοχής.

Όταν πρόκειται για ηγετικά στελέχη άλλου κόμματος, απαιτείται πρώτα έγκριση από την Κεντρική Επιτροπή για να ξεκινήσει η διαδικασία. Ακολουθεί η εξέταση στην ΚΟΒ όπως προβλέπει η παράγραφος γ και σε συνέχεια η τελική Απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής.

Ομαδική προσχώρηση στο ΚΚΕ από άλλα πολιτικά κόμματα και οργανώσεις δεν μπορεί να γίνει. Απαιτείται πρώτα έγκριση της Κεντρικής Επιτροπής, για να ανοίξει η διαδικασία της ατομικής αίτησης κάθε μέλους αυτής της ομάδας και ακολουθεί η διαδικασία στη Γενική Συνέλευση της ΚΟΒ, με βάση τα παραπάνω προβλεπόμενα.

ε) Μέλη του ΚΚΕ που ζουν σε άλλη χώρα μπορούν να περάσουν στο αντίστοιχο κόμμα της χώρας αυτής, με έγκριση της Κεντρικής Επιτροπής. Επίσης, χρειάζεται έγκριση της Κεντρικής Επιτροπής, για να γίνει δεκτό στο Κόμμα μέλος άλλου κομμουνιστικού ή εργατικού κόμματος, αφού διακόψει την προηγούμενη οργανωτική σχέση του.

στ) Το μέλος του ΚΚΕ δεν μπορεί να ανήκει και σε άλλο κόμμα ή άλλη πολιτική οργάνωση, κίνηση ή παράταξη.

ζ) Κάθε μέλος του Κόμματος που μετακινείται στην ακτίνα δράσης άλλης Οργάνωσης από αυτήν που ανήκει, οφείλει να ειδοποιεί έγκαιρα την Οργάνωσή του για να σταλεί η κομματική σύνδεση στην Οργάνωση που πηγαίνει. Η κομματική σύνδεση συνοδεύεται από σημείωμα με τη γνώμη του καθοδηγητικού οργάνου για τη δράση του στην Οργάνωση που ανήκε. Για μετακίνηση στελεχών χρειάζεται έγκριση του αντίστοιχου καθοδηγητικού οργάνου. Η διεκπεραίωση της διαδικασίας σύνδεσης ελέγχεται από τα καθοδηγητικά όργανα και τη Γραμματεία της ΚΕ, μέσα σε διάστημα 2 μηνών.

η) Με Απόφαση Συνεδρίου, το Κόμμα μπορεί να κάνει ανακαταγραφή των μελών του. Ο χρόνος και η διαδικασία καθορίζονται από την ΚΕ.

ΑΡΘΡΟ 7

Το μέλος του ΚΚΕ αντιπροσωπεύει το Κόμμα παντού όπου βρίσκεται, ιδιαίτερα στο χώρο εργασίας του. Διακρίνεται για την αγωνιστική του στάση, την ταξική αλληλεγγύη στους συναδέλφους του, για το ήθος του και την υπεύθυνη στάση του στην εργασία, στην οικογένεια, συνολικότερα στη ζωή του.

Το μέλος του ΚΚΕ δεν μπορεί να έχει το ίδιο ούτε να ανέχεται να υπάρχουν προνόμια από τη συμμετοχή στο Κόμμα. Όλα τα μέλη του Κόμματος έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις.

ΑΡΘΡΟ 8

Το μέλος του Κόμματος έχει τις παρακάτω υποχρεώσεις:

- Να συμμετέχει στις συνελεύσεις της ΚΟΒ που ανήκει και να πληρώνει τη συνδρομή του. Να παίρνει μέρος προσωπικά στη συζήτηση, στη λήψη αποφάσεων και στην πρακτική δουλειά της Οργάνωσής του. Να συμβάλει στην επεξεργασία της πολιτικής του Κόμματος με τον προβληματισμό και την πείρα από την πρακτική του δράση. Να εφαρμόζει τις αποφάσεις της ΚΟΒ και των ανώτερων καθοδηγητικών οργάνων, ανεξάρτητα από τις

προσωπικές του απόψεις.

- Να προβάλλει στους εργαζόμενους την πολιτική και ιδεολογία του Κόμματος. Να συμβάλλει στη στερέωση και διεύρυνση των δεσμών του με τους εργάτες και τους άλλους εργαζόμενους, στη διαφώτιση και την οργάνωσή τους στον τόπο δουλειάς, στη γειτονιά.

- Να είναι μέλος στο σωματείο του ή σε άλλης μορφής λαϊκή μαζική οργάνωση και να δρα πρωτοπόρα με βάση την πολιτική του Κόμματος.

- Να μελετά και να διαδίδει το «Ριζοσπάστη», την ΚΟΜΕΠ και τα άλλα έντυπα του Κόμματος, για να μπορεί να προβάλλει την ιδεολογία και πολιτική του, να την υπερασπίζεται από τις διαστρεβλώσεις, τη συκοφαντία, τον αντικομμουνισμό, την άδικη κριτική. Να φροντίζει διαρκώς για τη γνώση της κοσμοθεωρίας του μαρξισμού - λενινισμού, για τη βελτίωση του ιδεολογικού - μορφωτικού και πολιτικού του επιπέδου, ώστε να είναι σε θέση να εκπληρώνει με συνέπεια τον πρωτοπόρο ρόλο του, να αγωνίζεται με σταθερότητα, να παλεύει αποφασιστικά και με αδιαλλαξία ενάντια στην αστική ιδεολογία και πολιτική, στις δεξιές και αριστερές παρεκκλίσεις από τη θεωρία του μαρξισμού - λενινισμού, στον οπορτουνισμό.

- Να αγωνίζεται δραστήρια για την ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική ενότητα του Κόμματος, να τηρεί και να υπερασπίζεται το Καταστατικό και τις αρχές του.

- Να αναπτύσσει την εσωκομματική δημοκρατία και να αγωνίζεται ενάντια σε κάθε παραβίαση των κανόνων λειτουργίας, την επανάπαυση, την ιδιοτέλεια, την οικογενειακότητα και τον τοπικισμό. Να αντιμετωπίζει αποφασιστικά κάθε απόπειρα παρεμπόδισης της κριτικής ενάντια σε κάθε τι που προκαλεί ζημιά στο Κόμμα και δυσκολεύει την ελεύθερη έκφραση γνώμης και, ανεξάρτητα από πρόσωπα, να απευθύνεται γι' αυτό στα κομματικά όργανα έως την Κεντρική Επιτροπή.

- Να προσελκύει στο ΚΚΕ νέα μέλη, να συμβάλλει ακούραστα για το οργανωτικό δυνάμωμα και την κομματική οικοδόμηση, ιδιαίτερα στα μεγάλα εργοστάσια και τους άλλους χώρους δουλειάς, με τη διαρκή βελτίωση των μεθόδων της κομματικής δουλειάς.

- Να περιφρουρεί το Κόμμα από τις επιθέσεις των κάθε λογής αντιπάλων του, αναπτύσσοντας την επαναστατική επαγρύπνηση. Να υπερασπίζεται παντού, πάντοτε και κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες, χωρίς υποχωρήσεις, τα ιδανικά και τους σκοπούς του Κόμματος. Να περιφρουρεί το Κόμμα στην πρακτική του δουλειά, στην ανάκριση, στο δικαστήριο και τη φυλακή και να υπερασπίζεται σταθερά τις αξίες και τον υψηλό τίτλο του μέλους του ΚΚΕ.

ΑΡΘΡΟ 9

Το μέλος του Κόμματος έχει τα παρακάτω δικαιώματα:

- Να συμμετέχει στη συζήτηση για τη διαμόρφωση της πολιτικής του Κόμματος στις Συνελεύσεις της ΚΟΒ και στα όργανα που είναι μέλος, στις Συνδιασκέψεις και τα Συνέδρια ως εκλεγμένος αντιπρόσωπος. Να συμμετέχει στις συζητήσεις και το διάλογο που ορίζει η Κεντρική Επιτροπή μέσω του κομματικού Τύπου.

- Να παίρνει μέρος στην εκλογή των καθοδηγητικών οργάνων του Κόμματος και να εκλέγεται σε αυτά, εφόσον συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις του Καταστατικού.

- Να εκφράζει ελεύθερα και υπεύθυνα στα αρμόδια όργανα τη γνώμη του για τη δράση κάθε μέλους και στελεχούς του Κόμματος οποιουδήποτε κα-

θοδηγητικού οργάνου και Οργάνωσης.

- Να απαιτεί υπεύθυνη πληροφόρηση από τα κομματικά όργανα για τα κομματικά ζητήματα. Να ενημερώνεται με κάθε δυνατή επάρκεια για την ιδεολογική και πολιτική στήριξη των αποφάσεων που μπαίνουν για εφαρμογή, καθώς και για τη δράση των οργάνων και των στελεχών.

- Να απευθύνεται για κομματικό ή προσωπικό ζήτημα στην Οργάνωση που ανήκει, καθώς και σε οποιοδήποτε ανώτερο καθοδηγητικό όργανο της Οργάνωσής του μέχρι την ΚΕ και το Συνέδριο του Κόμματος. Να απαιτεί να του δίνονται έγκαιρα αιτιολογημένες απαντήσεις σε προτάσεις ή ερωτήματα. Οι ΚΟΒ ή τα καθοδηγητικά όργανα είναι υποχρεωμένα να αντιμετωπίζουν υπεύθυνα οποιοδήποτε θέμα προκύπτει σε βάρος μέλους του Κόμματος και να φροντίζουν για την έγκαιρη ενημέρωσή του.

- Να παίρνει μέρος στις κομματικές συνελεύσεις και συνεδριάσεις των οργάνων που ανήκει, όταν εξετάζεται ζήτημα που αφορά τη δράση του.

- Να απαιτεί την απαρέγκλιτη εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας των Οργανώσεων και των οργάνων του Κόμματος.

ΑΡΘΡΟ 10

Η ένταξη γυναικών από την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα στο Κόμμα πρέπει να είναι μόνιμη φροντίδα των κομματικών μελών. Όλες οι Κομματικές Οργανώσεις οφείλουν να αναπτύσσουν μόνιμα και σταθερά τη δράση τους για τα δικαιώματα, την ισοτιμία και χειραφέτηση των γυναικών, τη συμμετοχή τους στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΑΡΘΡΟ 11

Το Συνέδριο είναι το ανώτατο καθοδηγητικό όργανο του Κόμματος.

Τακτικό Συνέδριο συγκαλείται από την Κεντρική Επιτροπή κάθε 4 χρόνια.

Έκτακτο Συνέδριο μπορεί να συγκληθεί με Απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής ή με πρόταση μιας Επιτροπής Περιοχής, εφόσον αυτή εγκριθεί και από άλλες Επιτροπές Περιοχών που εκπροσωπούν στο σύνολό τους το 50% των κομματικών μελών. Η πρόταση αυτή πρέπει να υποβληθεί στην Κεντρική Επιτροπή. Η Κεντρική Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να τη θέσει στην κρίση των άλλων Επιτροπών Περιοχών μέσα σε 3 μήνες το αργότερο, από την ημέρα που υποβλήθηκε. Η Κεντρική Επιτροπή υποχρεούται να προχωρήσει στην πραγματοποίηση του Συνεδρίου το αργότερο σε δύο μήνες. Και στις δύο περιπτώσεις δεν μπορεί να ζητηθεί σύγκληση έκτακτου Συνεδρίου για τα ίδια θέματα πριν περάσει ένας χρόνος.

ΑΡΘΡΟ 12

Η απόφαση, για τη σύγκληση του τακτικού Συνεδρίου και τα θέματα με τα οποία θα ασχοληθεί, ανακοινώνεται από την Κεντρική Επιτροπή, τουλάχιστον 3 μήνες πριν από τη σύγκλησή του.

Το Συνέδριο είναι σε απαρτία, αν οι παρόντες αντιπρόσωποι αποτελούν την πλειοψηφία των αντιπροσώπων που εκλέχτηκαν.

Οι αντιπρόσωποι για το Συνέδριο εκλέγονται με ενιαίο μέτρο, που καθορίζει η Κεντρική Επιτροπή, από τις Συνδιασκέψεις Περιοχών και τις Οργανώσεις που καθοδηγεί άμεσα η Κεντρική Επιτροπή. Τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής και Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου, που δεν έχουν εκλεγεί αντιπρόσωποι, παίρνουν μέρος στο Συνέδριο με δικαίωμα λόγου.

ΑΡΘΡΟ 13

Το Συνέδριο του Κόμματος:

- Συζητά και κρίνει την έκθεση της Κεντρικής Επιτροπής και της Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου. Καθορίζει τα καθήκοντα του Κόμματος έως το επόμενο Συνέδριο.
- Ψηφίζει ή τροποποιεί το Πρόγραμμα και το Καταστατικό του Κόμματος.
- Εκλέγει την Κεντρική Επιτροπή και την Κεντρική Επιτροπή Οικονομικού Ελέγχου.

Για να εκλεγεί κάποιος στα όργανα αυτά πρέπει να έχει τουλάχιστον 7 χρόνια κομματική ηλικία.

Ο αριθμός των μελών της Κεντρικής Επιτροπής και των μελών της Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου καθορίζεται από το Συνέδριο.

ΑΡΘΡΟ 14

Η Κεντρική Επιτροπή είναι το καθοδηγητικό όργανο του Κόμματος ανάμεσα στα Συνέδρια:

- α)** Καθοδηγεί όλη την ιδεολογική – πολιτική – οργανωτική δράση του Κόμματος.
- β)** Εξετάζει τακτικά τον απολογισμό δράσης του Πολιτικού Γραφείου.
- γ)** Καθορίζει την πολιτική και τις σχέσεις του Κόμματος με άλλα κόμματα ή οργανώσεις με βάση τις κατευθύνσεις του Συνεδρίου.
- δ)** Τοποθετεί τις διευθύνσεις στα κεντρικά μέσα μαζικής ενημέρωσης του Κόμματος, έντυπα και ηλεκτρονικά.
- ε)** Αποφασίζει τη δημιουργία, το περιεχόμενο και τη σύνθεση βοηθητικών Τμημάτων και Επιτροπών της Κεντρικής Επιτροπής και τοποθετεί τους υπεύθυνους σε αυτά.
- στ)** Επικυρώνει τον αριθμό και τη σύνθεση των επαγγελματικών στελεχών στο Κόμμα, μετά από πρόταση του Πολιτικού Γραφείου και της Γραμματείας.
- ζ)** Αποφασίζει για τους υποψήφιους σε δημόσιες αιρετές θέσεις ευρύτερης ή πανελλαδικής σημασίας.
- η)** Αποφασίζει για την ανάκληση από δημόσιες αιρετές θέσεις της χώρας μελών του Κόμματος.
- θ)** Καθορίζει το ποσοστό των εσόδων που πρέπει να αποδίδουν οι Οργανώσεις του Κόμματος στο κεντρικό ταμείο. Διαχειρίζεται τα οικονομικά και όλη την περιουσία του Κόμματος.

ΑΡΘΡΟ 15

Η Κεντρική Επιτροπή εκλέγει Γενικό Γραμματέα και Πολιτικό Γραφείο. Το Πολιτικό Γραφείο έχει την ευθύνη της καθοδήγησης του Κόμματος ανάμεσα στις Συνόδους της Κεντρικής Επιτροπής με βάση τις Αποφάσεις της. Ο αριθμός των μελών του ορίζεται από την Κεντρική Επιτροπή. Στο χρονικό διάστημα ανάμεσα στις Συνόδους της Κεντρικής Επιτροπής το Πολιτικό

Γραφείο ενημερώνει τα μέλη της για τα ζητήματα του Κόμματος. Το Πολιτικό Γραφείο με όλη του τη δράση και λειτουργία οφείλει να ενισχύει τον καθοδηγητικό ρόλο και την ευθύνη της ΚΕ.

Η Κεντρική Επιτροπή εκλέγει από τα μέλη της Γραμματεία. Η Γραμματεία ασχολείται με την καθοδήγηση των Οργανώσεων, με τον έλεγχο εφαρμογής των αποφάσεων και τη διεκπεραίωση τρεχόντων ζητημάτων της Κεντρικής Επιτροπής και του Πολιτικού Γραφείου. Ο αριθμός των μελών της Γραμματείας και οι ακριβείς αρμοδιότητές της καθορίζονται από την Κεντρική Επιτροπή.

Επίσης, η Κεντρική Επιτροπή εκλέγει από τα μέλη της Επιτροπή Κομματικού Ελέγχου (ΕΚΕ) και ορίζει τον πρόεδρό της. Η ΕΚΕ εξετάζει τις καταγγελίες που υποβάλλονται από Κομματικές Οργανώσεις και μέλη του Κόμματος για παραβιάσεις από μέλη, όργανα και Οργανώσεις της κομματικής πειθαρχίας, του Καταστατικού, καθώς και τις ενστάσεις κατά των αποφάσεων διαγραφής από το Κόμμα ή επιβολής άλλων κομματικών ποινών. Συντάσσει σχετικό πόρισμα με τις προτάσεις της προς την ΚΕ για τελικές αποφάσεις. Εξετάζει αιτήσεις αποκατάστασης μελών του Κόμματος που, για διάφορους λόγους, έχουν χάσει την κομματική τους ιδιότητα και προσδιορίζει την κομματική ηλικία.

ΑΡΘΡΟ 16

Η Κεντρική Επιτροπή συνέρχεται σε τακτική Σύνοδο κάθε 3 μήνες με ευθύνη του Πολιτικού Γραφείου και εκτάκτως, όταν προκύψει ζήτημα, με απόφαση του Πολιτικού Γραφείου.

Τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου συμμετέχουν στις Συνόδους της ΚΕ, με δικαίωμα λόγου και συμβουλευτικής ψήφου.

Σε ειδικές περιπτώσεις, η Κεντρική Επιτροπή συγκαλεί ευρεία Σύνοδο, όπου παίρνουν μέρος και άλλα κομματικά στελέχη που καθορίζει η ίδια.

ΑΡΘΡΟ 17

Η Κεντρική Επιτροπή Οικονομικού Ελέγχου (ΚΕΟΕ) ελέγχει το ταμείο, τη διαχείριση όλων των οικονομικών δραστηριοτήτων του Κόμματος και ενημερώνει τακτικά την Κεντρική Επιτροπή. Η ΚΕΟΕ δίνει βοήθεια στις οικονομικές επιτροπές ελέγχου των Οργανώσεων και όπου κρίνεται αναγκαίο ελέγχει και η ίδια τα οικονομικά των Οργανώσεων.

Η ΚΕΟΕ εκλέγει από τα μέλη της τον πρόεδρό της.

ΑΡΘΡΟ 18

Η Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος, στην περίοδο ανάμεσα στα Συνέδρια, μπορεί να συγκαλέσει Κομματική Πανελλαδική Συνδιάσκεψη: Υποχρεωτικά, στην περίπτωση που υπάρχει Απόφαση προηγούμενου συνεδρίου, για εξέταση ειδικού ζητήματος. Επίσης, στην περίπτωση που κρίνει ότι έχει προκύψει σοβαρό ζήτημα με βάση τις κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις, στην ταξική πάλη, ή ότι υπάρχει εξαιρετικά σοβαρή ανάγκη να συζητηθούν προβλήματα που αφορούν το Κόμμα.

Σε αυτήν παίρνουν μέρος: Τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής, τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου και αντιπρόσωποι των Κομματικών Οργανώσεων που εκλέγονται από τις Επιτροπές Περιοχών με ενιαίο μέτρο που καθορίζει η Κεντρική Επιτροπή.

Η Συνδιάσκεψη παίρνει αποφάσεις στα πλαίσια του Προγράμματος και του Καταστατικού του Κόμματος και μπορεί να συμπληρώσει έως και το 1/10 των μελών της Κεντρικής Επιτροπής.

Η Κεντρική Επιτροπή καθορίζει την ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης και την ανακοινώνει έναν (1) τουλάχιστον μήνα πριν από τη σύγκλησή της.

ΑΡΘΡΟ 19

Ανώτατο όργανο των Κομματικών Οργανώσεων Τομέων, Περιφερειακών Τομέων και Περιοχών είναι η αντίστοιχη Κομματική Συνδιάσκεψη και για την ΚΟΒ η Γενική Συνέλευση των μελών της. Στο διάστημα ανάμεσα στις Κομματικές Συνδιασκέψεις καθοδηγητικό όργανο είναι η αντίστοιχη Τομεακή, Περιφερειακή Επιτροπή και η Επιτροπή Περιοχής.

ΑΡΘΡΟ 20

Τακτική Συνδιάσκεψη των Κομματικών Οργανώσεων των Τομέων, Περιφερειακών Τομέων και Περιοχών συγκαλείται κάθε δύο χρόνια από τις αντίστοιχες επιτροπές. Έκτακτες Συνδιασκέψεις συγκαλούνται: α) Με αποφάσεις των αντίστοιχων καθοδηγητικών οργάνων και με έγκριση του αμέσως παραπάνω οργάνου, β) με απόφαση παραπάνω οργάνου, γ) όταν το ζητήσουν παρακάτω καθοδηγητικά όργανα ή ΚΟΒ της συγκεκριμένης Οργάνωσης που εκπροσωπούν το 1/3 των μελών της.

ΑΡΘΡΟ 21

Οι αντιπρόσωποι για τις αντίστοιχες Συνδιασκέψεις των Οργανώσεων εκλέγονται με ενιαίο μέτρο που καθορίζεται από τα αντίστοιχα καθοδηγητικά όργανα, σύμφωνα με το σχετικό κανονισμό της Κεντρικής Επιτροπής.

Οι Συνδιασκέψεις των Κομματικών Οργανώσεων: Συζητούν και αποφασίζουν για την έκθεση των καθοδηγητικών οργάνων και των Επιτροπών Οικονομικού Ελέγχου. Συζητούν και αποφασίζουν για τα ζητήματα της κομματικής δουλειάς στο χώρο τους. Εκλέγουν το καθοδηγητικό όργανο και την Επιτροπή Οικονομικού Ελέγχου.

Για να εκλεγεί κάποιος στην Τομεακή ή Περιφερειακή Επιτροπή και στις αντίστοιχες Επιτροπές Οικονομικού Ελέγχου τους χρειάζεται να έχει δύο (2) χρόνια κομματική ηλικία και στην Επιτροπή Περιοχής και την Επιτροπή Οικονομικού Ελέγχου της πέντε (5) χρόνια.

ΑΡΘΡΟ 22

Τα καθοδηγητικά όργανα Τομέων, Περιφερειακών Τομέων, Περιοχών εκλέγουν Γραμματέα ή και Γραφείο. Το Γραφείο καθοδηγεί όλη τη δουλειά ανάμεσα στις συνεδριάσεις των Επιτροπών. Η εκλογή των μελών της Επιτροπής, του Γραμματέα και του Γραφείου επικυρώνεται από το παραπάνω καθοδηγητικό όργανο.

Η Επιτροπή Περιοχής συνέρχεται σε τακτική Σύνοδο κάθε 2 μήνες, η Περιφερειακή και Τομεακή Επιτροπή κάθε μήνα. Έκτακτα συνέρχονται με απόφαση των Γραφείων των Επιτροπών ή με απόφαση του παραπάνω οργάνου.

Οι Επιτροπές Οικονομικού Ελέγχου, τουλάχιστον κάθε τρίμηνο, ελέγχουν την οικονομική δραστηριότητα, τα ταμεία, την κανονική συγκέντρωση των συνδρομών και τη διαχείριση των οικονομικών των αντίστοιχων Οργανώσεων έως την ΚΟΒ. Παίρνουν μέρος στις συνεδριάσεις των αντίστοιχων οργάνων με δικαίωμα λόγου και συμβουλευτική ψήφο.

ΑΡΘΡΟ 23

Η επιλογή και ανάδειξη στελεχών στα καθοδηγητικά όργανα απαιτεί αυξημένη συναίσθηση κομματικής ευθύνης. Είναι ευθύνη των καθοδηγητικών οργάνων όλων των επιπέδων, να παίρνουν όλα τα απαραίτητα ιδεολογικά και πολιτικά μέτρα για την αρμονική ανάδειξη και διαδοχή των στελεχών. Να διασφαλίζονται η συλλογική εκτίμηση της απόδοσης των στελεχών και οι ουσιαστικές διαδικασίες κατά την εκλογή τους, σύμφωνα με σχετικές διατάξεις του κανονισμού.

Ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα να επιδειχνεται για τη σύνθεση των καθοδηγητικών οργάνων, να αντανakλά και να ενισχύει το χαρακτήρα του, ως κόμματος της εργατικής τάξης. Στην Κεντρική Επιτροπή και τις Επιτροπές Περιοχών να επιδιώκεται να αποτελούν οι εργατοϋπάλληλοι την πλειοψηφία των μελών τους, ενώ στα όργανα πρέπει να υπάρχει φροντίδα να εκλέγονται αυτοαπασχολούμενοι ΕΒΕ, φτωχοί αγρότες. Διάρκης πρέπει να είναι η φροντίδα για την εκλογή γυναικών σε όλα τα καθοδηγητικά όργανα. Να εξασφαλίζεται, επίσης, ο αρμονικός συνδυασμός παλιών και νέων σε ηλικία στελεχών.

Η Κεντρική Επιτροπή και τα άλλα καθοδηγητικά όργανα είναι υποχρεωμένα να φροντίζουν για την εναλλαγή των στελεχών στα καθοδηγητικά όργανα, στις αιρετές θέσεις των θεσμών του αστικού κράτους (κοινοβούλιο, ευρωκοινοβούλιο, περιφέρειες, δήμοι), καθώς και στο συνδικαλιστικό κίνημα, ιδιαίτερα στο δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο επίπεδο.

ΑΡΘΡΟ 24

Η κάλυψη κενών θέσεων, που τυχόν δημιουργούνται στη σύνθεση της Κεντρικής Επιτροπής ανάμεσα στα Συνέδρια, γίνεται με εκλογή νέων μελών από Πανελλαδική Συνδιάσκεψη, εφόσον κριθεί αναγκαίο από την ΚΕ. Στα άλλα καθοδηγητικά όργανα, ανάμεσα στις Συνδιασκέψεις, δεν αποκλείεται να συμπληρώνονται τα κενά με προσλήψεις νέων μελών με ευθύνη του αντίστοιχου καθοδηγητικού οργάνου, εφόσον κρίνονται αναγκαίες. Η πρόσληψη νέου μέλους απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη των 2/3 των μελών του αντίστοιχου οργάνου και την έγκριση του παραπάνω οργάνου. Οι προσλήψεις νέων μελών δεν πρέπει να ξεπερνούν τα 2/10 των μελών του οργάνου.

ΑΡΘΡΟ 25

Τα καθοδηγητικά όργανα, από την ΚΕ έως το Γραφείο της ΚΟΒ, ενδιάμεσα και στο τέλος της θητείας τους κρίνουν τη δουλειά του οργάνου συνολικά και τη δίνουν για ενημέρωση στα παρακάτω όργανα και τις ΚΟΒ. Επίσης, τα καθοδηγητικά όργανα κρίνουν και τη δουλειά ατομικά των μελών τους. Οι εκτιμήσεις αυτές δίνονται για ενημέρωση κατά τη διαδικασία της συζήτησης του θέματος εκλογής νέων οργάνων στις αντίστοιχες Συνδιασκέψεις και για την ΚΕ στο Συνέδριο.

ΑΡΘΡΟ 26

Τα διαδικαστικά ζητήματα διεξαγωγής των εκλογικών Συνελεύσεων και Συνδιασκέψεων καθορίζονται με κανονισμό που αποφασίζεται από την ΚΕ.

ΑΡΘΡΟ 27

Για την καλύτερη μελέτη και επεξεργασία των διάφορων ζητημάτων και για την πρακτική εφαρμογή των αποφάσεων του Κόμματος, δημιουργούνται ει-

δικά βοηθητικά Τμήματα, Κομματικές Ομάδες και Επιτροπές δίπλα στα καθοδηγητικά όργανα.

Η ΚΕ και τα άλλα καθοδηγητικά όργανα πρέπει να έχουν φροντίδα, ώστε τα μέλη των βοηθητικών Τμημάτων, των Επιτροπών και Κομματικών Ομάδων, να δοκιμάζονται επαρκώς μέσα από τη συμμετοχή τους σε καθοδηγητικά όργανα.

Για τα στελέχη που μετέχουν στα βοηθητικά Τμήματα, στις Κομματικές Ομάδες και Επιτροπές, απαραίτητα ζητείται και παίρνεται υπόψη η γνώμη των ΚΟΒ και των οργάνων στα οποία ανήκουν.

ΑΡΘΡΟ 28

Τα καθοδηγητικά όργανα συγκαλούν τακτικά συσκέψεις στελεχών της κάθε Οργάνωσης. Οι συσκέψεις αυτές έχουν συμβουλευτικό χαρακτήρα.

ΑΡΘΡΟ 29

Αποτελεί υποχρέωση των καθοδηγητικών οργάνων, πριν από τη λήψη αποφάσεων γενικότερης σημασίας και εφ' όσον το επιτρέπουν οι συνθήκες, να παίρνουν τη γνώμη των παρακάτω οργάνων και των μελών του Κόμματος.

ΑΡΘΡΟ 30

Το ΚΚΕ διαθέτει μέσα μαζικής ενημέρωσης και διαφώτισης.

Ο «Ριζοσπάστης», όργανο της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, είναι η καθημερινή εφημερίδα του Κόμματος, μαζικός οργανωτής και καθοδηγητής. Η Κεντρική Επιτροπή έχει την ευθύνη για την έκδοση και τις γενικές κατευθύνσεις του και ορίζει τη Διεύθυνση και τη Συντακτική του Επιτροπή. Ο «Ριζοσπάστης» προβάλλει και υπερασπίζεται την ιδεολογία και την πολιτική του ΚΚΕ. Προβάλλει και υπερασπίζεται τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και γενικότερα των εργαζομένων και του λαϊκού κινήματος. Ενημερώνει ολόπλευρα για τις εξελίξεις στην Ελλάδα και τον κόσμο.

Η «Κομμουνιστική Επιθεώρηση» (ΚΟΜΕΠ) είναι το θεωρητικό - πολιτικό περιοδικό του Κόμματος, όργανο της Κεντρικής Επιτροπής. Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή που ορίζεται από την ΚΕ.

Το ΚΚΕ μπορεί να δημιουργεί ή να συμμετέχει σε άλλα κεντρικά ή περιφερειακά έντυπα και ηλεκτρονικά -ραδιοτηλεοπτικά και διαδικτυακά- μέσα ενημέρωσης. Η Κεντρική Επιτροπή καθορίζει τους όρους, τα πλαίσια και τις επιδιώξεις του ΚΚΕ σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Ορίζει τους υπεύθυνους, τις διευθύνσεις και τις συντακτικές επιτροπές αυτών των μέσων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΒΑΣΗΣ

ΑΡΘΡΟ 31

Η Κομματική Οργάνωση Βάσης (ΚΟΒ) είναι το θεμέλιο του Κόμματος, είναι το Κόμμα στο χώρο δράσης της.

ΚΟΒ δημιουργούνται με έγκριση του παραπάνω οργάνου, εκεί που ορίζει το άρθρο 2 του παρόντος Καταστατικού, όταν υπάρχουν τουλάχιστο 3 κομματικά μέλη.

Σε χώρους που δεν υπάρχουν ΚΟΒ, μπορεί με ευθύνη παραπάνω οργάνου, να δημιουργούνται ΚΟΒ από κομματικά μέλη που προέρχονται από άλλες Οργανώσεις.

ΚΟΒ, που δεν ανταποκρίνονται στον προορισμό τους, διαλύονται με από-

φαση του παραπάνω οργάνου και έγκριση της Κεντρικής Επιτροπής.

ΑΡΘΡΟ 32

Η ΚΟΒ μια φορά το χρόνο συνέρχεται σε εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση, εκλέγει Γραμματέα και Γραφείο που λογοδοτεί στην ΚΟΒ.

Σε ΚΟΒ, με δύναμη μέχρι 10 μέλη, εκλέγεται Γραμματέας και αναπληρωτής του. Σε ΚΟΒ με πάνω από δέκα μέλη εκλέγεται Γραμματέας και Γραφείο. Ο αριθμός των μελών του καθορίζεται από τη Συνέλευση της ΚΟΒ, ανάλογα με τη δύναμή της.

ΑΡΘΡΟ 33

Για την καλύτερη λειτουργία και την ολόπλευρη κάλυψη των χώρων ευθύνης τους οι ΚΟΒ μπορούν να δημιουργούν τμήματα και ομάδες εργασίας στα πλαίσια της ΚΟΒ και κομματικές ομάδες σε μαζικούς φορείς. Το Γραφείο της ΚΟΒ ορίζει τους υπεύθυνους στα τμήματα, στις ομάδες εργασίας και τις κομματικές ομάδες. Συνεδριάζουν για την εξειδίκευση των αποφάσεων της ΚΟΒ και τον έλεγχο της εφαρμογής τους από τα μέλη στο χώρο τους και λογοδοτούν στη Συνέλευση της ΚΟΒ.

ΑΡΘΡΟ 34

Η Συνέλευση της ΚΟΒ συγκαλείται τακτικά, μία φορά το μήνα. Η Συνέλευση συγκαλείται με απόφαση του Γραφείου της ΚΟΒ ή του παραπάνω οργάνου. Για τη σύγκλησή της απαιτείται η έγκαιρη και πλήρης ενημέρωση όλων των μελών της. Η Συνέλευση έχει απαρτία, όταν είναι παρόντα το 50%+1 των μελών της.

Η Συνέλευση της ΚΟΒ εγκρίνει την ημερήσια διάταξη με τα θέματα που πρότείνει το Γραφείο ή με όσα αποφασίζει η ίδια να συζητηθούν.

Εισήγηση στη συνέλευση παρουσιάζει το Γραφείο της ΚΟΒ, τα παραπάνω καθοδηγητικά όργανα, καθώς και κομματικά μέλη με έγκριση του Γραφείου. Η Συνέλευση τοποθετείται στην εισήγηση, καταλήγει σε συγκεκριμένες αποφάσεις, σε πρακτικά μέτρα και καταμερισμό δουλειάς για την εφαρμογή των αποφάσεων της ΚΟΒ και των παραπάνω οργάνων. Σε κάθε Συνέλευση και στο διάστημα ανάμεσα σε δύο Συνελεύσεις, οργανώνεται συστηματικά ο έλεγχος για την εφαρμογή των αποφάσεων και τη δραστηριοποίηση όλων των μελών, με ευθύνη του Γραφείου της ΚΟΒ και όλων των μελών.

ΑΡΘΡΟ 35

Οι βασικές αρμοδιότητες της ΚΟΒ είναι:

α) Φροντίζει με σχέδιο και σταθερή δουλειά για την ένταξη νέων μελών στο Κόμμα και στις αντίστοιχες Οργανώσεις της ΚΝΕ.

β) Συμμετέχει υπεύθυνα και ενεργά στην επεξεργασία της πολιτικής και των αποφάσεων του Κόμματος. Εξειδικεύει, εκλαϊκεύει και εφαρμόζει την πολιτική του Κόμματος και τις αποφάσεις των καθοδηγητικών οργάνων στο χώρο ευθύνης της.

γ) Δουλεύει για τον ταξικό προσανατολισμό της δράσης των συνδικάτων και των άλλων μαζικών λαϊκών οργανώσεων του χώρου της. Πρωτοστατεί στη δημιουργία ταξικών συσπειρώσεων και μορφών λαϊκής οργάνωσης. Επιδιώκει την ανάπτυξη της πάλης στην κατεύθυνση των πολιτικών στόχων του Κόμματος, επεξεργάζεται στόχους πάλης στα πλαίσια της πολιτι-

κής του Κόμματος, πρωτοστατεί στην οργάνωση της εργατικής τάξης, των άλλων λαϊκών στρωμάτων.

δ) Οργανώνει ιδεολογική - διαφωτιστική δουλειά για τα μέλη της, τους φίλους και οπαδούς του Κόμματος και γενικότερα για τους εργαζόμενους και τη νεολαία.

ε) Φροντίζει καθημερινά για τη διάδοση και μελέτη του «Ριζοσπάστη», της ΚΟΜΕΠ, των εκδόσεων και του άλλου έντυπου υλικού του Κόμματος.

στ) Έχει ευθύνη για τη συγκέντρωση και ανάπτυξη των οικονομικών πόρων του Κόμματος.

ζ) Γνωρίζει, συνδέεται άμεσα και αξιοποιεί τους οπαδούς, φίλους και ψηφοφόρους του Κόμματος, παίρνει τη γνώμη τους για την πολιτική, τις αποφάσεις και τη δράση του Κόμματος.

Με κοινωνικοταξικά κριτήρια δρα πλατιά μέσα στις λαϊκές μάζες του χώρου της, έχει μόνιμο και σταθερό μέλημά της τη διεύρυνση των δεσμών της με όλα τα πρωτοπόρα στοιχεία του χώρου ευθύνης της, εξασφαλίζει με συστηματικό τρόπο την πολιτική ενημέρωσή τους.

η) Συζητάει τα προβλήματα της νεολαίας, αναπτύσσει πρωτοβουλίες γι' αυτά και παλεύει για τη συσπείρωση της νεολαίας στην πολιτική του Κόμματος. Φροντίζει για τη συγκρότηση ΟΒ της ΚΝΕ στο χώρο της και σε συνεργασία με τα καθοδηγητικά όργανα της ΚΝΕ για την καθοδήγησή τους, εκπληρώνοντας στο επίπεδο της ΚΟΒ τα αντίστοιχα άρθρα του Καταστατικού που αναφέρονται στο κεφάλαιο για την Οργάνωση της Νεολαίας του ΚΚΕ, την ΚΝΕ.

ΑΡΘΡΟ 36

Όλα τα μέλη της ΚΟΒ αναλαμβάνουν συγκεκριμένα καθήκοντα και δουλεύουν για να ανταποκριθούν σε αυτά. Λογοδοτούν, ελέγχουν και ελέγχονται για τη δράση τους και τη δράση της ΚΟΒ. Τα στελέχη του Κόμματος, σε όποιο καθοδηγητικό όργανο και αν ανήκουν, πρέπει να συμμετέχουν στην ΚΟΒ τους, να αναλαμβάνουν και για την ΚΟΒ καθήκοντα και να συμβάλλουν στη δράση της.

ΑΡΘΡΟ 37

Η ΚΟΒ μπορεί να απευθύνεται στα καθοδηγητικά όργανα έως και την Κεντρική Επιτροπή για να ζητήσει πληροφορίες και να προτείνει θέματα για λύσεις. Τα καθοδηγητικά όργανα έχουν υποχρέωση, σε σύντομο χρονικό διάστημα να δίνουν ή να διαβιβάζουν υπεύθυνες απαντήσεις στη Συνέλευση της ΚΟΒ με την παρουσία μέλους παραπάνω καθοδηγητικού οργάνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΣΤΙΣ ΜΑΖΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 38

Το ΚΚΕ αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη και τον ταξικό προσανατολισμό του μαζικού κινήματος και σε πρώτη γραμμή του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Για την αποτελεσματικότερη εκπλήρωση της αποστολής του Κόμματος στις μαζικές εργατικές και λαϊκές οργανώσεις, τα καθοδηγητικά κομματικά όργανα συγκροτούν κομματικές ομάδες, από τα εκλεγμένα στις διοικήσεις τους και από άλλα κομματικά μέλη, που δρουν κάτω από την καθοδήγησή τους για την εξειδίκευση και προώθηση των στόχων του Κόμματος. Εάν δεν υπάρχουν εκλεγμένα κομματικά μέλη, συγκροτείται ολιγομελής κομματική ομάδα από μέλη που ανήκουν και δουλεύουν δραστήρια στο συγκεκριμένο φορέα.

Οι κομματικές ομάδες, με σύμφωνη γνώμη των Κομματικών Οργανώσεων, μπορούν να κάνουν συσκέψεις των κομματικών μελών και οπαδών που ανήκουν και δραστηριοποιούνται σε αυτούς τους τομείς.

Οι κομματικές ομάδες συζητούν τα προβλήματα του τομέα δράσης τους, στη βάση των γενικών θέσεων του Κόμματος και των κατευθύνσεων των αντίστοιχων καθοδηγητικών οργάνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΣΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΡΘΡΟ 39

Τα μέλη του Κόμματος, που εκλέγονται ή τοποθετούνται με απόφαση του Κόμματος σε νομοθετικά Σώματα, σε αντιπροσωπευτικά ή άλλα αιρετά όργανα και γενικά στους θεσμούς του αστικού κράτους, εφαρμόζουν την πολιτική και τις αποφάσεις του Κόμματος, είναι αφοσιωμένα στην υπόθεση της εργατικής τάξης και της υπεράσπισης των συμφερόντων της, υπερασπίζονται με συνέπεια γενικότερα τα λαϊκά συμφέροντα.

Για να προταθούν κομματικά μέλη να αναλάβουν καθήκοντα σε αυτές τις θέσεις, πρέπει να παίρνεται η γνώμη της ΚΟΒ και των οργάνων που ανήκουν.

Η θέση αυτή είναι στη διάθεση του Κόμματος. Τα καθοδηγητικά όργανα του Κόμματος μπορούν να τους τοποθετούν σε άλλο τομέα δουλειάς ανάλογα με τις ανάγκες του Κόμματος.

Οι μισθοί, αποζημιώσεις, συντάξεις ή άλλα οικονομικά οφέλη που απορρέουν από τη θέση τους διατίθενται στο Κόμμα, σύμφωνα με Απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής.

ΑΡΘΡΟ 40

Οι βουλευτές και ευρωβουλευτές μέλη του Κόμματος αποτελούν την Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Η Κεντρική Επιτροπή έχει την ευθύνη για τη διαμόρφωση των ψηφοδελτίων του Κόμματος, με βάση τις προτάσεις των καθοδηγητικών οργάνων. Αποφασίζει για τη σύνθεση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

Η κοινοβουλευτική δράση του Κόμματος υποτάσσεται στους σκοπούς και τις ανάγκες του ταξικού αγώνα.

Η λειτουργία της Κοινοβουλευτικής Ομάδας καθορίζεται συγκεκριμένα από την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Η ΚΝΕ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΑΡΘΡΟ 41

Το ΚΚΕ στην ιστορική του διαδρομή πάντα έδινε και δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην ιδεολογική και πολιτική παρέμβαση στους νέους και τις νέες της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

α) Η Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδας δημιουργήθηκε από το ΚΚΕ. Είναι επαναστατική οργάνωση νεολαίας του ΚΚΕ, που δέχεται την κοσμοθεωρία του, το μαρξισμό – λενινισμό, το Πρόγραμμα του ΚΚΕ και προωθεί τη στρατηγική του.

β) Η ΚΝΕ συγκροτείται στο πλευρό του Κόμματος με διακριτή οργανωτική δομή που καθοδηγείται ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά, σε όλα τα επίπεδα από το ΚΣ της ΚΝΕ έως την ΟΒ, από τα αντίστοιχα όργανα του Κόμματος. Για την καθοδήγηση της ΚΝΕ, το Κόμμα διαθέτει στελέχη και μέλη του, που είναι ενταγμένα στην ΚΝΕ.

γ) Το Κόμμα δείχνει σταθερή φροντίδα για την επαναστατική διαπαιδαγώγηση των μελών της ΚΝΕ, τη γνώση της Ιστορίας του και την προετοιμασία τους για να ενταχθούν στις γραμμές του ΚΚΕ. Το Κόμμα έχει την ευθύνη να παρέχει στις Οργανώσεις της ΚΝΕ κάθε δυνατή πολιτική και ιδεολογική βοήθεια για τη διεύρυνση της επιρροής της στη νεολαία, τη συσπείρωση, την κινητοποίηση και την αγωνιστική διαπαιδαγώγηση των νέων της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

δ) Οι αντίστοιχες Οργανώσεις της ΚΝΕ καλούνται και συμμετέχουν στο Συνέδριο, στις Πανελλαδικές Συνδιασκέψεις του Κόμματος και στις Συνδιασκέψεις των Κομματικών Οργανώσεων με αντιπροσωπεία τους που έχει δικαίωμα λόγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΑΡΘΡΟ 42

Οι οικονομικοί πόροι του Κόμματος προέρχονται από τις συνδρομές των μελών και την οικονομική δουλειά τους, από οικονομικές εξορμήσεις, προαιρετικές εισφορές, δωρεές ή κληρονομίες.

Επίσης, από τους μισθούς, τις συντάξεις και αποζημιώσεις που παίρνουν τα εκλεγμένα ή εξουσιοδοτημένα από το Κόμμα μέλη του σε θεσμούς του αστικού κράτους και από την κρατική χρηματοδότηση.

Το Κόμμα μπορεί να αναπτύσσει επιχειρηματική οικονομική δραστηριότητα, με σκοπό τη διασφάλιση της δυνατότητάς του να ενημερώνει, ιδεολογικά και πολιτικά το λαό για τις θέσεις του, να αναπτύσσει τη μαζική πολιτική διαφωτιστική του δραστηριότητα στα πλαίσια της προώθησης της πολιτικής του.

ΑΡΘΡΟ 43

Η Κεντρική Επιτροπή ορίζει το ύψος της μηνιαίας συνδρομής των μελών, το οποίο πρέπει να είναι τουλάχιστον το 1% των μηνιατικών εσόδων τους.

Η εισφορά του νέου μέλους για την ένταξή του στο Κόμμα είναι ίση με τη μηνιατική κομματική συνδρομή του.

Η Κεντρική Επιτροπή μπορεί να αναπροσαρμόζει το ύψος της μηνιαίας συνδρομής των μελών του Κόμματος, σύμφωνα με τις συνθήκες και τις ανάγκες του Κόμματος.

Ορίζει, επίσης, το ποσοστό που πρέπει να αποδίδουν στην ΚΕ οι Οργανώσεις από την οικονομική τους δραστηριότητα και αποφασίζει για τις οικονομικές εξορμήσεις του Κόμματος.

Καθήκον όλων των καθοδηγητικών οργάνων και των μελών του Κόμματος είναι να φροντίζουν για τη συνεχή βελτίωση των οικονομικών του Κόμματος, ώστε να διασφαλίζεται η οικονομική αυτοτέλειά του, ως όρος αναγκαίος για την ύπαρξη και δράση του, για την εκπλήρωση των σκοπών του.

ΑΡΘΡΟ 44

Ο προϋπολογισμός του Κόμματος εγκρίνεται από την Κεντρική Επιτροπή. Ο προϋπολογισμός κάθε Οργάνωσης εγκρίνεται από τα αντίστοιχα καθοδηγητικά όργανα.

Κάθε Επιτροπή Οικονομικού Ελέγχου παρουσιάζει έκθεση για την οικονομική κατάσταση και διαχείριση στις Συνδιασκέψεις ή στο Συνέδριο από τα οποία έχει εκλεγεί.

Η Κεντρική Επιτροπή διαχειρίζεται τα οικονομικά και την περιουσία του Κόμματος και ενημερώνει τακτικά τα μέλη του Κόμματος για τη γενική πορεία των οικονομικών.

Η Κεντρική Επιτροπή μπορεί να ορίζει Επιτροπή Οικονομικών, η οποία παρακολουθεί και καθοδηγεί τους αντίστοιχους τομείς.

ΑΡΘΡΟ 45

Η οικονομική διαχείριση που ασκούν οι Κομματικές Οργανώσεις ελέγχεται σε μόνιμη και διαρκή βάση από τις αντίστοιχες Επιτροπές Οικονομικού Ελέγχου.

Σε όλη την κλίμακα του Κόμματος γίνεται έλεγχος και για τα παραστατικά εσόδων και εξόδων, αλλά και για τη σκοπιμότητα των εξόδων, σε τακτά χρονικά διαστήματα.

ΑΡΘΡΟ 46

Τα επαγγελματικά στελέχη του Κόμματος στηρίζονται οικονομικά με ποσό που δεν πρέπει να υπερβαίνει το μέσο μισθό των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα.

Το ίδιο ισχύει για τα μέλη του Κόμματος που εργάζονται στον τεχνικό ή βοηθητικό μηχανισμό του Κόμματος, στο «Ριζοσπάστη», στην ΚΟΜΕΠ, σε άλλα κομματικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, στο εκδοτικό του Κόμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

ΑΡΘΡΟ 47

Η τήρηση και υπεράσπιση των διατάξεων του Καταστατικού είναι υποχρέωση και ευθύνη κάθε μέλους, Οργάνωσης και Οργάνου του ΚΚΕ.

Μέλη, στελέχη, Κομματικές Οργανώσεις Βάσης και όργανα του Κόμματος που παραβιάζουν το Καταστατικό υπόκεινται στις παρακάτω πειθαρχικές κυρώσεις, ανάλογα με το παράπτωμα:

- Παρατήρηση
- Μομφή
- Προειδοποίηση διαγραφής
- Διαγραφή από το Κόμμα

Για σοβαρά παραπτώματα που αφορούν στελέχη καθοδηγητικών οργάνων, μπορεί να επιβληθεί από το αντίστοιχο όργανο και ποινή καθαίρεσης. Στην περίπτωση αυτή ενημερώνεται η ΚΟΒ στην οποία ανήκει, αλλά και οι ΚΟΒ που περιλαμβάνονται στην ακτίνα δράσης του οργάνου το οποίο του επέβαλε την ποινή.

ΑΡΘΡΟ 48

Η υπόσκαψη της κομματικής ενότητας, η απόπειρα δημιουργίας παρατάξεων και ομάδων, η παραβίαση των κανόνων περιφρούρησης του Κόμματος, η μη εκτέλεση αποφάσεων του Κόμματος, καθώς και άλλες ενέργειες που βλάπτουν το Κόμμα και παραβιάζουν την κομματική πειθαρχία, συνεπάγονται κομματικές κυρώσεις και μπορεί, ανάλογα με τη σοβαρότητά τους, να φτάσουν έως τη διαγραφή.

Διαγράφονται οπωσδήποτε από το Κόμμα μέλη που οι πράξεις τους δε συμβιβάζονται με την ιδιότητα του μέλους του Κόμματος, ειδικά μέλη που προδίδουν το Κόμμα στον ταξικό εχθρό, στην ανάκριση, στο δικαστήριο, που καταχράστηκαν χρήματα ή περιουσιακά στοιχεία του Κόμματος ή άλλων οργανισμών, στους οποίους εκπροσωπούν το Κόμμα, καθώς και μέλη που η κομματική τους συμπεριφορά δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της κομματικότητας και της κομματικής ηθικής.

ΑΡΘΡΟ 49

Διακοπή της οργανωτικής σχέσης του μέλους με το Κόμμα γίνεται ή με την αποχώρησή του ή με τη συνεχή και αδικαιολόγητη απουσία του από τις κομματικές δραστηριότητες πέραν των 6 μηνών και παρά τη σύσταση που του έγινε. Επίσης, διακοπή της οργανωτικής σχέσης του μέλους με το Κόμμα γίνεται και όταν δεν πληρώνει την οικονομική του συνδρομή πάνω από 6 μήνες συνέχεια και παρά του ότι του έγινε υπόμνηση.

Στις παραπάνω περιπτώσεις, το καθοδηγητικό όργανο θέτει αυτό το μέλος εκτός της οργανωτικής δύναμης. Η Κομματική Οργάνωση Βάσης, σε Συνέλευσή της, ενημερώνεται και επικυρώνει την απόφαση ότι αυτό το κομματικό μέλος τίθεται εκτός της οργανωτικής της δύναμης.

ΑΡΘΡΟ 50

Κυρώσεις έχουν δικαίωμα να επιβάλλουν οι ΚΟΒ και όλα τα κομματικά όργανα.

Για τη διαγραφή από το Κόμμα αποφασίζει η Συνέλευση της ΚΟΒ και επικυρώνεται από το αμέσως παραπάνω όργανο.

Αν θεωρηθεί αναγκαίο, η απόφαση διαγραφής δημοσιεύεται στον κομματικό Τύπο.

Τα παραπάνω από την ΚΟΒ όργανα μπορούν να κάνουν προτάσεις για διαγραφή στην ΚΟΒ. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις η Κεντρική Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει τη διαγραφή μέλους του Κόμματος. Η χρήση αυτού του δικαιώματος γίνεται όταν συντρέχουν σοβαροί λόγοι και αφορά μέλη του Κόμματος που ο τομέας ευθύνης τους είναι έξω από τα όρια της ΚΟΒ που ανήκει.

Όταν η παραβίαση του Καταστατικού γίνεται από ολόκληρη Οργάνωση ή καθοδηγητικό όργανο, τότε η κύρωση, από τα αμέσως παραπάνω κομματικά όργανα, μπορεί να φτάσει ως τη διάλυση αυτής της Κομματικής Οργάνωσης Βάσης ή του οργάνου και να ακολουθήσει ανασυγκρότησή τους. Για να μπει σε εφαρμογή μια τέτοια απόφαση, χρειάζεται η έγκριση της Κεντρικής Επιτροπής.

ΑΡΘΡΟ 51

Η απόφαση για οποιαδήποτε ποινή και ιδιαίτερα για διαγραφή από το Κόμμα πρέπει να παίρνεται με τη μεγαλύτερη προσοχή και φροντίδα, να εξακριβώνεται αν είναι πραγματικά βάσιμες οι κατηγορίες, να διατυπώνονται συγκεκριμένα οι λόγοι της κύρωσης.

Καμιά κύρωση δεν επιβάλλεται σε οποιοδήποτε μέλος, αν δεν έχει ενημερωθεί για τις κατηγορίες που διατυπώνονται σε βάρος του και χωρίς να κληθεί στην Οργάνωση ή στο όργανο που ανήκει για να εκφράσει και να υποστηρίξει την άποψή του.

Κανένα κομματικό μέλος δεν αντιμετωπίζει συνέπειες για τις προσωπικές απόψεις που εκφράζει στα πλαίσια του Καταστατικού.

ΑΡΘΡΟ 52

Κάθε μέλος του Κόμματος, που θεωρεί ότι είναι άδικη ή υπερβολική η κύρωση που του επιβλήθηκε, έχει δικαίωμα να κάνει ένσταση στα ανώτερα κομματικά όργανα, μέχρι την Κεντρική Επιτροπή, την Επιτροπή Κομματικού Ελέγχου και το Συνέδριο του Κόμματος.

Επανεξέταση των κυρώσεων μπορεί να γίνει από τα όργανα που τις επέβαλαν ή από τα παραπάνω όργανα και την Κεντρική Επιτροπή.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΚΕ
4 Δεκέμβρη 2012